

Onsdag den 24. januar 2018 (D)

1

49. møde

Onsdag den 24. januar 2018 kl. 13.00

Dagsorden

1) Besvarelse af oversendte spørgsmål til ministre (spørgetid).

1) Til udenrigsministeren af:

Yildiz Akdogan (S)

Deler udenrigsministeren samme bekymring som EU's talperson i forhold til udviklingen i Tyrkiet, hvad demokrati og menneskerettigheder angår?

(Spm. nr. S 439, skr. begr.).

2) Til justitsministeren af:

Karina Adsbøl (DF)

Finder ministeren det hensigtsmæssigt, at kommunerne på eget initiativ kun kan opsætte kameraer, hvis det er i forbindelse med beskyttelse af offentlig ejendom såsom skoler, daginstitutioner, rådhus, busser og biblioteker for at forebygge kriminalitet, men at de ikke kan det på f.eks. en kommunalt drevet parkeringsplads, medmindre politiet giver tilladelse til det, og agter ministeren at ændre loven, så kommunerne får større råderum til frit at vælge, hvor kameraerne skal opsættes?

(Spm. nr. S 423. Medspørger: Peter Kofod Poulsen (DF)).

3) Til justitsministeren af:

Karina Adsbøl (DF)

Hvilke overvejelser gør ministeren sig i anledningen af Højesterets dom af 18. januar 2018 om, at det ikke er i strid med grundloven og Danmarks internationale forpligtelser, at personer, som er frataget den retlige handleevne efter værgemålsloven, ikke kan stemme til folketingsvalg?

(Spm. nr. S 434 (omtrykt)).

4) Til justitsministeren af:

Peter Kofod Poulsen (DF)

Hvad vil ministeren gøre for at sikre ro og orden på Motalavej i Slagelse Kommune?

(Spm. nr. S 424. Medspørger: Hans Kristian Skibby (DF)).

5) Til justitsministeren af:

Peter Kofod Poulsen (DF)

Vil regeringen, ligesom Dansk Folkeparti, legalisere peberspray til selvforsvar?

(Spm. nr. S 426).

6) Til uddannelses- og forskningsministeren af:

Jens Henrik Thulesen Dahl (DF)

Hvordan vil ministeren sikre, at kandidatuddannelsen for læger ikke fyldes op af udenlandske studerende, som rejser ud af landet efter færdig uddannelse, som det fremgår af artikel bragt i Altinget den 5. december 2017: »Hver tredje lægestuderende i Odense er fra udlandet«?

(Spm. nr. S 428).

7) Til sundhedsministeren af:

Liselott Blixt (DF)

Hvad er ministerens holdning til at undersøge muligheden for en speciallægeuddannelse inden for palliation for på den måde at styrke indsatsen på et område, hvor det er vigtigt at klæde flere sundhedsprofessionelle på i det uundgåelige møde med terminalpatienter, og således at disse patienter og deres pårørende får den specialiserede og korrekte behandling og omsorg fra begyndelsen af et behandlingsforløb?

(Spm. nr. S 421).

8) Til sundhedsministeren af:

Liselott Blixt (DF)

Idet TV 2 i øjeblikket sender et program med titlen »Kan man spise sig rask?«, hvilket er en øjenåbner for mange, vil ministeren så se på, hvordan vi kan få kosten og ernæringseksperter mere i spil som behandling i stedet for medicin?

(Spm. nr. S 425).

9) Til sundhedsministeren af:

Flemming Møller Mortensen (S)

Agter ministeren at indkalde Folketingets partier til drøftelser om, hvordan vi i fællesskab kan styrke indsatsen mod, at vores børn og unge begynder at ryge, ved at indføre en tobaksbevilling, som butikkerne kan blive frataget ved overtrædelse af gældende lovgivning, som Socialdemokratiet har foreslået?

(Spm. nr. S 422).

10) Til sundhedsministeren af:

Flemming Møller Mortensen (S)

Mener ministeren, at det udgør en tilstrækkelig styrkelse af håndhævelsen af forbuddet mod at sælge cigaretter til børn og unge under 18 år, at Sikkerhedsstyrelsen kun tilføres to nye årsværk og derudover ikke får andre værktøjer til at udføre kontrollen med end de værktøjer, som politiet har i dag, og som politiet ikke finder tilstrækkelige?

(Spm. nr. S 427).

11) Til undervisningsministeren af:

Yildiz Akdogan (S)

Hvad mener ministeren om det faldende antal af psykisk syge, der får en uddannelse, jf. artiklen »Færre psykisk syge får uddannelse« fra den 29. november 2017 i Arbejderen, og hvordan vil ministeren sikre, at ungdomsuddannelserne er rustet til at give unge psykisk sårbare et godt uddannelsesforløb og dermed undgå frafald på uddan-

nelser, især i en tid, hvor vi ser en tendens med stigning i antallet af psykisk sårbare i befolkningen?
(Spm. nr. S 440 (omtrykt)).

12) Til skatteministeren af:

Hans Kristian Skibby (DF)

Hvad kan ministeren oplyse om regeringens vurdering af den sag, som to vandværker fra Hjørring og Hvidovre netop har tabt i Østre Landsret som principiel prøvesag på vegne af en lang række af større vandværker og spildevandsselskaber, som nu dømmes til over en år-række at betale en skatteregning på i alt 36 mia. kr., herunder om regeringen vil fritage den almene vandforsyning for hel eller delvis skattepligt?

(Spm. nr. S 429 (omtrykt)).

13) Til skatteministeren af:

Hans Kristian Skibby (DF)

Anser ministeren det som god forvaltningsskik, at man ved vedtagelsen af den nye vandsektorlov i 2009 lovede forbrugere billigere drikkevand og billigere spildevandsbehandling, når resultatet nu flere år efter viser, at virkeligheden byder på massive afgiftsstigninger og en skatteberegningsmodel fra SKAT, som er i direkte modstrid med lovens beskrivelse af værdisætningen af de værdier, som indgik i de nye selskabers egenkapital?

(Spm. nr. S 430 (omtrykt)).

14) Til miljø- og fødevareministeren af:

Christine Antorini (S)

Hvilke initiativer vil ministeren tage, for at staten påtager sig et medansvar for kystsikringen i Nordsjælland nu, hvor finansministeren er enig i, at staten også har et ansvar?

(Spm. nr. S 414, skr. begr.).

15) Til kulturministeren af:

Daniel Toft Jakobsen (S)

Kan ministeren uddybe sin og regeringens position i det udmeldte salg af tv-stationen TV 2, herunder om man nu har skiftet kurs og besluttet sig for at gå efter et minoritetssalg på 49 pct. af selskabet, som det er meldt ud af regeringspartiet Venstres medieordfører, Britt Bager?

(Spm. nr. S 433).

16) Til transport-, bygnings- og boligministeren af:

Rasmus Prehn (S)

Synes ministeren, at det er i orden, at transportvirksomheden Urban Go opererer i Danmark, når deres forretningsform strider mod den nye taxilovgivning?

(Spm. nr. S 431).

17) Til transport-, bygnings- og boligministeren af:

Rasmus Prehn (S)

Mener ministeren, at udbredelsen af infrastruktur til gaskøretøjer, såsom muligheder for optankning, er tilstrækkelige i Danmark?

(Spm. nr. S 432).

18) Til transport-, bygnings- og boligministeren af:

Thomas Jensen (S)

Mener ministeren, at Vejdirektoratet har et ansvar for at gennemføre støjreduktioner, så beboere langs Silkeborgmotorvejen maksimalt får en støjbelastning som angivet i VVM-redegørelse 303 for Kombilinen fra 2006?

(Spm. nr. S 435).

19) Til transport-, bygnings- og boligministeren af:

Thomas Jensen (S)

Mener ministeren, at Vejdirektoratets eventuelle fremtidige projekter, som skal reducere støjen langs Silkeborgmotorvejen, skal følge nyanlægsbudgetteringen?

(Spm. nr. S 436).

20) Til transport-, bygnings- og boligministeren af:

Peter Hummelgaard Thomsen (S)

Mener ministeren, at det er rimeligt, at Amagers borgere i Dragør og på Vestamager vil opleve markante forringelser i den kollektive trafik for at finansiere Letbanen i Københavns omegn?

(Spm. nr. S 437).

21) Til transport-, bygnings- og boligministeren af:

Peter Hummelgaard Thomsen (S)

Vil ministeren overveje at ændre lovgivningen, så man i Region Hovedstaden kan inddrage andre finansieringskilder end alene transportområdet, når driften af Letbanen skal finansieres?

(Spm. nr. S 438).

22) Til ældreministeren af:

Marlene Harpsøe (DF)

Hvad er ministerens holdning til, at der i 2026 vil mangle næsten 40.000 social- og sundhedsansatte i kommunerne ifølge FOAs fremskrivning?

(Spm. nr. S 415, skr. begr.).

23) Til ældreministeren af:

Marlene Harpsøe (DF)

Vil ministeren iværksætte initiativer, der kan kortlægge omfanget af og årsagen til kommunernes problem med mangel på kvalificeret arbejdskraft i ældreplejen?

(Spm. nr. S 416, skr. begr.).

Kl. 13:00

Meddelelser fra formanden

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Mødet er åbnet.

I dag er der følgende anmeldelse:

Alex Ahrendtsen (DF) m.fl.:

Beslutningsforslag nr. B 65 (Forslag til folketingsbeslutning om at stille som tilskudsbetingelse til frie grundskoler, at undervisning kun må foregå på europæiske sprog.)

Titlen på den fremsatte sag vil fremgå af www.folketingstidende.dk (jf. ovenfor).

Det eneste punkt på dagsordenen er:

1) Besvarelse af oversendte spørgsmål til ministrene (spørgetid).

Kl. 13:00

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Det første spørgsmål er til udenrigsministeren af fru Yildiz Akdogan, Socialdemokratiet.

Kl. 13:00

Spm. nr. S 439

1) Til udenrigsministeren af:

Yildiz Akdogan (S):

Deler udenrigsministeren samme bekymring som EU's talsperson i forhold til udviklingen i Tyrkiet, hvad demokrati og menneskerettigheder angår?

Skriftlig begrundelse

Der henvises til artiklen »EU har »serious concerns« about rule of law, independent judiciary in Turkey« fra www.turkisk.minate.com den 17. januar 2018.

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo for oplæsning af spørgsmålet.

Kl. 13:00

Yildiz Akdogan (S):

Tak for det, formand. Spørgsmålet lyder: Deler udenrigsministeren samme bekymring som EU's talsperson i forhold til udviklingen i Tyrkiet, hvad demokrati og menneskerettigheder angår?

Kl. 13:01

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo.

Kl. 13:01

Udenrigsministeren (Anders Samuelsen):

Tak for spørgsmålet. Egentlig kan jeg svare ganske kort: Ja, jeg deler fuldstændig den bekymring. Jeg synes, vi i lang tid, hvad spørgeren og jeg er enige om, har set tingene gå i den forkerte retning i Tyrkiet. Og det er der også en stor opmærksomhed på fra EU's side, hvilket også kommer til udtryk i den udtalelse, der er kommet fra EU's talsperson i forhold til den konkrete sag. Så ja, jeg deler fuldstændig det synspunkt, som også ligger til grund for spørgsmålet; jeg deler den bekymring, som der gives udtryk for fra EU's talsmands side, og som jeg også ved spørgeren har.

Kl. 13:01

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo til spørgeren, fru Yildiz Akdogan.

Kl. 13:01

Yildiz Akdogan (S):

Tak til udenrigsministeren for det meget klare og kontante svar. Der er ingen tvivl om, at der har været en række tiltag, som har været meget bekymrende for den demokratiproces, Tyrkiet har været igennem fra år 2000 til 2005 og 2006, hvorefter det så er gået den forkerte vej. Især efter det mislykkede militærkup i 2016 er der sket nogle ret interessante indgreb, kan man sige, som har været bekymrende i forhold til menneskerettigheder og demokrati.

Grunden til, at jeg stiller det her spørgsmål, er, at der er kommet endnu et meget interessant og måske et meget klart bevis på, at Tyrkiet er på vej i den forkerte retning, og det er netop den her bekymring fra EU's talspersons side i forbindelse med den her sag om to journalister. Den ene er faktisk en økonomiprofessor og journalist ved navn Mehmet Altan og den anden er Şahin Alpay, der er journalist og tidligere skribent.

De her to journalister bliver fængslet, og ifølge forfatningsdomstolens beslutning bør de frigives, da der ikke er nogen grund til deres fængsling. Men forfatningsdomstolens beslutning bliver omgjort af en lokal domstol i Istanbul, og det er jo lidt interessant, for hvor er den uafhængige domstol? Hvor er retsstaten i Tyrkiet? Det er på den baggrund og med den bekymring, at jeg mener, at der her er et helt klart eksempel på, at forfatningsdomstolen bliver undermineret.

Så jeg vil gerne høre, om det måske er noget, som ministeren har tænkt sig at italesætte. Jeg synes, det er fint, at man udtrykker bekymring, men man burde måske også give udtryk for mere end bare bekymring, for det her handler om et meget klokkeklart brud på domstolens uafhængighed.

Kl. 13:03

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo til ministeren.

Kl. 13:03

Udenrigsministeren (Anders Samuelsen):

Det er jo to enige mennesker, der står og taler sammen her, for vi deler bekymringen. Den sidste konkrete sag her er jo et eksempel, som er meget, meget svært at forstå for os i det danske system, i det danske demokrati og med vores respekt for domstolene, altså at man kan have en forfatningsdomstol, som siger, at de to omtalte skal løslades, men så sker det ikke, fordi en laverestående domstol nægter at efterleve det. Derfor er det klart noget, der skal italesættes, og det gør jeg så bl.a. også her i dag, men det gør vi også igennem de muligheder, som vi har igennem det internationale system. Vi tager den her type sager om krænkelse af de grundlæggende frihedsrettigheder meget, meget seriøst, og derfor arbejder vi også på, at der reageres, og at der følges op internationalt, ikke mindst fra EU's side.

Jeg tror godt, jeg kan stå her og tillade mig at afsløre, at i forhold til sagen om de to fængslede journalister skal man nok regne med, at der kommer en markering fra EU's side i OSCE's Permanente Råd med henvisning til landets forpligtelser i det regi. Så det er et konkret eksempel på, at vi tager det op. Jeg forventer også, at der kommer fornyede drøftelser i EU-kredsen om den konkrete sag, og der vil jeg selvfølgelig igen gøre opmærksom på den danske stilling i denne sag.

Kl. 13:05

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo til spørgeren.

Kl. 13:05

Yildiz Akdogan (S):

Nu nævnte ministeren konkret OSCE, men det er sådan, at vi har formandskabet for Europarådet. Har ministeren måske også tænkt sig at italesætte udfordringerne med menneskerettigheder og demokrati og senest Domstolens uafhængighed i det regi? For ministeren har jo formandskabet for det. Det er det ene.

Det andet er: Kunne udenrigsministeren måske også som selvstændig minister give klart udtryk for, at han er bekymret og deler den kritik, som bl.a. hans kollegaer også udtrykker, altså senest med EU's talsperson?

Kl. 13:05

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo.

Kl. 13:05

Udenrigsministeren (Anders Samuelsen):

Spørgeren sparker jo en åben dør ind, hvis man nu skal bruge et billede på det. For jeg står jo bl.a. her i dag og giver udtryk for, hvad der både er min personlige holdning, min holdning som minister og regeringens holdning, nemlig at det her er uacceptabelt.

Regeringen har jo så også, kan man sige, taget en konsekvens af den dårlige udvikling, som vi har set i Tyrkiet igennem lang tid, ved at vi – statsministeren og jeg – er gået frem og har anbefalet, at man stopper optagelsesforhandlingerne med Tyrkiet i forhold til EU, fordi det ikke giver nogen mening i øjeblikket. Det er ikke den situation, der er i EU i øjeblikket, at der er et flertal, der bakker op om det

synspunkt, og det er vi selvfølgelig nødt til at respektere, men det er statsministerens og min klare holdning, at det, som vi ser her, ikke er acceptabelt.

Vi skal have vendt udviklingen i Tyrkiet, og i hvert fald skal der sendes et klart signal til Tyrkiet om, at respekten for menneskerettighederne, herunder ytringsfriheden, står højt på dagsordenen i lande, som respekterer retsstatsprincipper, og det er helt åbenlyst, at der har Tyrkiet nogle store, store udfordringer i øjeblikket.

Kl. 13:06

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Værsgo for det sidste spørgsmål.

Kl. 13:06

Yildiz Akdogan (S):

Tak. Jeg synes ikke, jeg sparker en åben dør ind, for jeg har nemlig ikke hørt ministeren udtrykke en bekymring sådan nogen steder. Det er derfor, jeg spørger herinde i salen, og derfor er det også godt, at ministeren bruger ordet uacceptabelt, for det er det. Men vil ministeren bare svare på mit andet spørgsmål: Agter ministeren også at tage den her problematik op i regi af Europarådet nu, hvor vi har formandskabet?

Kl. 13:07

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Værsgo for et svar.

Kl. 13:07

Udenrigsministeren (Anders Samuelsen):

Nu var jeg så sent som i går i Strasbourg og svarede på spørgsmål fra parlamentarikerne dernede, og der er selvfølgelig også socialdemokrater til stede der. Hr. Mogens Jensen var til stede i den forbindelse. Vi har også diverse møder bilateralt, og jeg havde også møde med de danske repræsentanter dernede. Så alle de steder, hvor jeg kommer frem, bliver der givet udtryk for den danske holdning i forhold til Tyrkiet, vores bekymring i forhold til den udvikling, som vi har set, bliver understreget gang på gang. Man kan næsten ikke sende et stærkere signal end det, som statsministeren og jeg gjorde, da vi sendte et klart signal ud i Europa og resten af verden om, at vi ikke synes, at tiden er inde til, at man fortsætter optagelsesforhandlingerne med Tyrkiet. Det skal stoppes, fordi der ikke er noget perspektiv, sådan som verden ser ud i dag.

Kl. 13:08

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Tak. Spørgsmålet er afsluttet.

Det næste spørgsmål er til justitsministeren af fru Karina Adsbøl, Dansk Folkeparti, og der er en medspørger, hr. Peter Kofod Poulsen, Dansk Folkeparti.

Kl. 13:08

Spm. nr. S 423

2) Til justitsministeren af:

Karina Adsbøl (DF) (medspørger: **Peter Kofod Poulsen** (DF)):
Finder ministeren det hensigtsmæssigt, at kommunerne på eget initiativ kun kan opsætte kameraer, hvis det er i forbindelse med beskyttelse af offentlig ejendom såsom skoler, daginstitutioner, rådhus, busser og biblioteker for at forebygge kriminalitet, men at de ikke kan det på f.eks. en kommunalt drevet parkeringsplads, medmindre politiet giver tilladelse til det, og agter ministeren at ændre loven, så kommunerne får større råderum til frit at vælge, hvor kameraerne skal opsættes?

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Værsgo til at læse spørgsmålet op.

Kl. 13:08

Karina Adsbøl (DF):

Tak for det. Finder ministeren det hensigtsmæssigt, at kommunerne på eget initiativ kun kan opsætte kameraer, hvis det er i forbindelse med beskyttelse af offentlig ejendom såsom skoler, daginstitutioner, rådhus, busser og biblioteker for at forebygge kriminalitet, men at de ikke kan det på f.eks. en kommunalt drevet parkeringsplads, medmindre politiet giver tilladelse til det, og agter ministeren at ændre loven, så kommunerne får større råderum til frit at vælge, hvor kameraerne skal opsættes?

Kl. 13:08

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Værsgo.

Kl. 13:08

Justitsministeren (Søren Pape Poulsen):

Tak. Kort sagt kan tv-overvågning jo være et nyttigt og meget effektivt middel til bekæmpelse af kriminalitet. Jeg har ingen berøringsangst, når det kommer til tv-overvågning i det offentlige rum, og efter min opfattelse skal der hurtigst muligt findes brugbare og fornuftige løsninger til at dække de lokale behov i forbindelse med bekæmpelse af kriminalitet og sikring af borgernes tryghed.

Bl.a. derfor er regeringen og Dansk Folkeparti i finanslovsaftalen for 2018 blevet enige om at øge brugen af tv-overvågning i områder, hvor der er behov for en særlig tryghedsskabende indsats, og der er til brug for det afsat en pulje til politiet til indkøb og efterfølgende drift og vedligehold af ca. 100 videokameraer på ca. 50 lokationer, hvor der erfaringsmæssigt jævnligt opstår episoder med vold og uro. Det forudsættes, at politiet ved udvælgelsen af de ca. 50 lokationer bl.a. er lydhøre over for, hvilke kommuner der har haft særlige ønsker om tryghedsskabende tv-overvågning, og hvor der er en politifaglig grund til at opsætte kameraer, og vi har jo også lovet at orientere Folketinget om selve udmøntningen af den pulje.

Herudover har jeg taget initiativ til at igangsætte et arbejde, som skal begynde med at undersøge kommunernes behov for at foretage tv-overvågning, og i den forbindelse har Justitsministeriet anmodet Kommunernes Landsforening om at foretage en undersøgelse af kommunernes behov for tv-overvågning. Det forventes, at Justitsministeriet får en tilbagemelding fra KL vedrørende resultaterne af den undersøgelse i februar, og når Justitsministeriet har modtaget KL's tilbagemelding, skal det nuværende samarbejde om tv-overvågning mellem kommunerne og politiet ses efter i sømmene. Der skal så i den forbindelse ses på, om de nuværende rammer i tilstrækkeligt omfang lever op til de lokale behov, der måtte være.

Kl. 13:10

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Værsgo, så er det spørgeren.

Kl. 13:10

Karina Adsbøl (DF):

Er det så korrekt forstået, at ministeren deler Dansk Folkepartis holdning om, at kameraer kan have en præventiv effekt? For Dansk Folkeparti er jo rigtig glade for den pulje, vi har været med til at få igennem i finansloven, men grunden til, at vi rejser det her igen, er jo, at kommunerne, bl.a. også Kolding Kommune, har haft møde med ministeren om netop den her problemstilling, og at de har afleveret en række underskrifter til ministeren om de udfordringer, de oplever. Så derfor er mit spørgsmål: Vil ministeren give tilladelse til, at kommunerne kan opsætte kameraer der, hvor de følger der er behov for det? Det kan være i nattelivet, men det kan også være i forbindelse med parkeringspladser og pendlerpladser, som simpelt hen bliver raseret, og hvor bilerne bliver smadret?

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Værsgo.

Kl. 13:11

er selvfølgelig dejligt, og jeg kan godt unde københavnernes, at de får noget mere sikkerhed og tryghed på gaden. Men et af argumenterne for den her pulje var jo lige præcis, at vi ude i provinsen, hvor der altså også er behov for sikkerhed og tryghed for danskerne, får sat nogle kameraer op. Og nogle af de problemer, vi i Dansk Folkeparti har haft tæt på os, har jo været problemer meget udtalt i Kolding og Haderslev, og jeg tror også, man kan finde andre kommuner, i samme område endda, der måtte have nogle store problemer, og hvor politikredsen af en eller anden grund – jeg tror, det er økonomisk – har sagt nej. Hvad vil ministeren gøre for at sikre, at de penge, der er afsat på finansloven, også bliver brugt i provinsen og ikke kun i hovedstadsområdet?

Kl. 13:14

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Værsgo.

Kl. 13:14

Justitsministeren (Søren Pape Poulsen):

Jeg deler hundrede procent Dansk Folkepartis opfattelse af, at tv-overvågning kan have stor betydning for de enkelte områder. For man kan jo både håbe, at det har en præventiv virkning, men det er også for at finde ud af bagefter, hvad der er sket, og finde frem til gerningsmændene. Når jeg så ikke giver det tilsagn om at lave om på det her, altså at kommunerne bare kan det, er det jo, fordi kommunernes forhold hører til i et andet ministerium. Men nu har jeg først og fremmest sat gang i den her undersøgelse for at vide det, og så må kommunerne via KL fortælle, om de har et problem, eller om de ikke har et problem. Jeg er helt med på, at de i Kolding har udtrykt sig meget klart.

Kl. 13:12

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Værsgo.

Kl. 13:12

Karina Adsbøl (DF):

Ja, det har de nemlig. Jeg går også ud fra, at De Konservative værdsætter det kommunale selvstyre. Derfor er det også interessant, om de værdsætter det så højt, at de vil lade kommunerne beslutte det, hvis en kommune vurderer, at de har nogle udfordringer, bl.a. i nat-telivet eller på parkeringspladser eller andre steder i forhold til overfald. Ministeren havde selv det her møde om det og fik også belyst situationen i forhold til overfald og også Koldings ønske om at opsætte de kameraer, som sådan set er indkøbt, men som de ikke kan få lov til at sætte op, da politiet har sagt, at de ikke må sætte dem op.

Kl. 13:12

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Værsgo.

Kl. 13:12

Justitsministeren (Søren Pape Poulsen):

Der er vi jo tilbage ved en klassiker, når vi har de her diskussioner med hinanden om, om en kommune bare frit og kvit skal kunne sætte dem op, hvor de har lyst, eller om der skal være en politifaglig vinkel ind over, i forhold til hvor det er, man skal overvåge. Og kommer vi til at diskutere overvågning generelt og kommuners retigheder, kommer vi meget hurtigt til at skulle tale med en anden minister. Men nu har vi jo i fællesskab sat nogle penge af, der skal indkøbes nogle kameraer, og de skal så fordeles. Når vi er igennem det, kan vi jo se, om der stadig væk er en større udfordring, eller om udfordringen er blevet lidt mindre, og så taler vi selvfølgelig om det.

Kl. 13:13

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Tak for det. Så er der en medspørger. Hr. Peter Kofod Poulsen, Dansk Folkeparti. Værsgo.

Kl. 13:13

Peter Kofod Poulsen (DF):

Tak for det. Jeg vil gerne samle tråden op, hvor ministeren slap den, også i forhold til det, han var lidt inde på i besvarelsen, nemlig den pulje, der er sat af på finansloven. Det var stort ønske fra Dansk Folkepartis side, at vi fik indkøbt nogle kameraer til de steder, hvor der lige nu og her er et rigtig stort behov for det.

Nu havde Danmarks Radio en historie for ganske kort tid siden om, at Københavns Politi var i gang med at sætte kameraer op. Det

Justitsministeren (Søren Pape Poulsen):

Jamen for mig handler det her ikke om provins eller hovedstad, for et problem er jo lige alvorligt, uanset hvor det er henne i Danmark. Hvis der er problemer med tryghed, skal vi jo løse det der, hvor problemet er. Det findes der ikke to meninger om efter min mening. Nu tager vi jo en drøftelse i ministeriet med Rigspolitiet og sikrer os, at vi har en fælles forståelse af de rammer, der er lagt ned over den aftale, der er i finanslovsaftalen, om de her kameraer, og selvfølgelig kigger vi på, hvor det er, man har været udfordret, og hvor det er, man har udtrykt særlige behov. Vi går selvfølgelig ind og kigger på det, og så skal politiet selvfølgelig tage en vurdering af det.

Jeg synes, det er rigtig godt, at der bliver sat den pulje af, for det gør, at vi – i hvert fald på kort sigt – kommer ud over diskussionen om, at det ikke er økonomi, der skal forhindre, at man sætter kameraer op. Jeg ser frem til den gode diskussion, der bliver. Jeg er helt tryk ved, at politiet får sat kameraerne op de rigtige steder.

Kl. 13:15

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Værsgo.

Kl. 13:15

Peter Kofod Poulsen (DF):

Det tror jeg man ser frem til i Kolding og Haderslev, altså at kameraerne bliver sat op de rigtige steder. Det glæder vi os til.

Jeg ved, at ministeren er tidligere kommunalpolitiker, ligesom jeg selv er, og i forlængelse af det, min kollega fru Karina Adsbøl sagde, vil jeg bare spørge ministeren, om ministeren ikke har tillid til, at de folkevalgte byråder rundt omkring med deres kendskab til deres lokalområde sagtens vil kunne løfte opgaven og beslutte, hvor i deres kommune det er relevant at få overvågning, og dermed vil give dem den demokratiske mulighed for at indføre det.

Kl. 13:16

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Værsgo, så er det ministeren.

Kl. 13:16

Justitsministeren (Søren Pape Poulsen):

Jo, jeg har bestemt meget tillid, men der ligger jo flere debatter i det her. Der ligger debatten om, i hvor høj grad vi skal have overvågning – det vil der selvfølgelig være forskellige politiske holdninger til i Folketinget. Der skal vel også være sådan nogenlunde ens retsstatus rundtom i Danmark. Altså, er der en kommune, der kan sige, at de er overvågningskommune nummer et, kan det i nogens ører være positivt, i andres negativt. Der synes jeg der skal være nogle fælles regler. Nu har vi jo spurgt KL, for jeg vil faktisk gerne høre

fra KL og kommunerne, om de ønsker den her mulighed, og det kunne være første skridt: Ønsker de at tage det her ansvar selv, eller vil de helst have, at det er politiet, der vurderer?

KL 13:16

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak for det. Så er det fru Karina Adsbøl, der slutter af. Værsgo.

KL 13:17

Karina Adsbøl (DF):

Tak for det. Jeg har lidt svært ved sådan at vurdere, om ministeren kan love Haderslev og Kolding Kommune – i forhold til det, de efterspurgte – om der bliver opsat kameraer, hvis det er et stort politisk ønske i byen. Men det ved jeg ikke, om vi kan få et klart svar på i dag. Det er jo sådan, at Kolding Kommune har været hos ministeren, de har også ansøgt politiet om det, og de har indkøbt kameraerne, så der er ikke noget økonomisk i den forbindelse. Så hvad vil ministeren gøre med hensyn til opfølgning til februar, også i forhold til hvis det vurderes, at kommunerne ikke kan opsætte kameraer, hvis de har et ønske om det?

KL 13:17

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo.

KL 13:17

Justitsministeren (Søren Pape Poulsen):

En ting er, at det i dag er en politifaglig vurdering, hvor det skal være. Hvis vi skal til at røre ved kommunalfuldmagten, og hvad kommunerne skal kunne, bliver det økonomi- og indenrigsministeren, den her debat kommer til at foregå hos. Men inden vi nu tager sorgerne på forskud, eller hvad man skal kalde det, med hensyn til Kolding og Haderslev, så lad os lige afvente det møde, der nu skal være mellem ministeriet og Rigspolitiet, og hvordan det efterfølgende udmøntes. Grunden til, jeg ikke kan stå og love noget her i dag, er jo, at når jeg lægger så meget vægt på, at der skal en politifaglig vurdering ind over, er, at det er vigtigt, at den kommer ind over. Meget kan jeg give, men en politifaglig vurdering har jeg svært ved at give.

KL 13:18

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak. Så spørgsmålet er afsluttet.

Der er et nyt spørgsmål til justitsministeren.

KL 13:18

Spm. nr. S 434 (omtrykt)

3) Til justitsministeren af:

Karina Adsbøl (DF):

Hvilke overvejelser gør ministeren sig i anledningen af Højesterets dom af 18. januar 2018 om, at det ikke er i strid med grundloven og Danmarks internationale forpligtelser, at personer, som er frtaget den retlige handleevne efter værgemålsloven, ikke kan stemme til folketingsvalg?

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo til en oplæsning.

KL 13:18

Karina Adsbøl (DF):

Hvilke overvejelser gør ministeren sig i anledningen af Højesterets dom af 18. januar 2018 om, at det ikke er i strid med grundloven og Danmarks internationale forpligtelser, at personer, som er frtaget den retlige handleevne efter værgemålsloven, ikke kan stemme til folketingsvalg?

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo.

KL 13:18

KL 13:18

Justitsministeren (Søren Pape Poulsen):

Tak. Som det fremgår af spørgsmålet, har Højesteret i sidste uge afsagt dom i en sag om stemmeret for personer, der er frakendt den retlige handleevne efter værgemålsloven. Det fremgår udtrykkeligt af grundlovens § 29, at personer, der er umyndiggjort, ikke har valgret til Folketinget. Og folketingsvalgloven er udformet i overensstemmelse med grundloven. Det fremgår således klart, at det er et krav for at kunne stemme til folketingsvalg, at man ikke er under værgemål med fratagelse af den retlige handleevne efter værgemålslovens § 6, og efter den paragraf er en person umyndiggjort, når den pågældende er frtaget den retlige handleevne.

Højesteret har ved dommen fundet, at personer, der er frtaget den retlige handleevne efter værgemålsloven, må anses for umyndiggjort i grundlovens forstand, og de har derfor ikke valgret til Folketinget. Højesteret har også fastslået, at de nuværende regler ikke er i strid med den europæiske menneskerettighedskonvention eller FN's handicapkonvention, og regeringen tager naturligvis Højesterets dom til efterretning.

Når Højesteret finder, at de nuværende regler er i overensstemmelse med grundloven, bekræfter det regeringens opfattelse af, at det vil være i strid med grundloven at ændre folketingsvalgloven, så personer, der er umyndiggjort, får valgret. Det vil derfor være nødvendigt at ændre grundloven, hvis personer, der er umyndiggjort efter værgemålsloven, skal have valgret til Folketinget.

Jeg har forstået på udmeldingerne i medierne fra den advokat, der førte sagen for de fire sagsøgere ved Højesteret, at de vil indbringe sagen for Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol. Jeg synes derfor, det er for tidligt at begynde at overveje eventuelle politiske tiltag i anledning af dommen, før vi har fået en endelig afgørelse derfra.

KL 13:20

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Fru Karina Adsbøl, værsgo.

KL 13:20

Karina Adsbøl (DF):

Tak. Der skal ikke være nogen tvivl om, at vi i Dansk Folkeparti vægter grundloven meget, meget højt. Men det, der også er kommet ud fra adskillige jurister, er i forhold til værgemålsloven. Det er jo sådan, at de nuværende regler i værgemålsloven for fratagelse af den retlige handleevne er sådan en alt eller intet-ordning. Enten får man frtaget den retlige handleevne, for så vidt angår alle økonomiske forhold, eller også bevarer man den fuldt ud. Ordningen giver så ikke mulighed for, at personer, hvis beskyttelsesbehov kan opfyldes ved f.eks. at begrænse deres råden over bestemte aktiver eller i bestemte forhold, så på den måde kan bevare deres retlige handleevne delvis.

I Sverige har man fået en mindelig ordning, og derfor skal jeg høre ministeren, om ministeren påtænker at ændre værgemålsloven, så man kan lave en mellemløsning, som ikke er i strid med grundloven.

KL 13:21

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo til ministeren.

Kl. 13:21

Kl. 13:24

Justitsministeren (Søren Pape Poulsen):

Tak. Jeg er ikke ekspert i værgemålsloven, og det vil komme for vidt her i sådan et spørgsmål-svar at gå dybt ned i det. Jeg tror bare, vi skal tænke os rigtig godt om, inden vi begynder at ændre for meget på det her på den måde at forstå, at der jo på vejen derhen også er mindre indgribende tiltag som f.eks. støttende værgemål og andre ting.

Jeg synes, det er rigtig vigtigt at sige, at når vi har de her regler, vi har, er det også en retssikkerhedsgaranti for den gruppe mennesker, som kommer under den her lov, fordi de ellers måske ville blive rippet for alt, hvad de ejer og har, i løbet af ganske kort tid. Så det er jo sådan en balance mellem at beskytte og selvfølgelig også at hjælpe de her mennesker mest muligt.

Kl. 13:22

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo.

Kl. 13:22

Karina Adsbøl (DF):

Spørgsmålet går også på, hvilke initiativer ministeren vil tage. Vil ministeren iværksætte et arbejde i ministeriet, så man kan kigge på værgemålsloven, herunder også i forhold til hvad man kan gøre inden for grundloven? For grundloven skal vi overholde, og sådan er det. Men er der andre muligheder, så man kan finde en løsning, herunder om man vil kigge mod Sverige eller tage andre initiativer? Det er sådan set det, spørgsmålet går på: Hvad agter ministeren at gøre, for at vi måske kan give flere mennesker med handicap stemmeret?

Kl. 13:23

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo.

Kl. 13:23

Justitsministeren (Søren Pape Poulsen):

Tak. Det her gælder jo ca. 1.850 mennesker i Danmark, og det kan jo være alvorligt nok for den enkelte, hvis man har et ønske om at stemme til et folketingsvalg. Grunden til, at jeg ikke sådan lige springer ud i at sige, at så må vi have kigget på værgemålsloven, er, at jeg egentlig gerne vil have afklaret fuldt og helt, om den dom, der er afsagt af Højesteret i forhold til grundloven og de bestemmelser, der er, holder hele vejen til Menneskerettighedsdomstolen. Det udelukker selvfølgelig ikke, at vi kan sætte os ned og tage en grundig drøftelse af, hvordan værgemålsloven hænger sammen i dag, og om den er hensigtsmæssig. Det vil jeg selvfølgelig altid gerne drøfte.

Kl. 13:23

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo.

Kl. 13:23

Karina Adsbøl (DF):

Jeg vil godt høre lidt nærmere om, hvordan vi får afklaret det. Vil ministeren tage initiativ til at sætte et arbejde i gang i Justitsministeriet, hvor man kigger på det her, i forhold til hvordan vi kan sikre, at grundloven bliver overholdt, og samtidig ser på, om vi kan finde en løsning? Selv om man er fratrædt sin økonomiske retlige handleevne, kan det jo godt være, at man kan stemme til et folketingsvalg. I dag ser vi jo, at der er mange, der har svært ved at styre deres økonomi. Vi kan jo kigge på programmet Luksusfælden, som kører på TV3. Så hvilke initiativer vil ministeren tage til at sikre, at flere mennesker med handicap kan stemme?

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Ministeren.

Kl. 13:24

Justitsministeren (Søren Pape Poulsen):

Jeg vil nok sige, at jeg gerne vil tage en drøftelse med spørgeren om, hvor vi er i dag, og også om, hvor spørgeren ser problemerne, og tage en snak om det, inden vi overhovedet begynder på noget som helst. Hvad angår de 1.850 personer i Danmark, som lige nu er omfattet af den her lov, er der jo en rigtig, rigtig lang vej, inden man kommer derhen. Man er jo beskyttet af mange garantier. Det er jo ikke sådan, at man bare lige bliver umyndiggjort fra den ene dag til den anden, og det synes jeg hører med i den her drøftelse. Men jeg tager gerne en kop kaffe og en snak med spørgeren om det her, inden vi går videre.

Kl. 13:25

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak for det. Så er spørgsmålet sluttet.

Der er et nyt spørgsmål til justitsministeren. Det er fra hr. Peter Kofod Poulsen, Dansk Folkeparti, og her har vi en medspørger, hr. Hans Kristian Skibby, Dansk Folkeparti.

Kl. 13:25

Spm. nr. S 424

4) Til justitsministeren af:

Peter Kofod Poulsen (DF) (medspørger: **Hans Kristian Skibby** (DF)):

Hvad vil ministeren gøre for at sikre ro og orden på Motalavej i Slagelse Kommune?

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo til hr. Peter Kofod Poulsen for at læse spørgsmålet op.

Kl. 13:25

Peter Kofod Poulsen (DF):

Tak for det. Hvad vil ministeren gøre for at sikre ro og orden på Motalavej i Slagelse Kommune?

Kl. 13:25

Justitsministeren (Søren Pape Poulsen):

Tak. Nu må jeg starte med at sige, at jeg ikke kan redegøre nærmere for de konkrete forhold på Motalavej – jeg er i tvivl om udtalen, hvis jeg skal være helt ærlig – i Korsør. Det vil kræve, at jeg kan hente nogle oplysninger fra Rigspolitiet. Men når det så er sagt, vil jeg gerne forholde mig til den generelle problemstilling – da jeg jo ikke kender den konkrete. Hvis vi som samfund ser tendenser til, at kriminelle forsøger at sætte dagsordenen i et område, skal vi selvfølgelig sætte hårdt ind, så vi får dæmmet op for de kriminelles adfærd. Når vi i særlige områder ser episoder med vold, overfald og anden kriminalitet, der truer sikkerheden og trygheden for helt almindelige borgere, så skal vi selvfølgelig reagere. Derfor er jeg også glad for, at vi i regeringen er ved at lægge sidste hånd på et udspil, der skal tage fat om problemerne med parallelsamfund. Det siger sig selv, at der ikke skal være nogen steder i Danmark, hvor man laver sine egne regler og ser stort på landets love.

Jeg ser selvfølgelig frem til, at vi får gjort det arbejde færdigt og kommer med udspillet, for det er åbenbart for enhver, tror jeg, at der er brug for en ny tilgang til disse områder. Hvis der er tale om helt unge mennesker, er det jo særlig vigtigt, at der bliver sat tidligt og håndfast ind, så de kan mærke en klar konsekvens af deres handlinger, og derfor ser jeg også frem til de kommende forhandlinger om udspillet om ungdomskriminalitet. Det er sådan, jeg kan svare nu, for jeg har som sagt ikke haft mulighed for at indhente mere detalje-

rede oplysninger, men når vi nu er færdige med spørgsmålene her, kunne spørgeren jo også oversende det skriftligt, så jeg kunne give en lidt mere grundig redegørelse for forholdene i Korsør.

Kl. 13:27

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo.

Kl. 13:27

Peter Kofod Poulsen (DF):

Vi oversender det gerne skriftligt, og tak for den korte besvarelse.

Når jeg har rejst det her spørgsmål i dag, er det jo altså, fordi der er en lang række historier om, hvad der sker i det her område, og det synes jeg ikke at vi kan leve med. Jeg synes ikke, at vi kan leve med situationer, hvor den kommunale hjemmepleje har problemer med at køre ud og hjælpe vores borgere, eller hvor et hotel tidligere blev fuldstændig smadret. Det duer jo ikke. Vi kan ikke have en situation, hvor landets lov og ret sættes fuldstændig ud af kraft.

I løbet af de seneste år har der været forskellige historier om, hvad der er sket i det her område, og hvor man jo altså må sige, at der er noget helt fuldstændig galt. En ting er, at en situation kan opstå, hvor nogle ballademagere sætter sig på et område, og så har man selvfølgelig en forventning om, at politiet griber ind over for den situation, at de sociale myndigheder griber ind, og at kommunen griber ind, at en lang række forskellige myndigheder griber ind og får orden på situationen. Men når man gentagne gange over meget lang tid ser, at det her virker som noget, der er løbet fuldstændig ud af kontrol og ud af hænderne på det lokale politi, på kommunen, på myndighederne, synes jeg faktisk, at vi skal have spørgsmålet op igen, for det duer selvfølgelig ikke.

Så mit spørgsmål her i den her runde er egentlig: På baggrund af alle de her verserende historier fra Motalavej vil ministeren så gøre noget særskilt for at sikre, at politikredsen derude får et større fokus på det her område, så man får et mere synligt politi, forhåbentlig også så hjemmehjælpen kan køre ud uden at blive antastet, og så borgerne derude kan være trygge igen?

Kl. 13:29

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo, ministeren.

Kl. 13:29

Justitsministeren (Søren Pape Poulsen):

Jeg har jo ikke andet ønske, tror jeg, end spørgeren, men jeg kan ikke sige her, hvad jeg vil gøre, før jeg kender virkeligheden. Jeg er glad for, at spørgeren siger »igen«, for det er jo rigtigt, at vi godt kan huske, at for et stykke tid siden var det meget oppe og politiet fik ligesom – var mit indtryk i hvert fald – lagt en dæmper på det her, og nu har der så, kan jeg forstå, været noget igen. Hvis vi skal se på hjemmeplejen som et eksempel, er det jo helt uacceptabelt, hvis offentligt ansatte udsættes for overfald, bare fordi de udfører deres arbejde. Det er jo helt vildt.

Derfor skærpede vi også respektpakken, altså straffen for overfald på offentligt ansatte. Så vi har lavet nogle strafskærpselser i den sammenhæng, men nu vil det jo give mig lejlighed til at spørge politiet og finde ud af, hvordan situationen er derude, og så er det klart, at så skal vi selvfølgelig agere på det, vi skal ikke bare kigge på det.

Kl. 13:29

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo, hr. Peter Kofod Poulsen.

Peter Kofod Poulsen (DF):

Hvis respektpakken skal virke, kræver det jo også, at vi får fat i nakkene på nogle af de her folk, som forstyrrer den kommunale hjemmepleje, og sørger for, at hjemmeplejen kan arbejde under ordentlige forhold, eller at vores ældre kan få den hjælp, som de selvfølgelig fortjener, og så vil det under alle omstændigheder kræve, at der er talstærkt politi til stede, så man sikrer, at der er tryghed i sådan et område.

Når jeg rejser det her spørgsmål, er det jo egentlig, fordi vi frygter, at vi er på vej mod svenske tilstande, så jeg vil egentlig bare spørge ministeren: Hvad vil ministeren tage med sig for nu? For sagen er jo lidt den, at vi har haft det her emne oppe før, og jeg tror ikke, der er sket særlig meget siden sidst – for at sige det rent ud af posen.

Kl. 13:30

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo, ministeren.

Kl. 13:30

Justitsministeren (Søren Pape Poulsen):

Det er jeg ikke enig i. Jeg mener, at der sker noget hele tiden. Der sker noget hele tiden, vi ser, at vores politi er rundt omkring alle steder. De kan selvfølgelig kun være et sted ad gangen, en betjent kan ikke dobbeltarbejde, og betjentene har så sandelig haft meget at se til. Vi har jo lige i fællesskab vedtaget, at nu uddanner vi endnu flere betjente. Vi kan jo ikke bruge folk, vi ikke har. Derfor tager det her jo noget tid. Jeg synes, at vi er rigtig godt på vej, men jeg vil rigtig gerne vide, hvad det er, der er foregået derude. Hvor mange episoder er det? Og så er jeg enig i, at så skal vi sætte ind over for det. Jeg skal også finde ud af, om det er anmeldt, for det er også vigtigt, at det her bliver anmeldt, så vi kan komme efter dem, for efter dem skal vi selvfølgelig.

Kl. 13:31

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak. Så er der en medspørger. Hr. Hans Kristian Skibby, Dansk Folkeparti. Værsgo.

Kl. 13:31

Hans Kristian Skibby (DF):

Tak, fru formand. Jeg vil også gerne kvittere for ministerens forsøg på at give et fyldestgørende svar. Jeg synes måske, at ministeren, når man får lejlighed til det i ministeriet, også skulle prøve at kigge lidt længere tid tilbage end bare til ministerens egen embedsperiode. For man kan sagtens finde talrige eksempler – både tilbage i 2004, 2006, 2008, 2009, 2014 osv. – på, at det er den helt skinbarlige sandhed, at der er de her udfordringer i det her boligkvarter.

Man har jo tilbage i 2004 og 2005 gjort det, at man har lavet en ny helhedsplan for Motalavej. Man skulle lave en stor sanering af området, det skulle være et mere indbydende område at have bopæl i. Man investerede i at renovere alle lejligheder; de blev tidssvarende, man lavede indvendig og udvendig vedligehold og forbedringer, man lavede nye indgangspartier, og man ændrede også farverne på boligblokkene. Og så rev man også nogle af de overflødige ned, og så fik de nye altaner.

Men alle de her boligpolitiske miljőtiltag har jo ikke rigtig gjort noget. Jeg vil spørge ministeren, om der er andet, der skal til.

Kl. 13:32

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo til ministeren.

Kl. 13:32

Kl. 13:35

Justitsministeren (Søren Pape Poulsen):

Ja, det er der. Og jeg må sige, at jeg jo et eller andet sted er meget stolt over den helt fantastiske tillid, der er, til min mentale kapacitet, og hvad jeg kan huske og håndtere og styre. Men jeg må indrømme, at jeg ikke har det hele helt præsent.

Men hvad spørgeren i hvert fald har ret i, er efter min mening, at vi kan lave alle de fysiske forandringer, vi vil. Det kan være en *del* af løsningen, men det er ikke hele løsningen. Vi skal også kigge på, hvad det er for en beboersammensætning, der er, og hvad det er for et tankesæt, man har mellem ørerne – for nu at sige det, som det er. For man kan jo lave nok så meget om fysisk, men hvis man bevarer nogle mærkelige tanker og holdninger til, hvordan man skal leve og samfundet skal være, så bidrager man jo bare til, at tingene bliver endnu værre.

Derfor er det sådan, at når vi kommer med udspillet om parallel-samfund, bliver det selvfølgelig også noget, der adresserer ikke bare det fysiske – jeg tror, at det er klart for enhver, at det fysiske også betyder noget – men også tilgangen til folk, der bor der, og hvem der bor der, hvordan man kommer til at bo der, hvordan man kommer ud derfra, og hvordan man skal opføre sig. Det er meget bredere end det, det er jeg fuldstændig enig i.

Kl. 13:33

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak. Og så er det hr. Hans Kristian Skibby.

Kl. 13:33

Hans Kristian Skibby (DF):

Der er det jo sådan, at det, vi taler om her, selvfølgelig er det ydre miljø. Men evnen og viljen fra de mennesker, der bor der, til at indordne sig og være en del af det danske samfund og så i øvrigt lovgivning og sanktionering, hvis de ikke gør det, fordrer jo også, at der er en effektiv og synlig politiindsats i området, så de udførende embedsfolk kan føle sig sikre, når de kører derind. I dag kan en hjemmehjælper ikke køre i området, uden at der skal være mindst to i bilen. Jeg synes, at det er forfærdeligt, for at sige det ligeud.

Hvad gør man så fra politiets side? Ja, mange steder nedlægger man jo de udkørende patruljer – f.eks. i Frederikssund og Helsingør – og de bliver centraliseret osv. Det er noget, der efterfølgende bliver godkendt hos rigspolitichefen.

Mener ministeren, at det er den rigtige måde at gøre det på, at vi får færre steder med udkørende politipatruljebiler?

Kl. 13:34

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo til ministeren.

Kl. 13:34

Justitsministeren (Søren Pape Poulsen):

Så kom vi bredt omkring. Jeg er faktisk af den opfattelse, at vi skal gøre mere for, at vi får politiet tættere på borgerne. Og det er sådan noget, jeg har sat mig meget for at kigge på her i indværende år. Og hvordan gør vi så det? Nu er der en diskussion i Nordsjælland i øjeblikket om, hvor der skal være udkørsel fra. Det er jo en sag, der er i høring lige i øjeblikket. Nu må vi se, hvordan den ender.

Men jeg er jo helt enig i, at der selvfølgelig skal kunne være politi til stede. Det er jo hele forudsætningen for det. Og nu hører jeg det her med hjemmehjælperne; jeg vil lige få undersøgt, om det virkelig kan have sin rigtighed, at der skal køre to i en bil. Det holder heller ikke.

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak for det. Så er det hr. Peter Kofod Poulsen. Værsgo.

Kl. 13:35

Peter Kofod Poulsen (DF):

Tak for det. Mig bekendt har de jo også tidligere i det her område kørt flere hjemmehjælpere i bilerne, så der er jo noget, der tyder på, at man ikke har forbedret noget som helst i forhold til det her problem. Det er bare det samme problem, som fortsætter, og der bliver stadig ikke grebet fat om nældens rod. Så jeg vil bare til slut spørge ministeren, om det måske ikke var på tide, at man satte sig ned sammen med Dansk Folkeparti og så på, hvad man kunne gøre, for at bl.a. det her område fik noget mere nært politi, som kunne sikre noget tryghed derude, så de ikke behøver at køre flere hjemmehjælpere rundt for at passe de ældre, der har krav på pleje.

Kl. 13:36

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo.

Kl. 13:36

Justitsministeren (Søren Pape Poulsen):

Det synes jeg vi snakker om hele tiden, altså måske ikke lige her, men generelt om, hvad vi skal. Jeg synes i hvert fald, vi har brug for at få en snak om, hvad det er, vi vil, f.eks. når vi nu styrker politiet. For spørgeren og jeg kender jo om nogen begge to til, hvor store ryk der er på ressourcerne, og hvor mange steder man synes der skal gøres noget ekstra, og så må vi selvfølgelig have en drøftelse om, hvad det er for en indsats, der skal prioriteres. Men at der skal være polititilstedeværelser, og da særlig i de områder, der er udsatte, kan der ikke være to meninger om.

Kl. 13:36

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak for det. Spørgsmålet er sluttet.

Men der er et nyt spørgsmål af den samme spørger til justitsministeren, hr. Peter Kofod Poulsen, Dansk Folkeparti.

Kl. 13:36

Spm. nr. S 426

5) Til justitsministeren af:

Peter Kofod Poulsen (DF):

Vil regeringen, ligesom Dansk Folkeparti, legalisere peberspray til selvforsvar?

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo til at læse op.

Kl. 13:36

Peter Kofod Poulsen (DF):

Tak for det. Vil regeringen, ligesom Dansk Folkeparti, legalisere peberspray til selvforsvar?

Kl. 13:36

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo.

Kl. 13:36

Justitsministeren (Søren Pape Poulsen):

Som det fremgår af den pressemeddelelse, som Justitsministeriet har udsendt i dag, ønsker regeringen at øge borgernes tryghed ved at give mulighed for at besidde peberspray under særlige omstændigheder.

I store træk foreslår regeringen, at personer, der har et særligt behov, f.eks. personer, der bliver truet af en samlever, der tidligere har udsat dem for vold, eller personer, der er udsat for stalking, kan få politiets tilladelse til at bære peberspray. Derudover foreslår regeringen, at det skal være lovligt at have peberspray i eget hjem, som kan anvendes til selvforsvar, hvis man f.eks. bliver udsat for et hjemmerøveri.

Det foreslås så samtidig at skærpe straffen for ulovlig besiddelse af peberspray for personer, der er tidligere straffet med en frihedsstraf for f.eks. vold eller trusler. Når regeringen ikke foreslår en fuldstændig lovliggørelse af peberspray, skyldes det bl.a., at politiet har peget på, at en vid udbredelse af det i det offentlige rum kan føre til mere og grovere vold, og derudover vurderer politiet, at der er en risiko for, at peberspray vil blive brugt imod politiet og andre myndighedspersoner, f.eks. i forbindelse med demonstrationer eller andre uroligheder.

Men jeg håber på den baggrund, at Dansk Folkeparti kommer til at støtte det udspil, regeringen er kommet med i dag. Jeg ved godt, at vi nu har et beslutningsforslag i morgen, vi skal drøfte, men jeg håber dog, at det her for Dansk Folkeparti må ses at være et skridt i den retning, som Dansk Folkeparti ønsker.

Kl. 13:38

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Værsgo til hr. Peter Kofod Poulsen.

Kl. 13:38

Peter Kofod Poulsen (DF):

Tak for besvarelsen. Jeg kan jo selvfølgelig kun glæde mig over, at regeringen er i bevægelse på det her område, og at den i hvert fald bevæger sig i vores retning. Vi får ikke alt, hvad vi gerne vil have, med regeringens forslag, men vi kommer et rigtig pænt stykke af vejen.

Noget af det, jeg ved regeringen har arbejdet ud fra, efter at vi tidligere har fremsat et beslutningsforslag, er jo de udenlandske erfaringer. For der findes jo en stribe lande, der er sammenlignelige med Danmark, hvor man bruger det her, og hvor borgerne har adgang til det, og endda i en mere liberaliseret udgave, end den borgerlig-liberale regering i Danmark lægger op til, og de erfaringer er jeg selvfølgelig nysgerrig efter. Nu bor jeg jo tilfældigvis selv tæt på vores sydlige nabo, Tyskland, og det er mit indtryk, at det altså dér foregår fuldstændig udramatisk. Der er det noget, folk er glade for at have adgang til, og det er noget, folk er glade for at eje, det giver noget tryghed, og det har i øvrigt ikke givet sådan anledning til voldsomme problemer.

Så jeg vil egentlig bare i første omgang spørge ministeren ind til de udenlandske erfaringer, som regeringen jo har bundet hele sin argumentation op på: Hvordan er det faldet ud? Måske ministeren kan sige noget om det.

Kl. 13:39

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Værsgo.

Kl. 13:39

Justitsministeren (Søren Pape Poulsen):

Tak. Det kan jeg godt sådan kort. Vi har indhentet erfaringer fra 12 europæiske lande, og den høring viser, at der er en forskellig regulering af peberspray i de lande. Man kan sådan sige helt overordnet, at den ene halvdel har en restriktiv tilladelsesordning, mens den anden halvdel ikke stiller krav om tilladelse. Den lovgivning, man har i Frankrig, minder meget om den, vi lægger op til nu. I Tyskland kan du jo købe det og have det på dig, men det er kun tilladt at bære peberspray, hvis det er til beskyttelse imod dyr.

Kl. 13:40

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Hr. Peter Kofod Poulsen.

Kl. 13:40

Peter Kofod Poulsen (DF):

Vi har jo så, når regeringen lægger op til den restriktive ordning, lyst til den mere liberale, frie ordning på det her område, og det, jeg bare vil høre ministeren om i den her runde, er, om man lægger op til en egentlig evaluering. Altså, man kunne forestille sig, at efter et par år – det er i hvert fald mit indtryk – har rigtig mange danskere benyttet sig af ordningen. De har købt den og er glade for at have den, og så tror jeg egentlig ikke, vi får sådan store vanskeligheder ved det, og så vil der formentlig være et ønske om at udvide ordningen yderligere. Er det noget af det, regeringen vil prøve, altså evaluere det med henblik på at udvide ordningen?

Kl. 13:40

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Værsgo.

Kl. 13:40

Justitsministeren (Søren Pape Poulsen):

Nu har vi ikke skrevet lovforslaget endnu, og vi kommer ud med de tanker, vi har, bag det. Men jeg synes, det giver usigelig god mening, at når man indfører det her, der er noget helt nyt, så evaluerer man det og siger: Okay, hvad har erfaringerne så været? Det synes jeg vil være meget fornuftigt at gøre. Jeg har været meget forsigtig over for det her med en total legalisering, især fordi vi nu lige har haft et politi, der i den grad har været overløst med arbejde i en verserende bandekrig, og jeg vil gerne have, at hvis man finder sådan en peberspray på sådan nogle typer, skal de kunne straffes for det, og de skal ikke kunne have det på sig. Derfor tror jeg, at det er det rigtige step, vi tager lige nu, i første omgang.

Kl. 13:41

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Hr. Peter Kofod Poulsen.

Kl. 13:41

Peter Kofod Poulsen (DF):

Det er jeg enig i. Bandemedlemmer skal ikke have peberspray, det skal de ikke have adgang til. Jeg vil så spørge ind til den gruppe, som gerne må bære peberspray i det offentlige rum, og der nævnte ministeren, at det f.eks. kunne være stalkingofre. Har regeringen lagt sig fuldstændig fast på, hvilke kriterier der skal gælde for, at folk må bære det i det offentlige rum, eller kunne man også forestille sig, at det kunne være folk, der var udsat for trusler, eller folk, der havde et arbejde, der var – hvad skal man sige – meget borgernært, og som også kunne være udsat for pres ad den vej? Hvor fast har man lagt sig på de her kriterier?

Kl. 13:42

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Ministeren, værsgo.

Kl. 13:42

Justitsministeren (Søren Pape Poulsen):

Nu kan jeg godt høre, hvor spørgeren vil hen. Altså, vi starter ikke med at indføre det her ved at åbne en kæmpe ladeport, hvor alt så bliver tilladt, men jeg synes, at vi skal tage det alvorligt. Nu nævnte jeg kvinder, der bliver truet af en samlever, som har udsat dem for vold, stalking osv. Der skal vi selvfølgelig finde det rigtige snit, men det skulle gerne være sådan, at det er en ordning, hvor politiet kan sige: Her er nogle personer, for hvem det giver rigtig god mening, at

de kan bære det i deres taske, når de er ude. Men det skal ikke være over en bred kam. Nu tror jeg, at vi tager det første skridt, og så er jeg helt sikker på, at vi får lejlighed til at drøfte det her mange gange.

Kl. 13:42

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak for det. Så er spørgsmålet afsluttet.

Det næste spørgsmål er til uddannelses- og forskningsministeren af Jens Henrik Thulesen Dahl.

Kl. 13:42

Spm. nr. S 428

6) Til uddannelses- og forskningsministeren af:

Jens Henrik Thulesen Dahl (DF):

Hvordan vil ministeren sikre, at kandidatuddannelsen for læger ikke fyldes op af udenlandske studerende, som rejser ud af landet efter færdig uddannelse, som det fremgår af artikel bragt i Altinget den 5. december 2017: »Hver tredje lægestuderende i Odense er fra udlandet«?

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo at læse spørgsmålet op.

Kl. 13:42

Jens Henrik Thulesen Dahl (DF):

Tak for det. Hvordan vil ministeren sikre, at kandidatuddannelsen for læger ikke fyldes op af udenlandske studerende, som rejser ud af landet efter færdig uddannelse, som det fremgår af artikel bragt i Altinget den 5. december 2017: »Hver tredje lægestuderende i Odense er fra udlandet«?

Kl. 13:43

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo, ministeren.

Kl. 13:43

Uddannelses- og forskningsministeren (Søren Pind):

Tak for det meget aktuelle spørgsmål. Det er korrekt, at der på Syddansk Universitet på kandidatuddannelsen i medicin optages en del studerende med en anden baggrund end en dansk bachelor i medicin. Det optagsmønster ser ud til primært at gælde på Syddansk Universitet og altså ikke på de øvrige universiteter med en uddannelse i medicin, henholdsvis i København, Aarhus og Aalborg. En af forklaringerne kan være, at en del af de medicinstuderende mellem bachelor- og kandidatdelen i de senere år er flyttet fra Syddansk Universitet til hovedstaden for at færdiggøre deres uddannelse. Det er samtidig korrekt, at udenlandske studerende i mindre grad end danske overgår til det danske arbejdsmarked, når studierne er afsluttet. Det er samlet set ikke et ønskescenarie.

Derfor arbejder regeringen på en ny model for den fremtidige dimensionering af optaget på medicinuddannelsen. Den nye model skal understøtte, at flere studerende på medicinuddannelsen færdiggør deres uddannelse samme sted, som den påbegyndes. Det vil samtidig betyde, at færre studerende i løbet af medicinstudiet vil kunne vandre mellem de forskellige universiteter. Det giver også en lidt bedre planlægningshorisont på institutionerne, og det skal gerne understøtte, at flere studerende også bosætter sig i den samme region, f.eks. Region Syddanmark, efter studierne. Jeg forventer en afklaring i den nærmeste fremtid og vil derfor kunne vende tilbage til spørgsmålet dér.

Kl. 13:44

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo.

Jens Henrik Thulesen Dahl (DF):

Tak. Jeg tror, at både ministeren og jeg er meget enige i, at der er tale om lægemangel rundtomkring i Danmark. Der er også behov for at sikre lægedækningen alle steder i landet. Samme dag, som der var den her artikel i Altinget om de lægestuderende i Odense, var der en artikel om, at man fra Syddansk Universitet ønskede at have en kandidatuddannelse i Esbjerg, fordi der var behov for at få flere uddannede derude. Så der ligger jo det i det her, at den trafik, vi kan konstatere der er, handler om studerende, der formentlig starter på deres uddannelse i Odense og så, da der er ledig kapacitet i København, vælger at flytte derover og tage deres uddannelse der.

Jeg har også konstateret, at det i statusrapporten for lægedækningsaftalen er beskrevet, at regeringen arbejder på nogle tiltag. Jeg tænker lidt: Hvad er det så for nogle tiltag? Vil man binde de studerende? Vil man sikre, at der ikke kan optages studerende? Jeg synes, vi har brug for at få uddybet lidt, hvad de her tiltag egentlig handler om. Handler de om at sige, at man ikke kan skifte midt i sit studie? Handler det om at sige, at man skal binde sig til at være et bestemt sted i hele sin uddannelse? Det vil jeg gerne høre lidt mere om.

Kl. 13:46

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo til ministeren.

Kl. 13:46

Uddannelses- og forskningsministeren (Søren Pind):

Altså, jeg har også konstateret den samme henvendelse, og om det er der jo at sige, at hvis man øger optaget et bestemt sted, men det så ikke medfører en forøgelse af lægeantallet, men derimod at folk alligevel bare rejser ud af landet, er vi jo lige vidt. Derfor vil der ikke være nogen idé i den model, måtte det være en sådan, der ønskes.

Derfor diskuterer vi for det første i øjeblikket spørgsmålet om antallet af optagede på lægestudiet som sådan. Dernæst er vi i fuld overvejelse om en model, hvor, ja, man bliver låst til at færdiggøre sin uddannelse det sted, man starter, så man ikke ser de forrykkelser, som man her har set på Syddansk Universitet.

Kl. 13:47

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo til spørgeren.

Kl. 13:47

Jens Henrik Thulesen Dahl (DF):

Noget af det, vi ofte diskuterer i forbindelse med uddannelser, er bachelorarbejdsmarkeder. Noget af det, man kan diskutere i den sammenhæng, når man ser på lægestudiet – og det er noget af det, der giver anledning til, at man jo oplagt kan skifte – er, at vi har det opdelt, så man færdiggør sin bacheloruddannelse og derefter har mulighed for at finde et sted, hvor man har mulighed for at blive optaget på sin kandidatuddannelse. Det er formentlig det samme, der sker med de udenlandske studerende, der kommer hertil.

Så kunne man forestille sig en løsning på det her, der handlede om, at man sagde: Vi laver det til én samlet uddannelse, altså at man ikke først færdiggør en bacheloruddannelse, men at man bliver optaget på én samlet lægekandidatuddannelse fra start til slut?

Kl. 13:47

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo til ministeren.

	Kl. 13:47	rede og korrekte behandling og omsorg fra begyndelsen af et behandlingsforløb?	Kl. 13:49
Uddannelses- og forskningsministeren (Søren Pind): Jeg tør simpelt hen ikke sige, om det vil være en løsning på den problematik, vi drøfter her. Men når nu spørgeren har rejst det, vil jeg selvfølgelig tage det med.	Kl. 13:47	Formanden (Pia Kjærsgaard): Værsgo til ministeren.	Kl. 13:49
Formanden (Pia Kjærsgaard): Værsgo til spørgeren.	Kl. 13:47	Sundhedsministeren (Ellen Trane Nørby): Tak for spørgsmålet. Jeg er helt enig med fru Liselott Blixt i, at vi har en stor opgave i at sikre, at patienter og deres pårørende oplever en høj kvalitet i den palliative indsats i Danmark, og det kræver, at vi i Danmark har dygtige læger, der kan tage sig af de palliative patienter, og det kræver også, at lægerne har tilstrækkelige kompetencer på området. Men jeg synes også, vi må sige, at det kræver, at lægerne også har forskellige specialiserede kompetencer ud over de palliative, så de også kan håndtere den generelle behandling af patienterne, både frem til og i den palliative periode. Det er i hvert fald det, vi ligesom har lagt vægt på i Danmark, hvor palliation jo er godkendt som et fagområde. Det betyder, at uddannede speciallæger inden for en række felter kan blive såkaldte fagområdespecialister, hvor de har nogle specifikke kompetencer inden for palliation. Det er jo sådan set et af de første fagområdespecialer, som blev godkendt her i Danmark, og det betyder eksempelvis i forhold til pædiaterne eller de kliniske onkologer eller geriaterne – altså alt afhængigt af om man er kræftlæge eller læge specialiseret på ældreområdet eller børnelæge og dermed kender både patienterne, men også det sygdomsbillede, der er, og de kendetegn, der er ved sygdommen hos patientgruppen – at det giver dem en mulighed for at kunne håndtere den palliative behandling af patienterne, samtidig med at de også har en specialiseret viden inden for det felt. Det kræver selvfølgelig også, at der er læger inden for de relevante specialer og i alle regioner, som tager fagområdeuddannelsen i palliation, og jeg tror sådan set, man må sige, at der er steder, hvor regionerne og de faglige miljøer også skal sikre, at der sker en understøttelse af, at man får taget en fagområdeuddannelse på området. Så derfor er det min umiddelbare holdning, at der ikke er behov for et særskilt speciale, fordi jeg sådan set synes, at den måde, vi har organiseret det på i dag, hvor det kommer oven på speciallægeuddannelsen, har nogle fordele, i forhold til at man kun er specialiseret i palliation.	Kl. 13:49
Jens Henrik Thulesen Dahl (DF): Når jeg rejser det, handler det jo også om den udfordring, der ligger i, at man kan komme til at afslutte en bacheloruddannelse i medicin, uden at der reelt er et arbejdsmarked for det. Derfor vil jeg egentlig gerne høre, om ministeren ikke kunne være enig i, at det ville give rigtig god mening at sige, at vi ser lægeuddannelsen som én samlet uddannelse. Dermed kan vi sikre, at den kan planlægges som ét langt forløb, og vi kan sikre, at man kommer igennem det, man skal, og vi kan sikre, at når man er optaget, er det én bestemt uddannelse, man er optaget på.	Kl. 13:48		
Formanden (Pia Kjærsgaard): Ministeren.	Kl. 13:48		
Uddannelses- og forskningsministeren (Søren Pind): Spørgeren og jeg har ofte nok drøftet en mere efterspørgselsdrevet model på uddannelsesområdet. Det kan jeg bestemt ikke udelukke at jeg synes er en god idé her. Men rækkevidden af synspunktet og spørgsmålet om, at læger jo også skal bruges til andre ting end at være i sundhedsvæsenet, gør, at jeg mener, vi bør overveje meget nøje, om det ligefrem er det, vi skal ty til.	Kl. 13:49		
Formanden (Pia Kjærsgaard): Tak for det. Så er spørgsmålet afsluttet. Det næste spørgsmål er til sundhedsministeren, og det er af fru Liselott Blixt, Dansk Folkeparti.	Kl. 13:49		
Spm. nr. S 421 7) Til sundhedsministeren af: Liselott Blixt (DF): Hvad er ministerens holdning til at undersøge muligheden for en speciallægeuddannelse inden for palliation for på den måde at styrke indsatsen på et område, hvor det er vigtigt at klæde flere sundhedsprofessionelle på i det uundgåelige møde med terminalpatienter, og således at disse patienter og deres pårørende får den specialiserede og korrekte behandling og omsorg fra begyndelsen af et behandlingsforløb?		Formanden (Pia Kjærsgaard): Tak for det. Værsgo til fru Liselott Blixt.	Kl. 13:52
Formanden (Pia Kjærsgaard): Værsgo til at læse spørgsmålet op.	Kl. 13:49	Liselott Blixt (DF): Det er jo korrekt, at det er et fagområde, de kan vælge, efter at de har taget en speciallægeuddannelse, og det er netop det, der er en udfordring. Vi har nogle læger, som bliver læger, fordi de gerne vil arbejde med palliation, arbejde med døende mennesker, uanset hvilken diagnose de har. De skal igennem en hel, lang speciallægeuddannelse; det vil sige, at de vælger et speciale bare for at vælge noget, men desværre er det sådan, eller rettere sagt, det er måske godt for dem, at de så kan blive hængende, men der er jo også nogle, der søger til udlandet for netop at få den her uddannelse. Så i stedet for at have gjort det til et speciale, hvor de så netop også var ude på alle andre områder, for selvfølgelig var de det, kunne det da være en løsning på nogle af de udfordringer, vi har. Vi har 100 uddannede fagområdespecialister, og det er altså ikke nok til at dække de pladser, der er brug for. Samtidig har vi en aldrende befolkning, og vi ved, at der er rigtig mange, der gerne vil ha-	Kl. 13:52

ve lov til at få en god afslutning og en værdig afslutning ved døden.
Så det bør da være noget, man kigger på fremover.

Kl. 13:55

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Værsgo.

Kl. 13:53

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Sidste spørgsmål og sidste svar. Værsgo.

Kl. 13:55

Sundhedsministeren (Ellen Trane Nørby):

Tak for spørgsmålet. Vi kigger løbende på det område, og jeg er ligesom ordføreren meget optaget af, at vi sikrer en ordentlig palliativ indsats i Danmark. Vi har jo også med kræftplan IV fulgt op på nogle af initiativerne. Der har Sundhedsstyrelsen for nylig udarbejdet nye faglige anbefalinger for den palliative indsats. Der er også igangsat et arbejde med at opdatere forløbsprogrammerne for rehabilitering og palliation, hvor hovedfokus er på, hvordan man bedst organiserer indsatsen, fordi vi jo også kan se, også på tallene, at der er mange, der i dag har et ønske om at dø hjemme, men som ender med at dø på et hospital – det er også i forhold til at sikre, at der er den udgående palliative funktion og støtte, der skal være. Og vi har jo også i fællesskab afsat penge til børn med livstruende sygdomme, hvor vi også lægger vægt på, at den palliative indsats skal nå helt ud i hjemmet.

Så jeg er helt enig med ordføreren i, at det er et område, vi skal følge tæt, og hvor vi også løbende skal kigge på, om kapaciteten er tilstrækkelig.

Kl. 13:53

Liselott Blixt (DF):

Der er bare nogle udfordringer. Jeg har talt med speciallæger inden for andre specialer, og faktisk har de ikke ret meget om palliation i hele deres uddannelse. Og det er underligt, når vi tænker på, at når det handler om vores sundhed, hænger døden altså meget tæt på, uanset om vi taler om livsstilssygdomme, kræft eller andre sygdomme, som vi kan dø af. Samtidig ved vi, at der kommer mange flere tilbage til eget hjem.

Ja, jeg ved godt, at der er den nordiske uddannelse, men der var ni danskere, der blev optaget, selv om der var 29, der søgte uddannelsen. Der er lande, som har en specialuddannelse, og der kommer flere og flere. Så jeg siger bare: Lad os nu gå foran i Danmark og få oprettet et speciale, så vi også kan leve op til Sundhedsstyrelsens anbefalinger, hvilket vi jo ikke gør i dag.

Kl. 13:56

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Tak, så er det spørgeren.

Kl. 13:54

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Tak. Værsgo, ministeren.

Kl. 13:56

Liselott Blixt (DF):

Jamen i Dansk Folkeparti har vi jo netop altid haft fokus på, at vi skulle have de hospicepladser, som der er brug for, og jeg tror, at vi stadig væk mangler nogle. Men jeg er glad for, at vi hvert eneste år kan sætte penge af til hospice, enten det er de almindelige hospice, som vi kender, eller det er børnehospice, som vi lige har sat penge af til. Men vi ved også godt, og det kan man se i Sundhedsstyrelsens nye anbefalinger, at der kommer nogle udfordringer ude i kommunerne, hvor man netop har brug for den specialviden og det tværfaglige samarbejde, der skal være mellem region og kommune. Så det kunne et speciale netop være med til at få sat endnu mere fokus på.

Kl. 13:54

Sundhedsministeren (Ellen Trane Nørby):

Jamen vi skal følge det her område tæt og netop også vurdere, om kapaciteten er tilstrækkelig, eller om der er nogle organiseringsformer, hvor vi kan søge inspiration fra andre lande. Men uanset om det er et speciale eller et fagområdespeciale, er vi nødt til, som spørgeren også siger, at være bevidste om, at det at møde døden sådan set er en bred facit af det at være læge og sundhedsperson i Danmark. Det synes jeg sådan set også ligger i den politiske aftale, vi har lavet, nemlig at vi er nødt til have en større og bredere viden – og også i de nye vejledninger, der er lavet – hos sundhedspersoner generelt, så man ikke er i tvivl, når man står ude hos den døende eller de pårørende.

Kl. 13:57

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Værsgo.

Kl. 13:54

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Tak for det.

Så er der et nyt spørgsmål til sundhedsministeren fra fru Liselott Blixt, Dansk Folkeparti.

Kl. 13:57

Sundhedsministeren (Ellen Trane Nørby):

Som jeg er oplyst, har vi jo valgt, også i de øvrige nordiske lande, at tage et fælles efteruddannelsesinitiativ på det her område, hvor det netop er et fagområde, også jævnfør de anerkendelsesregler, der er. Det er jo ikke sådan, at der er andre lande, der har en uddannelse, som vi anerkender i Danmark, og som er en selvstændig speciallægeuddannelse. Og det er ud fra den her tænkning om, at det også er vigtigt, at man har en speciallægeuddannelse inden for nogle forskellige felter, som man så bygger palliation oven på.

Jeg er helt enig med spørgeren i, at vi selvfølgelig løbende skal følge med og også kigge på, om organiseringen er rigtig, og om der er en tilstrækkelig kapacitet på området. Og jeg synes jo egentlig også, at den politiske aftale, som vi indgik tilbage i september måned, om palliativ sedering og øget selvbestemmelse for patienter sådan set understreger en bred politisk interesse og et ønske om at være med til at understøtte en værdig død for flere mennesker.

Spm. nr. S 425

8) Til sundhedsministeren af:

Liselott Blixt (DF):

Idet TV 2 i øjeblikket sender et program med titlen »Kan man spise sig rask?«, hvilket er en øjenåbner for mange, vil ministeren så se på, hvordan vi kan få kosten og ernæringseksperter mere i spil som behandling i stedet for medicin?

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Værsgo at læse op.

Kl. 13:57

Liselott Blixt (DF):

Mange tak. I TV 2 bliver der i øjeblikket sendt et program med titlen »Kan man spise sig rask?«, hvilket er en øjenåbner for mange. Vil ministeren se på, hvordan vi kan få kosten og ernæringseksperter mere i spil som behandling i stedet for medicin?

Kl. 13:57

Kl. 14:00

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Værsgo, ministeren.

Kl. 13:57

Kl. 14:00

Sundhedsministeren (Ellen Trane Nørby):

Tak for spørgsmålet. Vi ved, og det siger spørgeren jo også, at sund mad, måltidsvaner og motion i høj grad spiller en rolle, både i forhold til vores sundhed, men også i forhold til vores trivsel. Og vi ved også, at en fornuftig kost og motion er med til at sikre og fremme et godt helbred og hjælper med at forebygge en række sygdomme. Derfor er det, som både indgår i det omtalte TV 2 program, men jo sådan set er bredere, nemlig bevidstheden om det her, ekstremt vigtigt, også når vi taler forebyggelsespolitik, også når vi taler sundhedspolitik.

Et af eksemplerne i programmet handler om en diabetespatient, og derfor synes jeg egentlig også, det er værd at nævne, at vi jo sådan set i fællesskab i den nye nationale diabetesbehandlingsplan netop har prioriteret, at der er nødt til at være større fokus på både kost og motion. Og der er også nødt til at være større fokus på, at den enkelte i samarbejde med sundhedspersonerne vælger en behandlingsstrategi – også hvis man som diabetespatient kommer og ligesom skal have fundet ud af: Hvad er det egentlig for en strategi, der er rigtig for mig? – hvor man netop også kigger på, hvordan måltid, mad og motion kan være med til at spille en rolle, og hvor vi også som en del af den nationale handlingsplan starter et måltidspartnerskab om sunde fødevarer til mennesker med diabetes, som spørgeren jo selv har lagt meget energi i at vi har fået op at stå.

Så jeg anerkender og er fuldstændig enig i, at kostperspektivet er enormt vigtigt, både for den enkeltes livskvalitet, men jo også for samfundet som helhed, når vi taler sundhed og trivsel. Vi har alt for mange, der dør af livsstilssygdomme i Danmark, og vi ved også, at både spørgsmålet om overvægt, men jo også om underernæring, når vi taler om ældre, eller når vi taler om piger, der særlig er i risikozonen for spiseforstyrrelser, er noget af det, der fører til flere behandlinger i vores sundhedsvæsen. Og derfor er det vigtigt, at vi har fokus på det.

Vi har fra regeringens side på tværs af en række ministerier nedsat et advisoryboard med Lars Kolind i spidsen, som netop skal komme med anbefalinger til, hvordan vi tænker det her på en ny måde på tværs af ministerierne, fra Fødevareministeriet over Undervisningsministeriet og Børne- og Socialministeriet til Sundheds- og Ældreministeriet, fordi vi ønsker at prioritere det her. Og vi har også afsat 40 mio. kr. over de næste 4 år for at styrke fokus på sunde kostvaner og det at have en kultur i Danmark, der handler om sund mad.

Kl. 13:59

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Værsgo, spørgeren.

Kl. 13:59

Liselott Blixt (DF):

Dansk Folkeparti har sat meget fokus på ernæring, netop på de områder, som ministeren nævner, det være sig i kræftbehandlingsplanen, når det handler om den medicinske patient, eller som nu i diabetesbehandlingsplanen. Men i den her udsendelse vises der netop, hvordan der kommer otte danskere med forskellige kroniske sygdomme op til lægen, og hos lægen får de enten medicin eller noget andet. Hvorfor er det, at vi ikke også har det her med, at man kan sendes til en ernæringsekspert, der følger op på det? Her er det 12 uger, hvor nogle af dem kommer helt af med deres sygdomme. Nogle slipper af med medicin. Vi giver tilskud til medicin, men vi giver ikke ret meget tilskud til en ernæringsekspert, medmindre man er i en speciel gruppe.

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Værsgo, ministeren.

Sundhedsministeren (Ellen Trane Nørby):

Jamen det er sådan set noget af det, vi har fokus på, og som vi også har bedt advisoryboardet om at forholde sig til bredt. Vi har afsat 40 mio. kr. til ligesom at kunne følge op på de anbefalinger, der kommer fra advisoryboardet. Det er, fordi vi også fra regeringens side har et ønske om ikke bare at tænke det her som sundhedsundhed. Det her er noget, der går på tværs, hvis det skal fungere, fra et Fødevareministerium, der i høj grad handler om sunde fødevarer, til et Børne- og Socialministerium og et Undervisningsministerium, hvor det jo også handler om, hvad det er for nogle vaner, børn får grundlagt fra starten, og selvfølgelig også ind i et sundheds- og ældreperspektiv.

Vi havde også et Marienborgmøde her i efteråret, hvor vi satte fokus på det, og hvor hele spørgsmålet om motion på recept var noget af det, som vi bl.a. drøftede med det frivillige foreningsliv – det var en af de ideer, der kom frem der.

Kl. 14:01

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Værsgo.

Kl. 14:01

Liselott Blixt (DF):

Jeg synes bare, at det altid er sådan, når vi diskuterer forebyggelse, at det eneste, der kommer op, er rygning og motion, for der kan man sige til folk, hvad de skal gøre, og så er det folks egen skyld. For det koster ikke penge for politikere at gå ud og sige: Vi lægger bare cigaretterne under disken, så ryger du ikke, og så bliver du sundere; eller at sige: Du skal bare ud og løbe 5 km hver dag, så taber du dig, og så bliver du også sund. For det er jo ikke altid det, der skal til. Det er også kost og viden. Og med alle de råd, vi bliver bombarderet med hver eneste dag, så er det netop her, vi er nødt til at kigge på det.

Spørgsmålet er også, om vi ikke skulle lave nogle studier i det, så der kom noget evidens.

Kl. 14:01

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Værsgo, ministeren.

Kl. 14:01

Sundhedsministeren (Ellen Trane Nørby):

Jeg tror, at viden altid kan være godt. Jeg tror også, det er vigtigt, at man får de forskellige sektorer til at tale sammen. Det var sådan set det, der var baggrunden for at nedsætte advisoryboardet med Lars Kolind i spidsen, nemlig at sige: Hvordan kan vi gøre det her til en kulturændring, som både handler om sunde madvaner og om den kultur, vi har, når det handler om alt fra fødevarer – hvad er sundt, og hvad er ikke sundt? – og til, om vi spiser sammen, eller om det bare er noget, man sidder og skovler ind foran fjernsynet.

For det handler også grundlæggende om nogle vaner, altså at vi gør det at spise til ikke bare en enmandsaktivitet, men noget, hvor vi ligesom dyrker kvaliteten i det. Og det er noget af det, som jeg sådan set også håber på at de bredt kan følge op på. Der sidder jo både sundhedspersoner og madkyndige personer i den gruppe. Og så er tilgangen jo i høj grad, at vi skal kigge mere multidisciplinært på det. Det gør vi også i forhold til bmi og det at blive opereret for overvægt, altså at vi nu ikke bare siger operation, men at vi jo også siger

mad og motion, og at der skal ses på det bredt og ikke bare ud fra en vinkel.

Kl. 14:04

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Sidste spørgsmål. Værsgo.

Kl. 14:02

Liselott Blixt (DF):

Jeg glæder mig til, at de kommer med udspillet, og jeg håber, der er nogle af de her ting med og ikke bare det med at slå folk i hovedet, for på den måde bliver man ikke interesseret i kost eller i at omlægge sit liv. Så mit sidste spørgsmål vil være: Hvornår kan vi se den rapport, de kommer med?

Kl. 14:02

Kl. 14:03

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Et svar. Værsgo.

Kl. 14:03

Sundhedsministeren (Ellen Trane Nørby):

Jamen advisoryboardet, som jo går på tværs af ministerierne, skal komme med deres anbefalinger her i løbet af foråret. Og så har vi allerede fra regeringens side afsat 40 mio. kr. til at følge op på anbefalingerne, også fordi vi ikke ønskede, at der skal være ventetid i den mellemliggende tid. Det er bredt forankret for også at skabe den her kulturændring på området.

Så er der jo det partnerskab, der ligger i diabetesbehandlingsplanen, som jeg sådan set tror er rigtig vigtigt, hvis vi netop skal gå fra, at man bliver slået oven i hovedet, og at kostrådene er sådan noget, man føler man får påduttet, til, at vi i højere grad oplever, at patientforeninger, pårørendeorganisationer og fødevareaktører i fællesskab ligesom får sat fokus på, hvad sund mad kan betyde for trivsel og sundhed.

Kl. 14:03

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Tak for det. Så er spørgsmålet sluttet.

Det næste spørgsmål er til sundhedsministeren af hr. Flemming Møller Mortensen, Socialdemokratiet.

Kl. 14:04

Spm. nr. S 422

9) Til sundhedsministeren af:

Flemming Møller Mortensen (S):

Agter ministeren at indkalde Folketingets partier til drøftelser om, hvordan vi i fællesskab kan styrke indsatsen mod, at vores børn og unge begynder at ryge, ved at indføre en tobaksbevilling, som butikkerne kan blive frataget ved overtrædelse af gældende lovgivning, som Socialdemokratiet har foreslået?

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Værsgo til at læse spørgsmålet op.

Kl. 14:04

Flemming Møller Mortensen (S):

Mange tak, formand. Spørgsmålet lyder: Agter ministeren at indkalde Folketingets partier til drøftelser om, hvordan vi i fællesskab kan styrke indsatsen mod, at vores børn og unge begynder at ryge, ved at indføre en tobaksbevilling, som butikkerne kan blive frataget ved overtrædelse af gældende lovgivning, som Socialdemokratiet har foreslået?

Kl. 14:04

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Værsgo.

Sundhedsministeren (Ellen Trane Nørby):

Tak for spørgsmålet. Børn og unge skal ikke ryge. Så simpelt synes jeg egentlig det kan siges. Det er også baggrunden for, at vi som regering har en målsætning om en røgfri generation i 2030. Hvis vi skal nå det mål, skal vi have rigtig mange aktører, der hver gør deres del. Fra statens side har vi sat nogle rammer. Vi har bl.a. et forbud mod tobaksreklamer, der er advarsler på pakkerne, og der er forbud mod salg af tobak til børn og unge under 18 år. På det område er loven sådan set klar, for der står tydeligt, at man ikke må sælge tobak til børn og unge under 18 år, og den lovgivning skal holdes. Det har vi desværre set at den ikke bliver i tilstrækkelig grad. Derfor har vi også nu taget initiativ til at overføre opgaven til Sikkerhedsstyrelsen, så de fremadrettet fører tilsyn med salg af tobak og alkohol til børn og unge. Det er en markant forbedring på området, som jeg også er overbevist om vil skubbe ekstra til kulturændringen.

Så har vi jo også som regering indgået et partnerskab med detailhandelen for at sikre, at vi både støtter op om supermarkeds kæderne og de mindre købmænd og kiosker i at få skabt en kulturændring, så børn og unge også ved, at de hverken kan eller skal købe cigaretter, og at detailhandelen selvfølgelig lever op til deres lovgivningsmæssige ansvar. Jeg skal gøre status for partnerskabet om kort tid, og som jeg også har sagt til spørgeren på et samråd, vil jeg rigtig gerne invitere Folketingets partier til en drøftelse af, hvordan vi bedst sikrer en overholdelse af forbuddet mod salg af tobak til børn og unge, lige så snart vi har gjort status.

Derudover kommer vi til at skulle have en forhandling om rygelovgivningen, for overflytningen af opgaven til Sikkerhedsstyrelsen kommer jo også til at bero på en politisk forhandling.

Så ja, jeg agter at indkalde Folketingets partier, men jeg synes også, det er vigtigt, at vi gør status på partnerskabet, inden vi mødes, så vi også kan følge op på det.

Kl. 14:06

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Værsgo, hr. Flemming Møller Mortensen.

Kl. 14:06

Flemming Møller Mortensen (S):

Tak til ministeren. Jeg er i og for sig rigtig ked af, at ministeren siger, at tingene skal gøres færdige og vurderes i partnerskabet, inden vi kan få taget en drøftelse af, om der eventuelt skal indføres en tobaksbevilling, som vi netop har foreslået i Socialdemokratiet. Grunden til, at jeg er ked af det, er jo, at det her er det absolut største sundhedsmæssige problem for børn og unge i vores land, og derfor synes jeg bare ikke, at der er nogen tid at spille.

Jeg blev derfor rigtig glad for, at sundhedsministeren i Politiken den 18. januar i år kvitterede for det socialdemokratiske initiativ til at indføre en tobaksbevilling, som detailhandelen kan få frataget efter at være idømt bøder for overtrædelse af forbuddet mod at sælge tobak til unge under 18 år. Det er noget, som ligger oveni, og som gør, at de, hvis de simpelt hen får taget bevillingen, mister retten til at sælge tobak. Der sagde sundhedsministeren, at hun var åben over for at diskutere forslaget om at udstede tobaksbevillinger. Nu kan jeg så bare høre på ministeren, at ministeren ikke er klar til at tage en drøftelse af det nu. Det er noget, der skal skubbes til senere. Hvis der er noget, jeg som sundhedsordfører er utålmodig i forhold til at få gjort, er det, at vi får grebet fat i nogle justeringsmuligheder for at forhindre, at detailhandelen i så høj grad overtræder lovgivningen, som ministeren jo siger er klokkeklar, nemlig at detailhandelen ikke må sælge tobak til unge under 18 år. Men vi ved, at det i meget høj grad finder sted.

Så er det rigtigt forstået, at ministeren ikke agter at tage en drøftelse af det her, før der skal gøres status på partnerskabsdelen?

Kl. 14:08

Kl. 14:10

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Værsgo, ministeren.

Kl. 14:08

Kl. 14:10

Sundhedsministeren (Ellen Trane Nørby):

Jamen jeg kommer til at invitere Folketingets partier til en drøftelse. Det siger jeg i den artikel, og det har jeg også sagt på et samråd til spørgeren. Derudover er regeringens initiativ med at overflytte opgaven med at håndhæve forbuddet til Sikkerhedsstyrelsen jo også noget, der skal forankres i rygelovgivningen. Og i den forbindelse har jeg også sagt, at det er velkomment, at der også er andre partier, herunder Socialdemokratiet, der tænker i ideer. Det betyder jo ikke, at jeg i den artikel i Politiken har sagt, at det bliver fuldstændig det system. Jeg har sagt, at jeg er åben over for en drøftelse af de her ting, herunder også om vores lovgivning er skrap nok, hvis der er gentagne overtrædelser af den. Det vil være helt naturligt, at det indgår, når vi skal mødes. Jeg siger, at det, som jeg også synes ville være naturligt at drøfte, er, hvad status så er for partnerskabet, for det er måske også væsentligt at have det med, når vi skal diskutere overflytningen af opgaven til Sikkerhedsstyrelsen og andre ting i relation til unge og røg.

Kl. 14:08

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Værsgo.

Kl. 14:08

Flemming Møller Mortensen (S):

Er sundhedsministeren enig med mig og Socialdemokratiet i, at rygning er den absolut største sundhedsudfordring i Danmark for børn og unge? For hvis ministeren måtte være enig med mig og os i det, hvad kan der så være af ting i ministerens kalender, som er vigtigere end det, og som optager ministeren og gør, at ministeren ikke allerede i næste uge indkalder til en drøftelse af initiativer, som samlet set kan være med til at reducere mængden af tobak blandt børn og unge og samlet set kan være med til at gøre, at detailhandelen vil tage et langt større ansvar end det, de udviser i dag, i forhold til det? For der er opgørelser fra Politiken, og det er der også fra COOP, der viser, at der er en utrolig dårlig disciplin i forhold til at overholde loven.

Kl. 14:09

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Værsgo.

Kl. 14:09

Sundhedsministeren (Ellen Trane Nørby):

Det er sådan set derfor, at partnerskabet er vigtigt, altså. Det her handler jo ikke kun om at skærpe tilsynsdelen, som er det, regeringen gør, med overflytningen af opgaven til Sikkerhedsstyrelsen, det handler også om, at parterne påtager sig et større ansvar. Hele det at nå målsætningen om en røgfri generation i 2030 forudsætter, at der mange steder fra tages et ansvar. Det er erhvervsskolen, hvor kantine sælger cigaretter, det er kommunen, hvor det handler om, hvordan den tilrettelægger sin politik på området, det er den enkelte arbejdsplads. Det handler selvfølgelig også om, hvordan vi tilrettelægger tilsynsopgaven, hvor vi så fra regeringens side har sagt, at den ønsker vi at overflytte fra politiet til Sikkerhedsstyrelsen, fordi vi synes, at politiet sådan set har rigtig mange vigtige opgaver at tage sig af, og der kan vi se, at Sikkerhedsstyrelsen i forvejen kommer ud i butikkerne langt mere end 1.000 gange om året, og der synes vi sådan set at de kan skærpe håndhævelsen på det her område. Så det er da i høj grad at prioritere det her område, for børn og unge skal ikke ryge.

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Spørgeren.

Flemming Møller Mortensen (S):

Jeg spørger meget gerne igen – og det kan godt være, at det er ministerens ivrighed, der gjorde, at ministeren ikke fik givet et svar, men: Er ministeren enig med Socialdemokratiet i, at tobaksrygning er den største sundhedsudfordring i Danmark for børn og unge? Jeg kan godt lige sætte tal på det. Ministeren har selv i sit svar til mig opgjort, at Sundhedsstyrelsen vurderer, at 44.000 unge, der i dag er i alderen 11 til 17 år, vil dø som følge af rygemønsteret i Danmark. 44.000 danskere – det svarer til 2 af eleverne i hver skoleklasse med 20 elever. Er ministeren enig med Socialdemokratiet i alvoren?

Kl. 14:11

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Værsgo.

Kl. 14:11

Sundhedsministeren (Ellen Trane Nørby):

Det kunne også være, at det var, fordi der kom rigtig mange spørgsmål i sidste runde. Jeg vil gerne svare på den del, som angår børn og unge. Når regeringen har en ambition om, at vi skal have en røgfri generation i 2030, er det, fordi vi ikke ønsker, at børn og unge skal ryge, og fordi det har en masse andre implikationer end bare sundhedsmæssige implikationer. Og tallene, som ordføreren læste op, reflekterer jo også, at hvis vi ikke får lavet en kulturændring hos de her børn og unge, og hvis de ikke kvitter smøgerne, men bare fortsætter med at pulse løs, har det nogle meget, meget store sundhedsmæssige konsekvenser, og dem er vi som regering bevidste om.

Det er derfor, vi har sat et ambitiøst mål om en røgfri generation, det er derfor, vi også har taget nogle initiativer på området, senest det her initiativ med at overflytte tilsynsopgaven til Sikkerhedsstyrelsen, hvor vi også kommer til at drøfte det lovgivningsmæssigt med Folketingets partier.

Kl. 14:12

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Tak for det.

Det næste spørgsmål til sundhedsministeren er også af hr. Flemming Møller Mortensen, Socialdemokratiet.

Kl. 14:12

Spm. nr. S 427

10) Til sundhedsministeren af:

Flemming Møller Mortensen (S):

Mener ministeren, at det udgør en tilstrækkelig styrkelse af håndhævelsen af forbuddet mod at sælge cigaretter til børn og unge under 18 år, at Sikkerhedsstyrelsen kun tilføres to nye årsværk og derudover ikke får andre værktøjer til at udføre kontrollen med end de værktøjer, som politiet har i dag, og som politiet ikke finder tilstrækkelige?

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Værsgo til at læse op.

Kl. 14:12

Flemming Møller Mortensen (S):

Tak, formand. Og spørgsmålet lyder: Mener ministeren, at det udgør en tilstrækkelig styrkelse af håndhævelsen af forbuddet mod at sælge cigaretter til børn og unge under 18 år, at Sikkerhedsstyrelsen kun tilføres to nye årsværk og derudover ikke får andre værktøjer til at udføre kontrollen med end de værktøjer, som politiet har i dag, og som politiet ikke finder tilstrækkelige?

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Værsgo, ministeren.

Kl. 14:12

tig dårlig, og detailhandelen lever slet ikke op til de politiske forventninger.

Kl. 14:12

Derfor har vi også fra socialdemokratisk side sagt, at det skal der gøres noget ved. Jeg har også noteret mig, at ministeren har sagt det, og at regeringen har sagt det, og jeg synes, at det bliver spændende at få en drøftelse om det, for her er regeringen og Socialdemokratiet enige i, at vi skal lave en markant styrkelse. Vi har jo sagt, at vi ud over tobaksbevillingen vil lave en kontrolenhed, og vi har afsat 20 mio. kr. til det, fordi vi virkelig ønsker, at der skal være en reel stor risiko for, at detailhandelen bliver taget, hvis de ikke overholder den her lovgivning.

Sundhedsministeren (Ellen Trane Nørby):

Tak for spørgsmålet. Håndhævelsen af reglerne har ikke været stærk nok på området. Det tror jeg spørgeren har konstateret, og det har jeg konstateret. Det er der også mange af medierne, der har konstateret, og det har vi jo også haft lejlighed til at drøfte ganske indgående på et samråd i Sundhedsudvalget, herunder også den del af tilsynsdelen, der handler om at kontrollere, om dem, der køber, så er under eller over aldersgrænsen, og det er ikke nødvendigvis den letteste del af en tilsynsopgave.

Det er sådan set også derfor, at vi som regering mener, at man skal styrke håndhævelsen dér, hvor det giver mening i praksis, og derfor er det jo ikke kun et spørgsmål om to årsværk. Vi udnytter ganske enkelt, at Sikkerhedsstyrelsen allerede i dag befinder sig ude i supermarkederne, ude i iskioskerne, ude hos de små købmænd, hvor de allerede fører tobakskontroltilsyn på en række områder, på holdbarhed, på snus, på placering, og når de er derude over 1.300 gange årligt i forvejen, mener vi sådan set, at det giver rigtig god mening, at de så samtidig også kontrollerer salget, og når de snakker med ejer, bestyrer eller medarbejder bag disken også kommer omkring, hvordan de sikrer, at der ikke bliver solgt tobak til mindreårige. På den måde får vi rigtig meget synlig kontrol for ganske få ekstra ressourcer.

Jeg er sådan set enig med ordføreren i, at hvis Sikkerhedsstyrelsen ikke havde været derude i butikkerne i forvejen, ja, så ville det ikke være mange årsværk, men det er sådan set ikke det, der er tilfældet, fordi det er ekstra ressourcer, der lægges oven i en opgave, som foretages i dag. På den her måde får vi en langt større rækkevidde på tilsyns- og håndhævelsesopgaven end i dag, og ved at føre et reelt tilsyn på området mener jeg også at vi sender et kraftigt signal om, at de regler, vi har på området, nemlig at man ikke må sælge tobak til børn og unge under 18 år, skal overholdes, og at der også er et tilsyn på området.

Så er jeg sådan set egentlig ikke enig i, at redskaberne ikke er tilstrækkelige. Det er jo en tilrettelæggelse konkret af opgaven. Til gengæld har jeg stor forståelse for, at politiet har rigtig mange opgaver med alt fra bander til indbrud, som de prioriterer, og derfor synes jeg også, at det er en vigtig del at flytte tilsynet til Sikkerhedsstyrelsen.

Kl. 14:14

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Værsgo, spørgeren.

Kl. 14:15

Flemming Møller Mortensen (S):

Tak til ministeren. Ministeren siger, at ministeren ikke er enig i, at redskaberne ikke er tilstrækkelige. Nej, men jeg har noteret mig, at politiet i hvert tilfælde har sagt det, og det får vi også lejlighed til at drøfte på et åbent samråd i næste uge med ministeren og også med justitsministeren, for netop at prøve at få afklaret, hvad det er, der kan være behov for.

Ministeren siger, at håndhævelsen ikke er god nok. Nej, den er absolut ikke er god nok. Sidste år, 2017, blev der kun idømt to bøder på området. Det var samme år, som Coop i 650 af deres egne butikker lavede kontrol, hvor deres egenkontrol viste, at i 40 pct. af tilfældene lykkedes det børn og unge under 18 år at købe tobak. Politikkens lavede en undersøgelse i 221 butikker, hvor det viste sig, at i 60 pct. af tilfældene kunne det lade sig gøre, at børn under 18 år købte tobak. Så ministeren har fuldstændig ret. Håndhævelsen er rig-

Nu drejer det sig om, om ministeren mener at de nye initiativer og de to tilførte årsværk vil give en kapacitet, som er tilstrækkelig. Ministeren siger jo, at der er 1.300 besøg årligt fordelt på alle landets detailbutikker, kiosker og andre steder, hvor der laves tilsyn af Sikkerhedsstyrelsen, og jeg vil gerne spørge ministeren: Vil ministeren ikke også vedkende, at de opgaver, som Sikkerhedsstyrelsen har i dag, skal Sikkerhedsstyrelsen stadig væk lave, plus at der nu skal føres den her kontrol med tobak?

Kl. 14:17

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Værsgo, ministeren.

Kl. 14:17

Sundhedsministeren (Ellen Trane Nørby):

Jeg tror, at der er to dele i det her i forhold til, hvordan man bruger ressourcerne på den bedst mulige måde. Er det at opbygge en ny kontrolenhed, hvor alting skal bygges op fra bunden, sådan som Socialdemokraterne foreslår? Det mener jeg ikke det er. Det er også derfor, at regeringen foreslår en anden model. Vi foreslår at overføre håndhævelsen til Sikkerhedsstyrelsen, som i forvejen er ude i butikkerne, sidste år mere end 1.300 gange. Det at tilføre en ekstra opgave sikrer jo også, at vi netop får langt mere for pengene end de to årsværk, når man har fokus på alt fra holdbarhedsdato over snus, til at man så også har fokus på den her opgave. Så mener vi sådan set, at vi får en rækkevidde, som er langt større end de to årsværk. Så det handler også om at bruge ressourcerne på en fornuftig måde og også at sige, at nogle af de personer, der i forvejen har tilsynsopgaver på området, så også kan løfte en ekstra opgave på området.

Kl. 14:18

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Tak. Værsgo til spørgeren.

Kl. 14:18

Flemming Møller Mortensen (S):

Mit spørgsmål her i dag omhandler jo også de redskaber, Sikkerhedsstyrelsen skal kunne gøre brug af. Har ministeren tænkt sig, at Sikkerhedsstyrelsen skal have andre, nye redskaber ud over dem, politiet gør brug af i dag? Det er det ene spørgsmål.

Det andet spørgsmål går på det, ministeren siger, om, at det er et spørgsmål om at bruge ressourcerne rigtigt. Ja, det skal vi som folketingspolitikere og som politikere i vores land altid sørge for, men man kan jo sige, at hvis ministeren mener – og det var ministeren jo enig med mig i – at det her udgør den største sundhedsrisiko for børn og unge i Danmark, er det at tilføre to årsværk så så langt, man fra regeringens side kan komme i ambitionen om en styrkelse af kontrollen?

Kl. 14:19

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Værsgo.

Kl. 14:19

Sundhedsministeren (Ellen Trane Nørby):

Undskyld mig, men det parti, som spørgeren selv tilhører, havde regeringsmagten i 4 år, og de svar, der ligger om det – også fra justitsministeren – i forhold til bødestraf og til håndhævelsen, viser jo ikke, at der var meget streng kontrol, og at der blev udstedt en masse bøder, for det jo sådan set lidt det, spørgeren giver indtryk af, altså at det var meget bedre tidligere.

Hvorfor flyttede den tidligere regering ikke den her opgave, hvis man syntes, at røg var den største dræber, og man ikke syntes, at håndhævelsen var god nok? Det gjorde man ikke – det gør vi. Og jeg håber på, at Socialdemokratiet vil bakke op om modellen, hvor vi flytter det til Sikkerhedsstyrelsen, for der kommer jo til at være en politisk forhandling om det, for det skal jo forankres i forhold til tobakslovgivningen.

Kl. 14:19

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo for sidste spørgsmål.

Kl. 14:19

Flemming Møller Mortensen (S):

Det angreb fra sundhedsministeren forstår jeg slet ikke, for hvis der var nogle, der slet ikke udviste ansvarlighed i forhold til børn og unges sundhed relateret til rygning, var det da alle de borgerlige partier, der i 2012 ikke stemte for en ændring af rygeloven, som bl.a. indebar en væsentligt højere bødestraf. Vi troede fra den daværende regerings side dengang, at det at hæve bødestrafen ville være præventivt nok til, at detailhandelen rettede ind. Det kan vi så se nu det ikke er, og vi har fulgt meget nøje med siden 2012, og derfor kommer vi med et forslag. Regeringen kommer også med et forslag – de er nok blevet forberedt samtidig og kommer ikke som en følge af hinanden, men blot samtidig. Derfor vil jeg sige, at den tror jeg nok ministeren må sluge og konstatere, at den kritik af den daværende socialdemokratiske regering ingenting har på sig.

Kl. 14:20

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Sidste svar, værsgo.

Kl. 14:20

Sundhedsministeren (Ellen Trane Nørby):

Jeg konstaterer bare ud fra nogle af de svar, som spørgeren selv referer til, at det jo ikke var, fordi det sådan væltede ned med bøder under den tidligere regering – det viser de svar jo med al tydelighed.

Lige så vel som spørgeren har vi i regeringen konstateret, at der ikke er en tilstrækkelig håndhævelse i dag, og det er sådan set derfor, vi er kommet med et udspil, hvor vi flytter håndhævelsen over til Sikkerhedsstyrelsen og også tilfører ekstra ressourcer på området, men også bygger videre på den kapacitet, der er hos Sikkerhedsstyrelsen i forvejen. Det gør vi for at sikre, at man når ud i så mange butikker som overhovedet muligt og fører tilsyn. Sikkerhedsstyrelsen var i forvejen sidste år ude i butikkerne og detailhandelen mere end 1.300 gange, og derfor har vi en forventning om, at det her vil sikre en langt bedre håndhævelse af de tobaksregler, der er, og også sikre, at detailhandelen lever op til de regler, der er, om, at man ikke må sælge tobak til børn og unge.

Kl. 14:21

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak for det. Så er spørgsmålet afsluttet.

Inden vi går videre til det næste spørgsmål, skal jeg meddele, at de under nr. 16 og nr. 17 opførte spørgsmål til transport-, bygnings- og boligministeren, spørgsmål nr. S 431 og nr. S 432, af Rasmus

Prehn udgår af dagsordenen efter ønske fra spørgeren. Spørgsmålene overgår til besvarelse næste onsdag, den 31. januar 2018. Det betyder jo, at den spørger, der er lige efter, måske lige skal være opmærksom på at være lidt tidligere i salen – siger jeg så og håber, det kan høres ude i huset.

Det næste spørgsmål er til undervisningsministeren af fru Yildiz Akdogan.

Kl. 14:22

Spm. nr. S 440 (omtrykt)

11) Til undervisningsministeren af:

Yildiz Akdogan (S):

Hvad mener ministeren om det faldende antal af psykisk syge, der får en uddannelse, jf. artiklen »Færre psykisk syge får uddannelse« fra den 29. november 2017 i Arbejderen, og hvordan vil ministeren sikre, at ungdomsuddannelserne er rustet til at give unge psykisk sårbare et godt uddannelsesforløb og dermed undgå frafald på uddannelser, især i en tid, hvor vi ser en tendens med stigning i antallet af psykisk sårbare i befolkningen?

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo til at læse spørgsmålet op.

Kl. 14:22

Yildiz Akdogan (S):

Tak for det, formand. Spørgsmålet lyder:

Hvad mener ministeren om det faldende antal af psykisk syge, der får en uddannelse, jf. artiklen »Færre psykisk syge får uddannelse« fra den 29. november 2017 i Arbejderen, og hvordan vil ministeren sikre, at ungdomsuddannelserne er rustet til at give unge psykisk sårbare et godt uddannelsesforløb og dermed undgå frafald på uddannelser, især i en tid, hvor vi ser en tendens med stigning i antallet af psykisk sårbare i befolkningen?

Kl. 14:22

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo til ministeren.

Kl. 14:22

Undervisningsministeren (Merete Riisager):

Tak. Jeg ser med stor bekymring på udviklingen i antallet af borgere med psykisk sårbarhed generelt og på VIVEs undersøgelse, som viser, at antallet af elever og studerende, som ikke fuldfører en uddannelse, er stigende. Jeg kender ikke den konkrete undersøgelse fra VI-VE, så jeg kan ikke gå ind i de tal, som fremgår af artiklen i Arbejderen. Vi ved dog fra vores egen kortlægning i forbindelse med satspuljeprojekt 2014-2016, at der blandt elever med psykiske vanskeligheder og udviklingsforstyrrelser er en stigning i antallet af elever med psykiske funktionsnedsættelser, som modtager specialpædagogisk støtte som hjælp til at gennemføre en uddannelse. Stigningen i antallet af elever og studerende med psykisk funktionsnedsættelse har bidraget til, at Undervisningsministeriet har iværksat flere udviklingsprojekter for målgruppen i 2017. Målet er at skabe et evidensbaseret vidensgrundlag for vejledning om inkluderende læringsmiljøer og SPS.

I ministeriet følger vi udviklingen og har hele tiden fokus på, hvordan vi sikrer, at unge gennemfører en uddannelse. Jeg har i december 2017 besluttet at iværksætte en effektundersøgelse af SPS med særlig fokus på gennemførelse og fastholdelse for de store grupper af støttemodtagere i ordningerne, herunder elever med psykiske funktionsnedsættelser. Undersøgelsen igangsættes i 2018.

Kl. 14:24

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak for det. Og værsgo til spørgeren.

Kl. 14:24

Kl. 14:27

Yildiz Akdogan (S):

Tak for det. Det er sådan, at et af undersøgelsens resultater viser, at der er sket et fald i antallet af unge, der tager en uddannelse, og det er unge med større psykiske handicap, altså skizofrene, bipolære, maniodepressive unge. Der er frafaldsprocenten simpelt hen 53 pct. Så fra 2011, hvor vi havde 51 pct. af gruppen, der tog en uddannelse, er det tal faldet til 35 pct. i 2015.

Årsagerne til frafald er bl.a. sygdom, manglende støtte, stress og depression, og så er det nye forskellige ændringer, der har været, af uddannelsessystemet, der gør, at der stilles de samme krav til folk med svært psykisk handicap som til andre elever. Det kan mange af de her sårbare borgere ikke håndtere, og de ender med at falde fra. Det får store konsekvenser for dem, både privat og generelt socialt.

For det første får de ikke færdiggjort deres uddannelse, og det vil sige, at vi taber en gruppe af borgere på gulvet, fordi der ikke er den specielle, måske mere skræddersyede uddannelse til de her unge mennesker. Deres tilknytning til arbejdsmarkedet bliver også meget dårligere, og i sidste ende får vi nogle borgere, som er isoleret fuldstændig fra omverdenen. Så det er med den bekymring over den kæde af konsekvenser, jeg stiller spørgsmålet til uddannelsesministeren.

Jeg synes, det er fint, at uddannelsesministeren starter en undersøgelse af SPS, sådan som jeg forstod det, i år, men hvis man skulle se på det generelt fra folkeskolen til erhvervsskolerne og de gymnasiale uddannelser, er der så nogle konkrete ting, som ministeren måske allerede kunne kigge på og skrue på, og som kunne gøre det nemmere for den her gruppe at blive på uddannelserne?

Kl. 14:26

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak. Værsgo til ministeren.

Kl. 14:26

Undervisningsministeren (Merete Riisager):

Tak. Fokus på det, man måske i andre lande kalder early school leavers – nu må man ikke bruge engelsk herinde, men altså det kan være svært at forklare på anden vis – har vi i Danmark ikke haft særlig godt fulgt op på. Derfor har jeg igangsat en undersøgelse, som jo allerede ser på, hvordan det kan være, at en betragtelig andel af elever slet ikke kommer frem til at tage 9. klasses afgangsprøve. Det er der, vi må starte. Det er selvfølgelig en elevgruppe, der er meget anderledes, men det er vigtigt at starte med at sætte ind allerede der.

Kl. 14:26

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo til spørgeren.

Kl. 14:26

Yildiz Akdogan (S):

Det er fint, at ministeren sætter fokus på den høje frafaldsprocent i forhold til unge i 9. klasse, der ikke tager en afgangseksamen. Men her har vi faktisk en konkret splinterny undersøgelse, der viser, at der er et kæmpestort problem i forhold til nogle af vores mest psykisk syge og sårbare grupper, altså en frafaldsprocent på 53. Så talene er der, og argumenterne og årsagerne er der også. Er det noget, ministeren vil prøve at arbejde med?

Kl. 14:27

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo til ministeren.

Undervisningsministeren (Merete Riisager):

Det er bestemt noget, jeg har fokus på, altså, hvad skal man sige, ungdomsuddannelsernes generelle mulighed for at rumme forskellige elevtyper, herunder også psykisk sårbare. Det, at ungdomsuddannelserne udgør en tryk ramme, et forudsigeligt miljø, som er til at gennemskue for de unge, hvor de føler sig set, og hvor der er nogle voksne, der går igen, er vigtigt for den her gruppe, men det er det faktisk også for den brede gruppe af elever, og det er noget, jeg har et stærkt fokus på.

Kl. 14:28

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo til spørgeren.

Kl. 14:28

Yildiz Akdogan (S):

Okay, så det vil sige, at ministeren vil reagere på resultatet af de tal, som den her rapport – undersøgelse – viser? Og vil ministeren måske igangsætte en eller anden handling på baggrund af det, så netop frafaldsprocenten blandt de her unge med stærke psykiske problemer ligesom bliver minimeret, så man kan få de her unge mennesker til at blive på deres uddannelser?

Kl. 14:28

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Ministeren for det sidste svar.

Kl. 14:28

Undervisningsministeren (Merete Riisager):

Som jeg startede med at sige, tager jeg udgangspunkt i de tal, jeg kender, og ikke de tal, der ligger i den rapport, for jeg har ikke haft mulighed for at sætte mig ind i det. Så det kan jeg simpelt hen ikke svare på.

Jeg har generelt fokus på, hvordan ungemiljøet er for den her gruppe, men også for mange andre unge, som har brug for tryghed, rammer, tydelige voksne i deres ungdomsuddannelser og forudsigelige krav. Så er der hele den særlige udfordring, der er for den her gruppe, og jeg kan simpelt hen ikke nå at komme ind på det på de her 3 sekunder, men det er en meget stor udfordring, som kræver en noget større og dybere debat end den, vi kan levere her i forbindelse med et § 20-spørgsmål.

Kl. 14:29

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak for det. Spørgsmålet er sluttet.

Det næste spørgsmål er til skatteministeren af hr. Hans Kristian Skibby, Dansk Folkeparti.

Kl. 14:29

Spm. nr. S 429 (omtrykt)

12) Til skatteministeren af:

Hans Kristian Skibby (DF):

Hvad kan ministeren oplyse om regeringens vurdering af den sag, som to vandværker fra Hjørring og Hvidovre netop har tabt i Østre Landsret som principiel prøvesag på vegne af en lang række af større vandværker og spildevandsselskaber, som nu dømmes til over en år-række at betale en skatteregning på i alt 36 mia. kr., herunder om regeringen vil fritage den almene vandforsyning for hel eller delvis skattepligt?

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo til at læse op.

Hans Kristian Skibby (DF):

Tak, fru formand. Hvad kan ministeren oplyse om regeringens vurdering af den sag, som to vandværker fra Hjørring og Hvidovre netop har tabt i Østre Landsret som principiel prøvesag på vegne af en lang række af større vandværker og spildevandsselskaber, som nu dømmes til over en årrække at betale en skatteregning på i alt 36 mia. kr., herunder om regeringen vil fritage den almene vandforsyning for hel eller delvis skattepligt?

Kl. 14:29

Den fg. formand (Erling Bonnesen):

Tak for det. Ministeren.

Kl. 14:30

Skatteministeren (Karsten Lauritzen):

Tak for spørgsmålet. Sagen omhandler opgørelsen af værdien af vandsselskabernes aktiver, en værdi, som bruges som grundlaget for de fremtidige skattemæssige afskrivninger, og som derfor har betydning for den fremtidige skattebetaling. Efter skattelovgivningen skal opgørelsen ske til handelsværdien. Det er ikke et nyt, men et generelt princip, der omfatter alle typer virksomheder og ikke kun vandsselskaber.

Østre Landsret har i dommene givet Skatteministeriet medhold i, at vandsselskaberne ikke har godtgjort, at SKATs værdiansættelse er for lav. Østre Landsret siger tværtimod, som jeg forstår det, ret klart, at de værdiansættelsesprincipper, som vandsektoren har anvendt, ikke fører til et retvisende billede af aktivernes handelsværdi. Om vandsselskaberne ønsker at få det her prøvet ved Højesteret, ved jeg ikke endnu, men Østre Landsret udtaler dog, at SKATs skøn inden for rammerne af den gældende lovgivning er meget lempeligt, altså at dommen i virkeligheden kunne være mere firkantet, end den er, og at SKATs skøn i virkeligheden kunne være strammere.

Betyder dommene så, at vandforbrugerne får en ekstra skatteregning på 36 mia. kr., som hr. Hans Kristian Skibby er inde på i sit spørgsmål? Til det må jeg svare: Nej, det er ikke tilfældet. Det er i hvert fald ikke tilfældet, hvis man vælger at indrette sin vandvirksomhed, som alle andre virksomheder vil indrette sig. Det afhænger nemlig helt og holdent af det enkelte vandværks beslutning i forhold til omfanget og finansieringen af deres investeringer og i særdeleshed det enkelte vandværks takstfastsættelse over for kunderne. Hvis man i øvrigt gør det, og i stedet for at kræve for mange penge op af kunderne for at finansiere fremtidige investeringer lånefinansierer investeringerne, hvor renteudgifterne er fradragsberettigede, vil man kunne nedbringe sin skattebetaling ganske væsentligt. Skatteministeriet vurderer, at vandværkernes samlede skattebetaling de seneste år har ligget mellem 100 mio. og 200 mio. kr. årligt, og vi har ikke nogen forventning om, at det skulle ændre sig, hvis man i øvrigt finansierer fremtidige investeringer ved gældsoptagelse i stedet for en overpris hos forbrugerne.

Kl. 14:32

Den fg. formand (Erling Bonnesen):

Tak for det. Spørgeren.

Kl. 14:32

Hans Kristian Skibby (DF):

Tak. Jeg kvitterer for ministerens besvarelse af spørgsmålet. Men jeg er stadig væk lidt mere nervøs, end skatteministeren er, trods alt, i forhold til, hvad for nogle konsekvenser det her kan få for den danske vandsektor. Det er måske også det, der er årsagen til, at aktørerne på området deler den frustration og bekymring, som Dansk Folkeparti i hvert fald har i forhold til det her. For det er jo en uomtvistelig kendsgerning, at da man vedtog den nye vandsektorlov tilbage

i 2009 efter de indledende drøftelser, der var i Folketinget, også i 2007, var det med den klare målsætning – det står der også i paragrafferne – at man skulle sikre, at forbrugerne fik stillet billigere vand til rådighed, og det blev også billigere at få sit spildevand bearbejdet afgiftsmæssigt.

Med de her domme er der jo i hvert fald tegn i sol og måne på, at det ikke bliver billigere, men at det derimod bliver væsentlig dyrere, og det er jo så selvfølgelig der, hvor jeg føler trang til at spørge ministeren om de refleksioner, som det måtte give anledning til fra regeringens side set i forhold til den dom, der kom i sidste uge i Østre Landsret. Bare i min egen hjemkommune, Hedensted med 46.000 indbyggere, har man jo altså en udskudt skatteregning på 375 mio. kr. fordelt på de 46.000 indbyggerne. Hvis der i gennemsnit bor to i hver husstand og virksomhederne ikke skal betale noget, så er det altså 16.000 kr. pr. husstand i bruttoskatten, og derfor er det jo ikke småpenge, vi taler om. Der er jo også flere, der har sagt, at det cirka – et slag på tasken – er 1.000 kr. pr. husstand om året, man taler om der må kunne komme i anvendelse, og derfor er jeg selvfølgelig interesseret i at vide, hvad det så er regeringen rent konkret vil gøre. Jeg er udmærket klar over, at man ikke kan agere ud fra en dom, og det er måske også en dom, der bliver anket til Højesteret – det ved vi jo ikke endnu – men jeg synes jo bare, at den tidligere regering af skatteministerens eget parti blev kritiseret for, at man ikke havde gang i de her forhandlinger for at lukke den her sag. Jeg synes måske, man kunne sige det samme til den nuværende regering. Tak.

Kl. 14:34

Den fg. formand (Erling Bonnesen):

Tak. Ministeren.

Kl. 14:34

Skatteministeren (Karsten Lauritzen):

Det synes jeg nu ikke er helt rigtigt. Jeg har faktisk sammen med min gode kollega hr. Lars Christian Lilleholt holdt et møde, hvor forligskredsen blev indkaldt, jeg tror, det er et år eller halvandet siden, for at drøfte det her forslag uafhængigt af dommene, og det, vi åbnede op for der, var jo f.eks. at diskutere størrelsen i forhold til, hvornår et vandværk er skattepligtigt eller ej. Der er jo en grænse på, hvor mange kubikmeter det er, og hvor jeg tror at både hr. Hans Kristian Skibbys parti og mit parti, da man drøftede aftalen tilbage i 2007, var af den holdning, at man skulle lægge den kubikmetergrænse højere, end hvor den blev lagt. Så det er jo én måde at gøre det på, men hele forligskredsen skal jo være enig i det. Som sagt har jeg i forhold til tallene ikke grund til at udfordre det, som hr. Hans Kristian Skibby siger. Men min pointe er blot, at hvis et vandselskab i stedet for at finansiere fremtidige investeringer ved at kræve ekstra penge op fra forbrugerne låner pengene i banken, så er udgiften til at låne fradragsberettiget, og så kan man nedbringe den der skattegæld og komme i en situation, hvor man, hvis man ellers planlægger rigtigt, ikke kommer til at betale noget nævneværdigt i skat, og så bliver det ikke 1.000 kr. pr. forbruger.

Kl. 14:35

Den fg. formand (Erling Bonnesen):

Så er det et halvt minut til spørgeren.

Kl. 14:35

Hans Kristian Skibby (DF):

Det er et andet skisma i det her, at man jo reelt siger til de danske vandværker, både de kommunale og de private: Jamen I skal bare foretage jeres investeringer i nye pumpesystemer osv., i nye rensningsanlæg og alt muligt andet, hvis det er spildevandsdelen, og I skal bare gøre det for lånte penge, så går det hele meget bedre, men det der med at spare op skal I sanktioneres for.

Det er jo en gammel og god og sund skik, vi har haft i de danske vandværker, siden man startede med fælles private vandværker i Danmark – det er, før vi begge to blev født – nemlig ikke at bruge pengene, inden man har sparet dem op. Og det er det, man egentlig laver en dårlig løsning på, synes jeg, med det, ministeren lægger op til, nemlig at man bare skal låne pengene og så bruge dem forlods.

Kl. 14:36

Den fg. formand (Erling Bonnesen):

Et halvt minut til ministeren.

Kl. 14:36

Skatteministeren (Karsten Lauritzen):

Det er jo den måde, man driver virksomhed på i dag, altså at man selvfølgelig bruger en egenkapital, hvis man har den, men ellers går man ud og optager lån. Man går jo ikke tilbage til aktionærerne eller til ejerne og siger, at de skal bidrage med flere penge. Og det er i virkeligheden med til at holde vandpriserne nede. Altså, hvis man vælger den model, som Skatteministeriet peger på, og som vil gøre, at der ikke er en skatteregning på 36 mia. kr., vil prisen for forbrugerne være lavere, og skattebetalingen vil kunne minimeres.

Så kan der være en udfordring med, om man frit kan fastsætte, hvad prisen skal være på vand. Og Energi-, Forsynings- og Klimaministeriet er ved at kigge på, om der lovgivningsmæssigt er nogen forhindringer, der gør, at man kan nedbringe sin skattebetaling, som spørgeren ønsker.

Kl. 14:37

Den fg. formand (Erling Bonnesen):

Tak. Så er det det sidste halve minut til spørgeren.

Kl. 14:37

Hans Kristian Skibby (DF):

Tak. I forbindelse med lovens tilblivelse og også den senere genforhandling i 2015, som skatteministeren også kort var inde på, blev der jo klart og utvetydigt sagt, at det her ikke var et spørgsmål om, at der skulle komme et nettoprovenu i statskassen. Det her skulle være en såkaldt provenumæssig neutral ordning, som skulle være til gavn for miljøet og til gavn for forbrugernes priser. Det kan vi så se ikke gøre sig gældende nu.

Når nu det skulle være og var intentionen, at det skulle være provenuneutralt, vil ministeren så ikke være med til simpelt hen at lave det sådan, at vi udtager og fritager den almene vandforsyning helt eller delvis fra skattepligt? For så ville man jo sådan set løse problemet i forhold til det her.

Kl. 14:38

Den fg. formand (Erling Bonnesen):

Tak. Så er det det afsluttende halve minut til ministeren.

Kl. 14:38

Skatteministeren (Karsten Lauritzen):

Jeg vil i hvert fald godt give spørgeren det tilsagn, at energi-, forsynings- og klimaministeren og jeg vil indkalde den kreds af partier, som står bag vandsektoraftalen fra 2007, til en drøftelse af håndteringen af det her spørgsmål.

Så er en af de ting, man kan bringe på bordet og ligesom have en drøftelse af, hvor grænsen skal være for, hvornår man er skattepligtig eller ej. Men det er et sundt princip, at man i et hvile i sig selskab har et incitament til at gældsfinansiere sine investeringer i stedet for at kræve penge af forbrugerne. Hvis man kræver penge af forbrugerne, ser man nogle steder – helt sikkert ikke i spørgerens område – at nogle af dem, der sidder i bestyrelsen, har en interesse i at få en stor pengetank. Og det er ikke samfundsøkonomisk rentabelt og fair over for forbrugerne.

Kl. 14:38

Den fg. formand (Erling Bonnesen):

Tak. Det var afslutningen på spørgsmål nr. 12.

Vi går videre til spørgsmål nr. 13, og det er også til skatteministeren, og det er også af hr. Hans Kristian Skibby, Dansk Folkeparti.

Kl. 14:39

Spm. nr. S 430 (omtrykt)

13) Til skatteministeren af:

Hans Kristian Skibby (DF):

Anser ministeren det som god forvaltningsskik, at man ved vedtagelsen af den nye vandsektorlov i 2009 lovede forbrugere billigere drikkevand og billigere spildevandsbehandling, når resultatet nu flere år efter viser, at virkeligheden byder på massive afgiftsstigninger og en skatteberegningsmodel fra SKAT, som er i direkte modstrid med lovens beskrivelse af værdisætningen af de værdier, som indgik i de nye selskabers egenkapital?

Den fg. formand (Erling Bonnesen):

Jeg giver ordet til spørgeren for oplæsning. Værsgo.

Kl. 14:39

Hans Kristian Skibby (DF):

Tak. Anser ministeren det som god forvaltningsskik, at man ved vedtagelsen af den nye vandsektorlov i 2009 lovede forbrugere billigere drikkevand og billigere spildevandsbehandling, når resultatet nu flere år efter viser, at virkeligheden byder på massive afgiftsstigninger og en skatteberegningsmodel fra SKAT, som er i direkte modstrid med lovens beskrivelse af værdisætningen af de værdier, som indgik i de nye selskabers egenkapital?

Kl. 14:39

Den fg. formand (Erling Bonnesen):

Tak. Ministeren.

Kl. 14:39

Skatteministeren (Karsten Lauritzen):

Jeg forstår godt, at hr. Hans Kristian Skibby stiller spørgsmålet, og jeg synes egentlig, det er et rimeligt spørgsmål at stille. Jeg kan ikke svare på det som skatteminister. Det var jo en aftale, der blev indgået i 2007. Hvis jeg ikke tager meget fejl, var det Connie Hedegaard, der var miljøminister på daværende tidspunkt. Jeg har spurgt i mit eget ministerium, i hvilket omfang Skatteministeriet var involveret i spørgsmålet om skattepligt dengang, og så vidt jeg har fået oplyst, var Skatteministeriet ikke involveret. Derfor kan jeg heller ikke oplyse, om det, der foregik tilbage i 2007, er i overensstemmelse med god forvaltningsskik eller andet. Jeg forstår godt, at spørgsmålet bliver stillet, men jeg kan ikke svare på spørgsmålet. Der skal spørgeren spørge i nogle andre ministerier, og så er der nogen, der skal gå i gemmerne og finde ud af, hvad der egentlig blev forelagt politikerne dengang, kontra hvad der er sket efterfølgende.

Jeg kan sige, at det er min klare opfattelse, at det ikke var noget ønske, at man skulle få en masse penge ind på beskattningen af vandsektoren, og derfor er jeg også glad for, at den analyse, som man efterfølgende tilbage i 2015 besluttede Skatteministeriet skulle lave, og som blev færdig i min tid som skatteminister, viser, at hvis man planlægger sin investering og ikke kræver for meget op hos forbrugerne, men i stedet gældsfinansierer investeringer, så kan man minimere sin skattebetaling, sådan at vi ikke ingenting får ind, men at skattebetalingen er i det niveau, den er i dag, nemlig 100-200 mio. kr.

Så er det jo altid, som spørgeren var inde på i det sidste spørgsmål, en politisk mulighed at sige, at sektoren ikke skal være skattepligtig. Så skal man finde de der penge et sted, men det er bestemt

en mulighed, og hvis Dansk Folkeparti kommer og kræver det i det møde, jeg og klima-, energi- og bygningsministeren skal holde forhåbentlig i den nærmeste fremtid med forligskredsen, så drøfter vi med åbne øjne sådan et forslag.

Kl. 14:41

Den fg. formand (Erling Bonnesen):
Tak. Så er det spørgeren.

Kl. 14:41

Hans Kristian Skibby (DF):

Tak. Jeg står selvfølgelig lidt undrende over, at en minister ikke kan svare på, om man som minister synes, det er dårlig eller god forvaltningsskik. Man laver en lov, hvori der i beregningerne står, at den skal være provenuneutral, og så viser den sig nu ganske mange år efter at have et estimat på 36 mia. kr. på bruttoskatten, og så kan man ikke forklare, om det er god forvaltningsskik eller dårlig.

Så vil jeg gerne have ministeren til at svare på noget helt andet i forhold til det her. Nu sagde ministeren selv, at vi så bare skal finde pengene. Vil det sige, at man på finansloven, hvor skatten jo udgør en betydelig del af indtægterne, opererer med en vis indtægt fra de danske forsyningsselskaber på vand? Jeg vil da gerne have at vide, hvor mange penge det så er, man kalkulerer med at bruge andre steder.

Så vil jeg gerne spørge ministeren om noget, som jeg også synes er ret principielt, og det er i forhold til, at vi netop i 2015 lavede en ændring af det forlig, der var i forhold til vandsektorloven, og det var jo, at man øgede grænsen for, hvilke vandværker der kunne være fritaget, op til 200.000 m³ udpumpet vand om året. Kunne man forestille sig, at man i det mindste kunne øge den, så flere af de private vandværker kunne blive fritaget?

Det næste er, om ministeren synes, at det er god forvaltningsskik, at der hos alle de vandværker, som ligger under 200.000 m³ vand i udpumpning om året, er en masse forbrugere, som ikke får den her regning. Men hvis man tilfældigvis bor og ejer en ejendom et sted, hvor de pumper mere end 200.000 m³ op, så skal man have den her afgift. Det er jo at gøre markant forskel fra den ene forbruger til den anden, at du bliver sanktioneret og straffet, fordi du tilfældigvis bor i Juelsminde, hvor man er omfattet af det her, men hvis nu du bor i Tørring, hvor jeg bor, som ligger i den samme kommune, er du ikke omfattet af det. Synes ministeren, at det er rimeligt?

Kl. 14:43

Den fg. formand (Erling Bonnesen):
Tak. Ministeren.

Kl. 14:43

Skatteministeren (Karsten Lauritzen):

Jeg synes ikke, det er rimeligt, at staten skal tjene en masse penge på beskatning af vandsektoren. Det er heller ikke tilfældet i dag, og jeg ved ikke, hvordan nogen har regnet sig frem til det her tal på 36 mia. kr. Det kan jeg på ingen måde genkende. Den indtægt, som staten mig bekendt samlet set får for en meget, meget stor vandsektor, er på nuværende tidspunkt et sted mellem 100 og 200 mio. kr. Jeg formoder, at de penge er indlagt i finansloven og går til at finansiere nogle andre ting. Hvis man skal lave om på det, skal man finde noget finansiering, og hvis Dansk Folkeparti kræver det i forligskredsen, må man jo åbent og konstruktivt drøfte det. Det går jeg gerne ind i.

Jeg går også gerne ind i, som jeg sagde i min tidligere besvarelse, diskussionen om at hæve grænsen for, hvornår man er skattepligtig, og hvornår man ikke er skattepligtig, fra de nuværende 200.000 m³ til noget højere. Mit eget parti har i sin tid argumenteret for, at beløbet skulle være højere, så derfor er det naturligt, at jeg går konstruktivt ind i den drøftelse. Det, at der er forskel, er jo noget, vi politisk

har valgt. Så det kan jeg ikke gøre så meget ved, men vi kan politisk vælge at lave det om.

Kl. 14:44

Den fg. formand (Erling Bonnesen):
Så er det spørgeren, ½ minut.

Kl. 14:44

Hans Kristian Skibby (DF):

Tak. Jeg noterede mig bare, at ministeren sagde, at så skulle vi finde pengene. Så synes jeg også, ministeren skulle forklare, hvor mange penge man regner med at have i indtægt fra de her danske vandværker. Det synes jeg da kunne være meget interessant at høre.

Så er det i øvrigt også sådan, at mange af de her private eller også kommunale selskaber figurerer med det, der hedder udskudt skattebetaling. Det betyder jo, at det er en regning, man har skubbet foran sig – siden de her ting blev åbenbare for mange, altså at der var den her diskrepans.

Kl. 14:45

Den fg. formand (Erling Bonnesen):
Ministeren, ½ minut.

Kl. 14:45

Skatteministeren (Karsten Lauritzen):

Ja, det er jo rigtigt, at man har skubbet en skatteregning, og det er netop, fordi man, hvis man vælger at finansiere sine investeringer i vandsektoren ved gældsoptagelse, så har en renteudgift, og den renteudgift kan man simpelt hen fratrække i sin fremtidige skattebetaling – så man kommer i en situation, hvor man ikke skal betale skat. Man kan ikke få penge tilbage fra staten, men man kan minimere sin skattebetaling. Og det vil være min klare opfordring til forsyningssektoren: at det er det, man skal gøre.

Kl. 14:45

Den fg. formand (Erling Bonnesen):
Spørgeren.

Kl. 14:45

Hans Kristian Skibby (DF):

Ja, det var så et halvt svar. Ministeren fik også et spørgsmål om den her 200.000 m³ grænse for vand. Der er nogle, der er omfattet af lovgivningen, nemlig dem, der pumper mere ud end de 200.000 m³, mens dem, der gør det under den grænse, ikke er det. Det er sådan en serviceoplysning.

Er ministeren indstillet på, at vi får set på de grænser? Jeg ved godt, at vi var nogle partier, der prøvede på at få grænsen sat højere, men siden dengang er der jo også kommet et andet flertal på Christiansborg. Så ved jeg godt, at der også er et forlig på området, man skal ind at kigge på. Men er ministeren positivt indstillet over for at tage den drøftelse?

Kl. 14:46

Den fg. formand (Erling Bonnesen):
Ministeren for det sidste halve minut.

Kl. 14:46

Skatteministeren (Karsten Lauritzen):

Jamen det forsøgte jeg faktisk også at sige, og jeg vil gerne gentage, at det er jeg naturligvis. Altså, det har været Venstres erklærede politik – jeg tror, at vi argumenteret for, at grænsen skulle være 500.000 m³, og mig bekendt har vi ikke ændret politik på det område. Nu skal jeg jo snakke med min kollega energi-, forsynings- og klimaministeren, når vi skal holde det her møde sammen. Men jeg kunne ikke forestille mig, at han var af en anden opfattelse vedrørende det her spørgsmål.

Så den drøftelse går vi gerne ind i, og så må vi ved fælles hjælp prøve at overbevise nogle af dem, der var modstandere af en højere grænse, for der er som sagt et forlig. Det kan man nogle gange godt ærgre sig over, nogle år efter at man har indgået et forlig, men så må man benytte sig af muligheden for at opsig et forlig inden næste folketingsvalg. Men indtil da må vi arbejde inden for den ramme, der er, og der er jeg sikker på vi kan skabe en situation, uanset hvad der er dømt, hvor vandselskaberne ikke kommer til at betale alt for meget i skat.

Kl. 14:47

Den fg. formand (Erling Bonnesen):

Så er spørgsmålet afsluttet, og vi siger tak til skatteministeren og hr. Hans Kristian Skibby.

Vi går til spørgsmål nr. 14. Det er til miljø- og fødevareministeren, og det er stillet af fru Christine Antorini.

Kl. 14:47

Spm. nr. S 414

14) Til miljø- og fødevareministeren af:

Christine Antorini (S):

Hvilke initiativer vil ministeren tage, for at staten påtager sig et medansvar for kystsikringen i Nordsjælland nu, hvor finansministeren er enig i, at staten også har et ansvar?

Skriftlig begrundelse

Spørgsmålet stilles på baggrund af artiklen »V-ministre melder forskelligt ud om kystsikring« fra Frederiksborg Amts Avis den 15. november 2017.

Den fg. formand (Erling Bonnesen):

Jeg giver ordet til fru Christine Antorini for oplæsning af spørgsmålet. Værsgo.

Kl. 14:47

Christine Antorini (S):

Tusind tak. Hvilke initiativer vil ministeren tage, for at staten påtager sig et medansvar for kystsikringen i Nordsjælland nu, hvor finansministeren er enig i, at staten også har et ansvar?

Kl. 14:47

Den fg. formand (Erling Bonnesen):

Ministeren for besvarelse. Værsgo.

Kl. 14:47

Miljø- og fødevareministeren (Esben Lunde Larsen):

Tak for det, formand. Og tak til spørgeren. Det er prisværdigt og et godt eksempel til efterfølgelse, at de tre nordsjællandske kommuner samarbejder om at gennemføre en sammenhængende kystbeskyttelsesindsats på hele den sjællandske nordkyst. Regeringen ønsker med en række initiativer netop at bakke op om dette og lignende projekter i hele landet ved at gøre det lettere for kommuner og borgere at klimatilpasse og kystbeskytte deres ejendomme og arealer mod oversvømmelser og skader på grund af klimaforandringer.

En del af de initiativer indgår i aftalen om kommunernes økonomi for 2018 og i finansloven for 2018. Folketinget har netop vedtaget et lovforslag om ændring af kystbeskyttelseslovens formålsbestemmelse, så nu får borgere og kommuner større frihed til at vælge kystbeskyttelsesmetode. Men det skal også være nemmere og hurtigere at få tilladelse til kystbeskyttelse, og regeringen vil snart fremsætte endnu et lovforslag, som skal samle opgaven med at give tilladelse hos landets kommuner.

Derudover har regeringen afsat i alt 15,9 mio. kr. over de næste 4 år til at styrke forebyggelsen af oversvømmelser og kysterosion og

til en vejledning til kommunerne på området. Det er tiltag, der skal styrke kommunernes grundlag for at etablere omkostningseffektive helhedsløsninger for kystbeskyttelse og dermed være med til at øge antallet af helhedsløsninger.

Alle disse initiativer vil også være til gavn for de kommuner, der er i gang med at håndtere udfordringerne, som bl.a. kyststrækningen i Nordsjælland giver. Kystbeskyttelseslovens udgangspunkt er, at hvis en grundejer ønsker at kystbeskytte sin ejendom, er det grundejerens eget ansvar at sørge for at betale for det. Det gælder også, når staten er grundejer. For store kystbeskyttelsesprojekter, der omfatter flere grundejere, har kommunerne mulighed for at pålægge grundejere at bidrage til finansieringen. Det gælder også, når staten er grundejer. Men kommunalbestyrelsens beslutning om at gennemføre en helhedsløsning skal hvile på saglige kriterier, og det gælder også finansieringen, og fordelingen af omkostninger skal hvile på et sagligt skøn over, hvilken beskyttelse eller anden fordel den enkelte grundejer opnår ved foranstaltningerne.

Allersidst skal jeg sige, at i forhold til den konkrete sag på den nordsjællandske kyst hæfter jeg mig ved, at Naturstyrelsen som udgangspunkt ikke ønsker at indgå i projekter, som går ud på at beskytte natur mod natur ud fra et hensyn om at fastholde den naturlige dynamik som en overvejende positiv faktor for forvaltningen af statslige naturarealer.

Kl. 14:50

Den fg. formand (Erling Bonnesen):

Tak. Spørgeren.

Kl. 14:50

Christine Antorini (S):

Tak for svaret. Altså, det, der jo er dilemmaet, når vi kigger på kyststrækningen ved nordkysten, er, at kommunerne har nogle kyststrækninger, og der er nogle private lodsejere, lad os bare kalde dem det, og så har staten et stykke strand, der ligger midt imellem. Og det, der er svært, når man laver kystbeskyttelse, er, hvis der er et stykke ligesom midt imellem. For havet er lidt ligeglad med, hvor vi politisk finder ud af at de her kyststrækninger skal være, og derfor kræver det en fælles indsats.

Her har vi fordelen af, at tre kommuner er gået sammen, nemlig Halsnæs, Gribskov og Helsingør. Og jeg noterede også med glæde, for jeg har jo stillet et spørgsmål til ministeren om det, at hvis der kom en henvendelse fra de tre kommuner, ville ministeren ikke være afvisende over for at indgå i en drøftelse. Derfor vil jeg gerne spørge ministeren om det foranlediget af, at finansministeren var på besøg under kommunalvalgkampen i Helsingør, hvor han sagde, at han ikke kunne se andet for sig, end at det måtte være muligt at finde en løsning, hvor staten også gik ind.

Men nu vælger ministeren alligevel at læne sig op ad Naturstyrelsen, der gerne vil have den vilde natur, selv om kommunerne gerne vil have, at man finder en fælles aftale om kyststrækningen. Så det vil være meget nyttigt for den videre proces, om ministeren er enig med finansministeren i, at det her bør staten også gå ind i, og at der er en mulighed for en drøftelse, også selv om Naturstyrelsen ikke ønsker det på nuværende tidspunkt.

Kl. 14:51

Den fg. formand (Erling Bonnesen):

Ministeren.

Kl. 14:51

Miljø- og fødevareministeren (Esben Lunde Larsen):

Tak for det, formand. Og også tak for det opfølgende spørgsmål. Jamen jeg er enig med Naturstyrelsen i det forhold, som Naturstyrelsen har gjort gældende i den her sag.

Den fg. formand (Erling Bonnesen):
Spørgeren.

Kl. 14:51 Kan ministeren uddybe sin og regeringens position i det udmeldte salg af tv-stationen TV 2, herunder om man nu har skiftet kurs og besluttet sig for at gå efter et minoritetssalg på 49 pct. af selskabet, som det er meldt ud af regeringspartiet Venstres medieordfører, Britt Bager?

Kl. 14:51

Christine Antorini (S):

Skal ministerens svar forstås på den måde, at den tilkendegivelse, der tilsyneladende var i det første svar til mig, da jeg stillede ministeren et spørgsmål, nemlig at man var villig til at drøfte med de tre kommuner, om der kunne være en fælles løsning, ikke er noget, ministeren ønsker? Det vil sige, at det vil være spildt henvendelse fra de tre kommuner, hvis man ønsker en drøftelse med ministeren om at sikre kyststrækningen?

Kl. 14:51

Den fg. formand (Erling Bonnesen):
Ministeren.

Kl. 14:51

Miljø- og fødevareministeren (Esben Lunde Larsen):

Tak for det, formand. Forstået på den måde, at jeg egentlig altid gerne vil drøfte med kommuner, hvis der er sager, der involverer os, ville det ikke være spildt for kommunerne at henvende sig. Men mit udgangspunkt er, at den tilkendegivelse, som Naturstyrelsen har givet, står jeg også inde for. Derfor ligger det ikke ligefor, at vi skulle gå ind i et projekt. Men jeg hører altid gerne på tre borgmestre, der måtte have et synspunkt, de gerne vil gøre gældende over for mig som minister. En dialog bliver jo kun bedre af, at man fører den på begge sider af bordet.

Kl. 14:52

Den fg. formand (Erling Bonnesen):
Spørgeren, sidste halve minut.

Kl. 14:52

Christine Antorini (S):

Dermed må man jo også forstå, at det, finansminister Kristian Jensen lovede under kommunalvalgkampen, nemlig at staten ville være positiv over for at gå ind i det, så åbenbart var ren kommunalvalgkampsfleks. For det er ikke noget, der får nogen betydning på nuværende tidspunkt i forhold til miljøministeren.

Kl. 14:52

Den fg. formand (Erling Bonnesen):
Ministeren, det afsluttende halve minut.

Kl. 14:52

Miljø- og fødevareministeren (Esben Lunde Larsen):

Tak for det, formand. Da jeg er miljø- og fødevareminister, er det jo mig, der tegner den linje, der skal være omkring de her projekter, og den linje, jeg har skitseret i dag, er regeringens holdning til de projekter.

Kl. 14:53

Den fg. formand (Erling Bonnesen):

Tak. Dermed er spørgsmål 14 afsluttet. Vi siger tak til miljøministeren og fru Christine Antorini.

Vi går videre til spørgsmål 15. Det er til kulturministeren og er stillet af hr. Daniel Toft Jakobsen.

Kl. 14:53

Spm. nr. S 433

15) Til kulturministeren af:

Daniel Toft Jakobsen (S):

Den fg. formand (Erling Bonnesen):

Vi giver ordet til hr. Daniel Toft Jakobsen for oplæsning af spørgsmålet. Værsgo.

Kl. 14:53

Daniel Toft Jakobsen (S):

Tak for det. Kan ministeren uddybe sin og regeringens position i det udmeldte salg af tv-stationen TV 2, herunder om man nu har skiftet kurs og besluttet sig for at gå efter et minoritetssalg på 49 pct. af selskabet, som det er meldt ud af regeringspartiet Venstres medieordfører, Britt Bager?

Kl. 14:53

Den fg. formand (Erling Bonnesen):

Kulturministeren til besvarelse. Værsgo.

Kl. 14:53

Kulturministeren (Mette Bock):

Tak for spørgsmålet. Det fremgår jo af regeringsgrundlaget, at regeringen ønsker at sælge TV 2. Men forudsætningen for, at vi kan sætte TV 2 til salg helt eller delvis, er, at de retssager, der for øjeblikket pågår, kan blive juridisk indhegnet eller afskærmet i forhold til en eventuel køber.

Regeringen har endnu ikke fastlagt, hvordan det medieudspil, som bliver fremlagt her i løbet af kort tid, kommer til at se ud, og dermed heller ikke præcis, hvordan en eventuel salgsproces omkring TV 2 skal være. Lige nu afventer vi svar fra Kommissionen om indhegningen af retssagerne. Hvis det viser sig, at vi ikke kan indhegne disse retssager, behøver vi jo sådan set ikke at diskutere mere, for så kan det ikke lade sig gøre. Hvis det viser sig, at vi kan, skal vi have en drøftelse, først i regeringen, inden vi kommer med vores medieudspil, og dernæst selvfølgelig i den politiske forhandling omkring medieaftalen.

Kl. 14:54

Den fg. formand (Erling Bonnesen):

Tak. Spørgeren.

Kl. 14:54

Daniel Toft Jakobsen (S):

Tak for svaret. Når jeg spørger, skyldes det jo, at vi i Socialdemokratiet er oprigtig interesseret i, hvad regeringen tænker om det her, og hvad det egentlig er, regeringen helst vil. For som ministeren selv siger, står det i regeringsgrundlaget, at man ønsker at privatisere TV 2. I december sidste år var der så nogle forlydender om, at nu ville man egentlig helst bare sælge 49 pct., sådan at man bevarede majoriteten på statens hænder, og så var der en artikel for omkring en uges tid siden, hvor Venstres ordfører fru Britt Bager er refereret for også at komme med den udmelding, at man egentlig nu gik efter bare at sælge 49 pct.

Derfor vil vi jo bare gerne have ministeren til at be- eller afkræfte, at regeringen ligesom har fundet ud af, hvad den egentlig helst vil. For du har jo helt ret i, at det selvfølgelig forudsætter, at man kan indhegne det her. For det er rigtigt, at hvis ikke man kan det, bliver der jo nok ikke noget salg af hverken det ene eller det andet. Men hvis man godt kan, kunne det jo godt være, at regeringen så havde en idé om, hvor man helst ville ende henne. Men jeg kan forstå, at der udestår nogle drøftelser, før man sådan helt har fundet ud af det.

I Socialdemokratiet er vi imod, at man sælger hele TV 2. Vi er åbne over for at se på, om man kan få noget kapital ind ved at sælge en del af det. Men vi synes, at majoriteten af TV 2 skal bevares på statens hænder, fordi vi mener, det er den bedste sikkerhed for, at vi kan have et TV 2 – også fremadrettet, også om mange år – som har mange af de kvaliteter, som TV 2 har i dag, f.eks. i forhold til dansk indhold osv. Er ministeren ikke enig i, at hvis man sælger hele TV 2, er der en stor risiko for, at vi får et helt andet TV 2 end det, vi kender i dag, f.eks. med mindre dansk indhold?

Kl. 14:56

Den fg. formand (Erling Bonnesen):
Ministeren.

Kl. 14:56

Kulturministeren (Mette Bock):

Det glæder mig selvfølgelig, at Socialdemokraterne er meget interesserede i, hvad det er, der kommer til at ligge i det kommende medieudspil. Det tror jeg der er rigtig mange der er, også den danske mediebranche. Men som sagt har regeringen ikke lagt sig fast på sit medieudspil endnu. Det kommer inden for kort tid, og deraf vil det så fremgå, hvad det er, regeringen lægger op til.

Hvad der kommer til at ske med TV 2, afhænger jo fuldstændig af, hvad det er for nogle præmisser, man lægger ind, i forhold til hvad det er, der udbydes til salg. Det, der sådan set er baggrunden for, at man ønsker at sætte gang i hele den her proces, er jo, at vi lever i et lillebitte land, hvor vi ikke er ret mange mennesker, og alligevel ejer staten to store mediemastodonter. Det er den ene problemstilling, der er i det. Det gør jo altså, at vi har massiv statseje og -støtte i forhold til et mediemarked, og det er en skævvridning, som den borgerlige regering ikke ønsker at bidrage til. Tværtimod vil vi gerne rette op. Den anden ting, der er omkring det, når vi ikke har lagt os fast endnu, er jo, at der selvfølgelig er fordele og ulemper forbundet med det.

Kl. 14:57

Den fg. formand (Erling Bonnesen):
Spørgeren.

Kl. 14:57

Daniel Toft Jakobsen (S):

Tak for det. Men hvordan ser ministeren på det her med dansk indhold? Deler ministeren så den holdning, som jeg har, og som Socialdemokratiet har, om, at det er vigtigt, at der er meget dansk indhold – at det er en kvalitet? Som ministeren også siger, er vi et relativt lille land, og det er vigtigt, at vi har ordentlige, saglige nyheder og også dansk dramaproduktion osv. Deler ministeren den grundholdning, at det er vigtigt? Og hvis ministeren deler den, er ministeren så ikke også enig i, at det kan man bedst sikre, hvis staten fortsat ejer en majoritet af TV 2?

Kl. 14:58

Den fg. formand (Erling Bonnesen):
Ministeren.

Kl. 14:58

Kulturministeren (Mette Bock):

Det sidste er jeg bestemt ikke enig i. Det er jo ikke sådan, at fordi noget er statsejet eller statsfinansieret, så har det den bedste kvalitet. Jeg mener, private medier i Danmark leverer masser af udmærket indhold. Så den præmis deler jeg ikke. Jeg synes, man lige skal holde sig for øje, at det ikke er sådan, at fordi staten ejer noget eller finansierer noget, så er det pr. definition godt, eller at hvis private udbydere udvikler noget, er det pr. definition dårligt eller utroværdigt.

Det er simpelt hen en forkert præmis, og den bliver vi nødt til at løfte os ud over.

Kl. 14:58

Den fg. formand (Erling Bonnesen):
Spørgeren, sidste halve minut.

Kl. 14:58

Daniel Toft Jakobsen (S):

Nu må ministeren lige rette mig, hvis jeg tager fejl. Men TV 2 er vel ikke i dag finansieret af staten. Det er vel reklameindtægter og abonnementer, der finansierer TV 2, sådan som jeg forstår det.

Det er jo rigtigt, at der bestemt er danske medieudbydere osv., som man i virkeligheden vil være meget trygge ved – i hvert fald mere trygge ved end andre mulige købere af TV 2. Men har man nogen som helst mulighed for at sikre, hvem det er? Hvis det ender med, at man sælger hele TV 2, som jeg forstår stadig væk er en mulighed, har man så nogen som helst mulighed for at sikre, at det er de købere, man gerne vil have, der køber det, frem for dem, som man ikke er så trygge ved – f.eks. mulighed for at sikre, at det er en dansk køber? Nu taler ministeren om, at der er mange gode danske bud på koncerner og medieudbydere, der kunne overtage TV 2. Men har man nogen som helst mulighed for at sikre, hvem det egentlig er, der kommer til at købe TV 2, hvis man vælger at sælge det hele?

Kl. 14:59

Den fg. formand (Erling Bonnesen):
Ministeren for det afsluttende halve minut.

Kl. 14:59

Kulturministeren (Mette Bock):

Det vil helt klart være i strid med EU-reglerne, hvis vi siger på forhånd, at det er den der mediegruppe eller det der mediehus eller den der private investor, som skal købe sig ind i TV 2. Det skal være et åbent udbud. Men det er klart, at i sådan et udbud kan man overveje, hvilke præmisser der lægges ind.

Der er en ting mere, som jeg gerne vil gøre spørgeren opmærksom på, og det er, at det er rigtigt, at TV 2 overhovedet ikke får statsstøtte, men det er statsejet. Men netop det, at TV 2 kan finansiere sig selv, er jo et ekstra argument for at sætte stationen til salg.

Den sidste ting, jeg vil sige, er, at jeg tror, at TV 2 vil få behov for massive investeringer i de kommende år på grund af digitalisering, mediemarkedets udvikling osv., og der kunne det jo godt være, at det var en privat investor, som var en bedre ejer end staten, som i hvert fald har mange ting, som den gerne vil bruge penge til.

Kl. 15:00

Den fg. formand (Erling Bonnesen):

Tak. Så er spørgsmålet afsluttet. Vi siger tak til kulturministeren og til hr. Daniel Toft Jakobsen.

Så kan vi konstatere at spørgsmål 16 og 17 er afklaret, og dermed går vi frem til spørgsmål nr. 18. Det er til transport-, bygnings- og boligministeren, og det er af hr. Thomas Jensen fra Socialdemokratiet.

Kl. 15:00

Spm. nr. S 431

16) Til transport-, bygnings- og boligministeren af:

Rasmus Prehn (S):

Synes ministeren, at det er i orden, at transportvirksomheden Urban Go opererer i Danmark, når deres forretningsform strider mod den nye taxilovgivning?

(Spørgsmålet er udgået, da det er taget tilbage af spørgeren).

Kl. 15:00

Spm. nr. S 432

17) Til transport-, bygnings- og boligministeren af:

Rasmus Prehn (S):

Mener ministeren, at udbredelsen af infrastruktur til gaskøretøjer, såsom muligheder for optankning, er tilstrækkelige i Danmark? (Spørgsmålet er udgået, da det er taget tilbage af spørgeren).

Kl. 15:00

Spm. nr. S 435

18) Til transport-, bygnings- og boligministeren af:

Thomas Jensen (S):

Mener ministeren, at Vejdirektoratet har et ansvar for at gennemføre støjreduktioner, så beboere langs Silkeborgmotorvejen maksimalt får en støjbelastning som angivet i VVM-redegørelse 303 for Kombilinen fra 2006?

Den fg. formand (Erling Bonnesen):

Værsgo for oplæsning af spørgsmålet.

Kl. 15:00

Thomas Jensen (S):

Tak. Spørgsmålet lyder: Mener ministeren, at Vejdirektoratet har et ansvar for at gennemføre støjreduktioner, så beboere langs Silkeborgmotorvejen maksimalt får en støjbelastning som angivet i VVM-redegørelse 303 for Kombilinen fra 2006?

Kl. 15:01

Den fg. formand (Erling Bonnesen):

Værsgo til ministeren med en besvarelse.

Kl. 15:01

Transport-, bygnings- og boligministeren (Ole Birk Olesen):

Tak for spørgsmålet. Vejdirektoratet har haft ansvaret for at gennemføre projektet som anvist i anlægsloven og den dertilhørende VVM-redegørelse. Jeg bemærker i øvrigt, at den relevante VVM-redegørelse er redegørelsen for det forbedrede Kombilinen-projekt nr. 333 fra 2008, altså ikke nr. 303. Silkeborgmotorvejen åbnede i 2016, og det var et stort vejprojekt, som blev planlagt og anlagt over en længere årrække. Ved sådanne store projekter kan der være forhold, som løbende skal justeres i forbindelse med projektets færdiggørelse. Et eksempel herpå opstod efter anlæggelsen af motorvejen, hvor en række naboer desværre oplevede mere støj, end hvad der var forventet. Vejdirektoratet foretog på den baggrund nye støjregninger af det færdige vejanlæg og vurderede, at der skulle iværksættes nogle supplerende tiltag på dele af den østlige del af motorvejen for at dæmpe støjen. Jeg har noteret mig, at Vejdirektoratet har iværksat den indledende planlægning af i alt tre støjreducerende tiltag. De tre tiltag kan afholdes inden for projektets bevilling og anlægslovens rammer. Jeg er opmærksom på, at der er ønsker om yderligere støjafskærmning på den vestlige del af strækningen, primært ved Buskelund, hvor der er et nyt boligområde. Hertil har Vejdirektoratet oplyst, at støjafskærmning ved Buskelund ikke vurderes at være omfattet af anlægsloven, da Silkeborg Kommune lokalplanlagde boligområdet ved Buskelund i 2006, vel vidende at motorvejen ville komme tæt forbi det område.

Kl. 15:02

Den fg. formand (Erling Bonnesen):

Tak. Spørgeren.

Kl. 15:02

Thomas Jensen (S):

Tak. Grunden til, at jeg spørger ind til VVM-redegørelse 303, er, at det er den, der ligger til grund i 2006, da Silkeborg Kommune besluttede at lave en lokalplan, hvor man udvikler et boligområde i Buskelund. Det, der så senere sker, er – og det er helt korrekt – at vi får VVM-redegørelse nr. 333, som ligger til grund for lov nr. L 110

fra januar 2009. Men det, der er samstemmende, er, at den støj, som man på det tidspunkt forventer vil komme fra Silkeborgmotorvejen, er langt mindre end det, der på Vejdirektoratets egne tal kan ses er realiteten, efter at motorvejen er åbnet.

Det, der er problemet i dag, er, at der er en masse borgere, der bor i huse. I Buskelundområdet er det nyopførte huse, men kører vi længere hen mod Hvinningdal og ud til Funder Kirkeby for at følge motorvejen ad det vestlige spor, er der rigtig mange huse der, som er meget plaget af støj, og det er en støj, der ligger over den støjgrænse på 58 dB, som Miljøstyrelsen har fastsat som gennemsnitsværdi. Jeg har godt nok set, at Vejdirektoratet er i gang med at forbedre noget på strækningen, men det er så ikke på den strækning, vi taler om nu, men på strækningen igennem Silkeborg. Jeg synes ikke, at Vejdirektoratet er færdige, før de har erkendt, at der er en række borgere her, som i god tro har bygget et nyt hus, men i dag har en ulidelig støj, når de går rundt uden for deres hus, og der er folk, der har boet i deres huse i Funder Kirkeby i mange år, som også i dag er mere støjplaget, end det blev forudsagt de ville være med de forskellige VVM-redegørelser fra 2006 og 2008, 2009.

Derfor er mit spørgsmål: Nu er motorvejen åbnet, Vejdirektoratet har undervurderet, hvor mange biler der kommer og dermed også undervurderet støjen, og nu er folk støjplagede, og når man har truffet sin beslutning i Silkeborg på baggrund af, at der ville komme et bestemt støjniveau, og når man har sikret sig, at de her boliger ikke ville blive ramt, kan ministeren så ikke godt forstå, at det også er Vejdirektoratets ansvar netop at udbedre og sænke støjen på den her strækning?

Kl. 15:05

Den fg. formand (Erling Bonnesen):

Ministeren.

Kl. 15:05

Transport-, bygnings- og boligministeren (Ole Birk Olesen):

Jeg har fuld forståelse for, at det er en dårlig ting at være støjplaget, men jeg håber også, at hr. Thomas Jensen har forståelse for, at vi bliver nødt til at skelne mellem de forskellige områder. I et boligområde, der har ligget der i mange år, hvor staten beslutter at føre en motorvej forbi eller at udvide en motorvej, hvorefter støjen stiger, er det statens opgave at sørge for støjafskærmning, fordi boligområdet var der først. Hvis motorvejen ligger der først eller er planlagt først og man så fra kommunens side og fra de entreprenørers side, der bygger osv., beslutter at anlægge boligområdet efterfølgende, så er det så kommunens opgave at sørge for, at der sker en støjafskærmning, fordi man har planlagt området, vel vidende at der ville komme en motorvej eller der ville ske en udvidelse af motorvejen. I det her tilfælde er det mit klare indtryk, at man fra kommunens side vidste, at der ville komme en motorvej her, førend man sagde endelig go for projektet.

Men det er jo ikke en politisk beslutning, og det er ikke en politisk diskussion mellem hr. Thomas Jensen og mig, for det må man snakke sig frem til mellem Vejdirektoratet og kommunen og finde ud af, hvordan sædvane er, hvordan reglerne er osv., for det er jo ikke noget, vi skal diskutere politisk.

Kl. 15:06

Den fg. formand (Erling Bonnesen):

Spørgeren.

Kl. 15:06

Thomas Jensen (S):

Når der er nogle borgere, der bliver kørt over af staten – her repræsenteret ved Vejdirektoratet – synes jeg bestemt, at det er en politisk sag. Silkeborg Kommune har fået lavet den her advokatundersøgelse, der går ind og undersøger: Hvad var det, Vejdirektoratet sagde til

Silkeborg Kommune forud for vedtagelse af lokalplanen i juni 2006? Det var, at støjniveauet i det her område ved Buskelund ville være langt lavere, og også at støjniveauet ville være langt lavere for de boliger ude ved Funder Kirkeby, som havde ligget der i lang, lang tid. Derfor er det statens ansvar, repræsenteret ved Vejdirektoratet, at bruge de penge, der nu er i overskud fra projektet, til at sikre, at vi får støjniveauet ned, så folk kan bo i deres huse.

Kl. 15:07

Den fg. formand (Erling Bonnesen):
Ministeren.

Kl. 15:07

Transport-, bygnings- og boligministeren (Ole Birk Olesen):
Jamen det må Vejdirektoratet og kommunen diskutere med hinanden og finde ud af, også ved at kigge ned i regler og sædvaner osv. Jeg siger bare, at de to principper gælder, at hvis der ligger et boligområde og staten øger støjen fra nyanlagte veje, er det statens opgave at lave støjsikring; hvis vejen eller planlægningen af vejen omvendt kommer først, og kommunen anlægger boligområdet bagefter, er det kommunens opgave at sørge for støjsikring, hvis der ønskes et boligområde der.

Kl. 15:07

Den fg. formand (Erling Bonnesen):
Spørgeren, sidste halve minut.

Kl. 15:07

Thomas Jensen (S):
Jeg prøver at gentage: Det, som Vejdirektoratet sagde i 2006, var, at støjen ville være *under* grænseværdierne. Med andre ord er Silkeborg Kommune i fuldstændig god tro, da man vedtager en lokalplan. Så anlægger Vejdirektoratet motorvejen, og den får et alt, alt for højt støjniveau, således at mange, mange boliger bliver støjplagede.

Jeg tror ikke kun, at det handler om, om det her boligområde har ligget der i mange år eller ej. Det handler om, at man har været i god tro, da man har besluttet det her fra kommunens side, og de borgere, som har købt grunde og bygget dejlige huse, er blevet taget ved næsen af Vejdirektoratet. Derfor tror jeg også, at ministeren skulle prøve at sætte sig igennem over for Vejdirektoratet og sikre, at de her borgere får en tålelig hverdag med en lavere støj.

Kl. 15:08

Den fg. formand (Erling Bonnesen):
Ministeren, afsluttende halve minut.

Kl. 15:08

Transport-, bygnings- og boligministeren (Ole Birk Olesen):
Jeg er helt sikker på, at der ikke er nogen, der er blevet taget ved næsen af Vejdirektoratet, for det ville indebære, at Vejdirektoratet havde et ønske om at snyde nogen, og det er jeg helt sikker på Vejdirektoratet ikke har haft. Men hvis Vejdirektoratet har foretaget en forkert vurdering af, hvor meget støj der ville komme fra vejen – for det er jo ikke noget, man altid kan slå op i en bog med eksakt facit på – er der jo en fejlbedømmelse. Men om det er det, der er sket i det her tilfælde, og om det skal have nogen indflydelse på sagen, kan jeg ikke vurdere på stående fod; det må afgøres af en samtale mellem kommunen og Vejdirektoratet.

Kl. 15:09

Den fg. formand (Erling Bonnesen):
Tak. Så er dette spørgsmål afsluttet.

Vi går videre til spørgsmål nr. 19, og det er også til transport-, bygnings- og boligministeren, og det er også af hr. Thomas Jensen fra Socialdemokratiet.

Kl. 15:09

Spm. nr. S 436

19) Til transport-, bygnings- og boligministeren af:

Thomas Jensen (S):

Mener ministeren, at Vejdirektoratets eventuelle fremtidige projekter, som skal reducere støjen langs Silkeborgmotorvejen, skal følge nyanlægsbudgetteringen?

Den fg. formand (Erling Bonnesen):

Hr. Thomas Jensen for oplæsning spørgsmålet. Værsgo.

Kl. 15:09

Thomas Jensen (S):

Det er også et spørgsmål om Silkeborgmotorvejen. Mener ministeren, at Vejdirektoratets eventuelle fremtidige projekter, som skal reducere støjen langs Silkeborgmotorvejen, skal følge ny anlægsbudgettering?

Kl. 15:09

Den fg. formand (Erling Bonnesen):

Ministeren.

Kl. 15:09

Transport-, bygnings- og boligministeren (Ole Birk Olesen):

Tak for spørgsmålet. Ny anlægsbudgettering er bl.a. et sæt principper for, hvordan man beregner anlægsoverslag på mit ministerområde. Et af principperne er f.eks., at der så vidt muligt budgetteres ud fra erfaringer fra tidligere projekter. Et andet vigtigt princip er, at der i anlægsoverslaget indgår et fast korrektionstillæg, altså en reserve. Størrelsen på dette korrektionstillæg er afhængig af, hvor detaljeret det pågældende projekt er undersøgt. Hvis et projekt f.eks. kun er undersøgt på et overordnet niveau svarende til, hvad mit ministerium kalder fase 1-niveau, afsættes et korrektionstillæg på 50 pct. Det skyldes, at usikkerhederne og risiciene på dette stadie er forholdsvis høje. Når et projekt så undersøges nærmere, vil flere usikkerheder blive afklaret, og der vil være behov for et mindre korrektionstillæg. Når et projekt således er undersøgt på fase 2-niveau, afsættes kun et korrektionstillæg på 30 pct. Principperne i ny anlægsbudgettering fremgår bl.a. af aktstykket 16 fra 24. oktober 2006. Derudover er der ikke noget til hinder for, at man lader sig inspirere af principperne i ny anlægsbudgettering afhængig af den konkrete situation.

Jeg synes, at principperne i ny anlægsbudgettering er gode og fornuftige. Det er da grundlæggende klogt, at man i anlægsoverslaget bl.a. tager højde for, hvor detaljeret projektet er undersøgt, og dermed tager højde for usikkerheden i projektet. Hvis vi ikke gør det, risikerer vi at opleve langt flere projekter, der går over budgettet.

Vejdirektoratets budgettering af eventuelle støjreducerende projekter langs Silkeborgmotorvejen skal følge principperne for budgettering af projekter, som beskrevet i ny anlægsbudgettering. Den præcise budgettering, anvendelse af korrektionstillæg m.v. er noget, som Vejdirektoratet i givet fald forholder sig konkret til afhængig af projektets størrelse og karakter. Hvis hr. Thomas Jensen har spørgsmål til konkrete projekters budgettering, svarer jeg meget gerne på dem, f.eks. i regi af udvalgsspørgsmål, hvor der kan indhentes bidrag fra Vejdirektoratet.

Kl. 15:11

Den fg. formand (Erling Bonnesen):

Tak. Så er det spørgeren.

Kl. 15:11

Thomas Jensen (S):

Tak. Grunden til, at jeg spørger, er jo, at der er et sted mellem 80 og 140 mio. kr., kan jeg forstå, til at udbedre ting omkring Silkeborgmotorvejen. Nu, når der er sat nogle projekter i gang – for omkring

80. mio. mener jeg det er budgetteret til – og at det er helt tydeligt, at der også er behov for gøre det på den vestlige del omkring Buskelund, Hvinningdal og Funder Kirkeby, så siger min, hvad kan man sige, i al beskedenhed, snusfornuft, at Vejdirektoratet jo ligger inde med en kæmpestor viden omkring, hvordan Silkeborgmotorvejen egentlig forløber, og hvordan forholdene er omkring traceet. Derfor ved Vejdirektoratet jo også med stor sandsynlighed, at der ikke kan tilstå de helt store overraskelser – der kan ikke findes en ny Grauballemand, der kan ikke findes en ny fugleart eller museart eller et eller andet, der kan fordyre projektet.

Med andre ord: Det, man skal lave, hvis man skal støjreducere, er nogle ting, som der helst ikke skulle opstå nogle store budgetoverraskelser omkring. Derfor spørger jeg, om det ikke ville være nærliggende, når man nu har en ramme på måske 140 mio. kr. eller forhåbentlig mere, at man så, når man laver de her budgetter for forhåbentlig fremtidige yderligere støjreduktioner, at man så går op til den ramme, sådan at man ikke til sidst sidder og har støjreduceret for 50 pct. af, hvad der var i rammen, og så skal sende 50 pct. tilbage til staten, samtidig med, at der sidder en masse borgere, der ikke har fået støjreduceret det, som de egentlig havde behov for.

Kl. 15:13

Den fg. formand (Erling Bonnesen):

Tak, ministeren.

Kl. 15:13

Transport-, bygnings- og boligministeren (Ole Birk Olesen):

Jamen, altså, Vejdirektoratet kan jo ikke gøre andet end at følge de principper, som er udstukket af Folketinget – af et flertal i Folketinget, som har vedtaget et aktstykke om ny anlægsbudgettering i 2006, og et flertal i Folketinget, som på intet tidspunkt har ønsket at ændre det aktstykke og dets indhold.

Vejdirektoratet er bundet af de regler og principper, som er sat af Folketinget. Så heller ikke det, at man skal følge reglerne og principperne i de regler, som Folketing har vedtaget, er egentlig til politisk diskussion.

Kl. 15:13

Den fg. formand (Erling Bonnesen):

Spørgeren.

Kl. 15:13

Thomas Jensen (S):

Det, jeg bare lægger op til, er, om man ikke også kunne indføre noget sund fornuft i det her. Altså, når man har et projekt, hvor det er helt tydeligt, at der ikke vil opstå nogen overraskelser, ligesom vi har set med andre store anlægsprojekter, fordi man faktisk lige har været igennem hele området og har anlagt noget, som fungerer ret godt, lige på nær det her med støjen, så kunne man jo godt fra politisk side sige: Jamen skal vi prøve at afsøge, om der til det her projekt er en enighed om, at man godt på det her område lige kunne sørge for, at man også får brugt alle pengene, sådan at vi får støjreduceret mest muligt for pengene.

Kl. 15:14

Den fg. formand (Erling Bonnesen):

Ministeren.

Kl. 15:14

Transport-, bygnings- og boligministeren (Ole Birk Olesen):

Det, der ligger i principperne for ny anlægsbudgettering, er jo, at når risiciene bliver mindre for budgetoverskridelser, bliver også korrektionsreserven mindre, og derfor forholder man sig jo til det konkret, når man laver et budget for f.eks. støjafskærmning ved Silkeborg. Så det er jo ikke rigtigt, at der dér er nogle helt særlige forhold, som

gør, at man skal have nogle helt andre principper for ny anlægsbudgettering omkring Silkeborg, end man skal have alle mulige andre steder. Jeg går ind for, at man følger de samme principper i Silkeborg, som man følger andre steder i landet.

Kl. 15:15

Den fg. formand (Erling Bonnesen):

Så er det spørgerens sidste halve minut.

Kl. 15:15

Thomas Jensen (S):

Mener ministeren så, at korrektionsreserven for et hvilket som helst projekt, som lige er blevet gennemført, og hvor der så opstår nogle behov for at korrigere for f.eks. noget med støj, at der skal korrektionsreserven være meget, meget lille, sådan at man sikrer sig, at der er mest muligt, der er bundet til rent faktisk at udføre nogle støjforbedringer, som er til gavn for borgerne?

Kl. 15:15

Den fg. formand (Erling Bonnesen):

Ministeren for det afsluttende halve minut.

Kl. 15:15

Transport-, bygnings- og boligministeren (Ole Birk Olesen):

Altså, som sagt vil jeg gerne redegøre mere detaljeret for anlæg af støjafskærmning ved Silkeborg, end jeg kan gøre her mundtligt. Men jeg vil blot sige, at det handler ikke så meget om, hvad man har af undersøgelser, og hvad man har lavet tidligere. Det handler f.eks. om, at man, hvis man skal have ting i udbud og endnu ikke har fået tilbuddene ind, har en korrektionsreserve, der tager højde for, at man ikke ved, hvilke tilbud man får ind. Og det gælder, uanset om man lige har bygget motorvej eller ikke lige har bygget motorvej, at man bliver nødt til f.eks. at tage højde for, hvad tilbuddene viser.

Kl. 15:16

Den fg. formand (Erling Bonnesen):

Tak. Så er dette spørgsmål afsluttet. Tak til ministeren og hr. Thomas Jensen.

Vi går til spørgsmål nr. 20, og det er også til transport-, bygnings- og boligministeren, og det er af hr. Peter Hummelgaard Thomsen, Socialdemokratiet.

Kl. 15:16

Spm. nr. S 437

20) Til transport-, bygnings- og boligministeren af:

Peter Hummelgaard Thomsen (S):

Mener ministeren, at det er rimeligt, at Amagers borgere i Dragør og på Vestamager vil opleve markante forringelser i den kollektive trafik for at finansiere Letbanen i Københavns omegn?

Den fg. formand (Erling Bonnesen):

Vi giver ordet til hr. Peter Hummelgaard Thomsen for oplæsning af spørgsmålet, værsgo.

Kl. 15:16

Peter Hummelgaard Thomsen (S):

Tak for det.

Mener ministeren, at det er rimeligt, at Amagers borgere i Dragør og på Vestamager vil opleve markante forringelser i den kollektive trafik for at finansiere Letbanen i Københavns omegn?

Kl. 15:16

Den fg. formand (Erling Bonnesen):

Ministeren.

Kl. 15:16

Kl. 15:19

Transport-, bygnings- og boligministeren (Ole Birk Olesen):

Jeg synes, at spørgsmålet retteligt burde være stillet til formanden for regionsrådet i Region Hovedstaden, Sophie Hæstorp Andersen. Det er mit indtryk, at hun og Socialdemokratiet indtil nu har været varme fortalere for letbanen på Ring 3. Jeg kan forstå på spørgsmålet, at denne klippefaste opbakning til projektet er på retur i Socialdemokratiet nu, hvor regningen skal betales.

Som bekendt står ejerkredsen nu over for at skulle træffe den endelige beslutning om at sætte byggeriet i gang, efter at projektet har været i udbud. Hvis Region Hovedstaden og Socialdemokratiet nu er kommet på andre tanker, kan de stadig nå at sige fra.

I øvrigt kan jeg oplyse, at jeg ikke er bekendt med, hvordan Region Hovedstaden vil finansiere deres bidrag til letbanen på Ring 3. Der vil være tale om en lokal prioritering. Men at finansieringen af letbanen risikerer at koste på andre områder, burde stå klart – også for folketingsmedlemmer valgt i regionen.

Kl. 15:17

Den fg. formand (Erling Bonnesen):

Tak. Så er det spørgeren.

Kl. 15:17

Peter Hummelgaard Thomsen (S):

Tak for det. Jeg havde regnet med, at ministeren ville svare, at det sådan set ikke er hans bord. Det var også derfor, at jeg startede med at stille et holdningsspørgsmål. Jeg tror ikke, at man skal tage mit spørgsmål som udtryk for, at opbakningen bredt i Socialdemokratiet eller sådan set i Region Hovedstaden viger med hensyn til letbanen, men det handler jo om – og det var det, jeg ønskede at få trafikministerens kommentarer til – hvordan de prioriteringer så skal være og også, om ministeren eventuelt vil hjælpe med at prøve at finde nogle løsninger. For når det f.eks. er sådan, at Movia i de anbefalinger, der er kommet til sparekataloget, siger, at det vurderes problematisk ikke at tilbyde regional betjening af Dragør, som dermed er det eneste bysamfund i Region Hovedstaden af den størrelse uden banebetjening, og som ikke betjenes af en regional bus, så kunne det bare være interessant at høre: Deler landets trafikminister den vurdering, at det ville være problematisk, hvis der er bysamfund, som ikke er dækket af kollektive trafikmuligheder?

Kl. 15:18

Den fg. formand (Erling Bonnesen):

Ministeren.

Kl. 15:18

Transport-, bygnings- og boligministeren (Ole Birk Olesen):

Ja, altså, der skal jo ikke køre en bus til ethvert område i Danmark, hvis der ikke er et passagergrundlag for det, men Dragør er selvfølgelig en større kommune, så jeg går bestemt ud fra, at der skal være busser til Dragør. Jeg er ikke bekendt med, præcis hvad Region Hovedstaden har tænkt sig at gøre. Det er jo en beslutning for Region Hovedstaden. Sagen er den, at regionerne og kommunerne har påtaget sig opgaven med at finansiere driften af letbanen, når den først er anlagt. Det er ikke en statslig opgave, det er ikke et statsligt ansvar, og det er ikke noget, som socialdemokraterne har ønsket at staten skulle blandes ind i. Det er regionerne og kommunerne, der skal finansiere driften. Regionen har så nogle overvejelser omkring, hvordan drift og lignende skal finansieres, og det er helt regionens egen beslutning, som jeg ikke skal blande mig i.

Kl. 15:19

Den fg. formand (Erling Bonnesen):

Spørgeren.

Peter Hummelgaard Thomsen (S):

Jeg er helt enig med ministeren i, at det helt er regionens egen beslutning. Grunden til, at jeg overhovedet stillede ministeren spørgsmålet i dag, er, at det bare kunne være interessant at høre svaret. Altså, der er jo ikke truffet nogen beslutning i Region Hovedstaden endnu, og derfor er der jo et politisk slagsmål, som især handler om geografiske interesser, som udspiller sig. Og det er der, hvor jeg bare godt kunne tænke mig at have hørt: Hvad er ligesom landets trafikministers holdning til, hvis man vælger en løsning, hvor der vil være hele bysamfund, som ikke vil være dækket af en busforbindelse, og som samtidig heller ikke har en baneforbindelse?

Kl. 15:20

Den fg. formand (Erling Bonnesen):

Ministeren.

Kl. 15:20

Transport-, bygnings- og boligministeren (Ole Birk Olesen):

Det kan jeg ikke forholde mig til på så hypotetisk et grundlag. Jeg bliver ikke og vil ikke blive forelagt regionens trafikplanlægning for Dragør i forbindelse med planlægningen af, hvordan man skal sikre økonomien i letbanen. Det er slet ikke noget, der kommer ind på mit bord. Jeg kan bare læse overskrifter i aviser som enhver anden borger. Så det kan jeg simpelt hen ikke forholde mig til på så overfladisk et grundlag, som jeg her bliver bedt om at forholde mig til det på.

Kl. 15:20

Den fg. formand (Erling Bonnesen):

Spørgeren for sidste halve minut.

Kl. 15:20

Peter Hummelgaard Thomsen (S):

Det synes jeg jo sådan set også er fair nok. Jeg er overbevist om, at ministeren kommer til at høre mere til den her sag, formentlig ikke kun fra undertegnede, men sikkert også fra andre folketingsmedlemmer. Grundlæggende handler det jo om – og ministeren har fuldstændig ret i, at Region Hovedstaden suverænt sammen med kommunerne træffer de her slutninger og prioriterer, som de skal – at kommunerne sidder i den kattepine, hvilket leder over til det næste spørgsmål, vi har, at de har ret rigide rammer for, hvorledes de kan prioritere.

Kl. 15:21

Den fg. formand (Erling Bonnesen):

Ministeren med det afsluttende halve minut.

Kl. 15:21

Transport-, bygnings- og boligministeren (Ole Birk Olesen):

De rammer er ikke under mit ministerium og mit ressource, så det kan jeg ikke svare på, fordi de netop ikke hører under mig.

Men jeg synes ærlig talt, at Socialdemokraterne må tage den her diskussion indbyrdes. Når Socialdemokraternes regionsformand, fru Sophie Hæstorp Andersen, træffer beslutninger om, hvordan man vil prioritere midlerne i regionen, og der så er nogle andre socialdemokrater, der er uenige i de beslutninger, hvorfor tager man så ikke diskussionen med fru Sophie Hæstorp Andersen i stedet for at tage diskussionen med mig, som ikke kan have nogen kvalificeret mening om det?

Kl. 15:21

Den fg. formand (Erling Bonnesen):

Tak. Dermed er dette spørgsmål afsluttet.

Vi går til spørgsmål nr. 21, og det er også til transport-, bygnings- og boligministeren, og det er også stillet af hr. Peter Hummelgaard Thomsen.

Kl. 15:23

Kl. 15:21

Spm. nr. S 438

21) Til transport-, bygnings- og boligministeren af:

Peter Hummelgaard Thomsen (S):

Vil ministeren overveje at ændre lovgivningen, så man i Region Hovedstaden kan inddrage andre finansieringskilder end alene transportområdet, når driften af Letbanen skal finansieres?

Den fg. formand (Erling Bonnesen):

Jeg giver ordet til hr. Peter Hummelgaard Thomsen for oplæsning af spørgsmålet. Værsgo.

Kl. 15:21

Peter Hummelgaard Thomsen (S):

Tak. Det ligger i forlængelse af det foregående, og det hedder:

Vil ministeren overveje at ændre lovgivningen, så man i Region Hovedstaden og andre regioner kan inddrage andre finansieringskilder end alene transportområdet, når driften af letbanen skal finansieres?

Kl. 15:22

Den fg. formand (Erling Bonnesen):

Ministeren til besvarelse. Værsgo.

Kl. 15:22

Transport-, bygnings- og boligministeren (Ole Birk Olesen):

Jeg skal først understrege, at jeg ikke har ansvaret for den lovgivning, der vedrører regionernes økonomi. Den lovgivning hører under økonomi- og indenrigsministerens ressort, og jeg kan derfor ikke udtale mig om den.

Derimod har jeg ansvaret for lovgrundlaget for letbanen på Ring 3. Ansvar for driften af letbanen og dermed finansieringen påhviler i fællesskab Region Hovedstaden og de 11 kommuner, der er en del af Hovedstadens Letbane I/S. Staten er også med i selskabet, men kun i anlægsfasen. Det vil sige, at staten trækker sig ud af selskabet, når letbanen er anlagt og banen er klar til passagerdrift. Fordelingen af udgifterne til finansieringen af driften af letbanen mellem Region Hovedstaden og de 11 kommuner fremgår af lov om letbane på Ring 3, hvorefter regionen skal betale 43 pct.

Kl. 15:23

Den fg. formand (Erling Bonnesen):

Spørgeren.

Kl. 15:23

Peter Hummelgaard Thomsen (S):

Tak til ministeren for besvarelsen. Ministeren har jo ret i, at den ene del af spørgsmålet i hvert fald på et tidspunkt kommer til at blive stillet til økonomi- og indenrigsministeren. Grunden til, at jeg også har stillet det her spørgsmål – og det er jo i forlængelse af det foregående, vi lige har haft – er, at hvis transportministeren mener, at det er problematisk, hvis der ikke er dækning med busforbindelser på steder, hvor der heller ikke er baneforbindelser, i hvilket omfang vil transportministeren så være med til at prøve at arbejde på at finde fælles løsninger sammen med både Region Hovedstaden og kommunerne, så der rent faktisk kan være ordentlige transportmæssige muligheder for alle borgere i det her land?

Kl. 15:23

Den fg. formand (Erling Bonnesen):

Ministeren.

Transport-, bygnings- og boligministeren (Ole Birk Olesen):

Det påhviler regionen at stå for det her. Hvis regionen har besluttet at bruge sine penge på noget andet, er det regionens beslutning. Det er ikke sådan, at hvis regionen bruger pengene et sted i stedet for et andet, kommer statskassen bare og fylder op. Altså, det er det, jeg fornemmer på hr. Peter Hummelgaard Thomsen: Nu skal statskassen pludselig putte penge ned dér, hvor regionen tager pengene til letbanen. Selvfølgelig skal staten da ikke det. Regionen er da en voksen region, som kan træffe sine beslutninger selv. Det er da ikke sådan, at statskassen hele tiden skal følge op, når regionen træffer slutninger, som hr. Peter Hummelgaard Thomsen ikke kan lide.

Kl. 15:24

Den fg. formand (Erling Bonnesen):

Spørgeren.

Kl. 15:24

Peter Hummelgaard Thomsen (S):

Det er ikke sådan, at jeg har en forventning om, at hver evig eneste gang regionerne prioriterer eller kommunerne for den sags skyld prioriterer, skal staten komme og fylde op. Men det er jo også sådan, at regionerne er nogle, hvilket ministeren ved, meget store størrelser og har vidt forskellige trafikale behov. Der er mit spørgsmål så til ministeren, om han holdningsmæssigt ikke mener, at man bør sikre, at der er transportmuligheder for alle borgere i alle bysamfund i det her land.

Kl. 15:24

Den fg. formand (Erling Bonnesen):

Ministeren.

Kl. 15:24

Transport-, bygnings- og boligministeren (Ole Birk Olesen):

Der skal være rigtig gode transportmuligheder for folk i det her land, og der skal også være regionalt selvstyre. Det må jeg fastholde der skal være.

Letbanen er en trafikinvestering, som kan diskuteres. Den er enormt dyr både i anlæg og drift. Ikke desto mindre har Region Hovedstaden og 11 kommuner valgt, at de penge skal bruges til det, den letbane skal anlægges, selv om den er enormt dyr i både anlæg og drift, også meget dyrere end busser er. Det betyder selvfølgelig noget. Når man bruger så stor en del af sit transportbudget på en letbane, er der færre midler til andre måder at transportere folk på. Det er de beslutninger og de prioriteringer, som en region kan træffe.

Kl. 15:25

Den fg. formand (Erling Bonnesen):

Spørgeren for det sidste halve minut.

Kl. 15:25

Peter Hummelgaard Thomsen (S):

Jeg vil give ministeren fuldstændig ret i, at det er de prioriteringer, man har foretaget. Men derfor kunne man jo godt håbe på, at ministeren ville være med til at se på forskellige løsninger eller i hvert fald tilkendegive sin holdning. Jeg tror sådan set, at letbanen ude i Københavns omegn vil være en god investering og være en rigtig god mulighed for de borgere, der bor der. Vi står bare i den situation, at det muligvis – vi ved det ikke endnu – kan risikere at gå ud over transportmulighederne for folk, der bor på Vestamager og i Dragør. Det var det, jeg håbede at have en dialog med ministeren om.

Kl. 15:26

Den fg. formand (Erling Bonnesen):

Ministeren for et afsluttende halvt minut.

Kl. 15:26

Transport-, bygnings- og boligministeren (Ole Birk Olesen):

Som sagt har regionen og kommunerne besluttet, at en meget stor del af deres transportbudgetter skal bruges på en letbane. Det er en meget dyr løsning. I forhold til hvor meget transport man får for pengene, er det en enormt dyr løsning, men det er en beslutning, de har truffet i regionen og i kommunerne. Den beslutning kan hr. Peter Hummelgaard Thomsen jo godt diskutere med regionen og med kommunerne og spørge: Hvorfor bruger man så mange penge på en løsning, hvor man får så lidt transport for pengene, frem for at bruge pengene andre steder, hvor man får mere transport for pengene? Den diskussion synes jeg virkelig hr. Peter Hummelgaard Thomsen skal tage med regionen.

Kl. 15:26

Den fg. formand (Erling Bonnesen):

Tak. Dermed er spørgsmål nr. 21 er afsluttet. Tak til ministeren og hr. Peter Hummelgaard Thomsen.

Vi går over til spørgsmål nr. 22, og det er til ældreministeren, og det er stillet af fru Marlene Harpsøe fra Dansk Folkeparti.

Kl. 15:27

Spm. nr. S 415

22) Til ældreministeren af:

Marlene Harpsøe (DF):

Hvad er ministerens holdning til, at der i 2026 vil mangle næsten 40.000 social- og sundhedsansatte i kommunerne ifølge FOAs fremskrivning?

Skriftlig begrundelse

Der henvises til artiklen »Akut behov for at tiltrække SOSU'er«, af 3. januar 2018 fra FOAs hjemmeside.

Den fg. formand (Erling Bonnesen):

Vi giver ordet til fru Marlene Harpsøe for oplæsning af spørgsmålet. Værsgo.

Kl. 15:27

Marlene Harpsøe (DF):

Tak. Hvad er ministerens holdning til, at der i 2026 vil mangle næsten 40.000 social- og sundhedsansatte i kommunerne ifølge FOAs fremskrivning?

Kl. 15:27

Den fg. formand (Erling Bonnesen):

Ministeren til besvarelse. Værsgo.

Kl. 15:27

Ældreministeren (Thyra Frank):

Tak for ordet, og tak til fru Marlene Harpsøe for spørgsmålet. Jeg vil starte med at understrege, at det er afgørende, at vi også i fremtiden kan tiltrække kompetente medarbejdere i ældreplejen. Jeg blev ældreminister, fordi jeg ønsker at være med til sikre en god og værdig ældrepleje, og det er min klare holdning, at kompetente medarbejdere i ældreplejen er helt afgørende for at sikre dette. Så når FOA og KL's fremskrivning peger på, at der i fremtiden vil mangle arbejdskraft til ældreområdet, ja, så er det i den grad noget, vi skal tage alvorligt. Det må og skal vi gøre alt hvad vi kan for at ændre.

Jeg mener, det er afgørende, at vi skaber mere opmærksomhed om den vigtige opgave, som SOSU-hjælpere og SOSU-assistenter hver dag løser i ældreplejen, for SOSU-medarbejderne i ældreplejen er enormt dygtige. Det er bl.a. derfor, at vi med den nationale demenshandlingsplan har indført Årets Demenspris. Prisen hylder og

påskønner de mange fantastiske medarbejdere, der hver dag knokler for at gøre en forskel. Og Årets Demenspris 2017 gik til Pia Johnsen Nielsen fra pleje- og demenscenteret Klarahus i København, fordi hun er med til at gøre livet lidt nemmere for mennesker med demens og deres nære hver eneste dag.

For at bidrage til et bedre arbejdsmiljø har vi også i årets finanslovsaftale sammen med Dansk Folkeparti prioriteret 500 mio. kr. årligt til en bedre bemanding i ældreplejen, samtidig med at vi har styrket indsatsen for at reducere sygefraværet i ældreplejen. Med de afsatte midler til ældreområdet bidrages der til at understøtte en positiv udvikling med mere tid og overskud til gavn for medarbejderne og de ældre borgere. Dialog og samarbejde med KL er vigtigt for at løse rekrutteringsudfordringer i ældreplejen, og jeg har derfor også drøftet udfordringerne med rekruttering af SOSU-medarbejdere i ældreplejen med KL.

Endelig er det også vigtigt at huske på, at der i Danmark er tradition for, at løn og arbejdsvilkår reguleres af arbejdsmarkedets parter gennem kollektive overenskomster, som der netop forhandles om i disse måneder. Her fra Christiansborg kan vi fastsætte de overordnede rammer på ældreområdet. Vi kan tilføje ekstra midler og bestemme regler vedrørende tilsyn og lignende, og så kan vi bidrage til at tale ældreplejen op og anerkende SOSU-medarbejderne for deres store indsats og faglighed.

Kl. 15:29

Den fg. formand (Erling Bonnesen):

Tak. Spørgeren.

Kl. 15:29

Marlene Harpsøe (DF):

Først en tak til ministeren for svaret. Jeg er sådan set meget enig med ældreministeren i, at det er vigtigt at tale ældreplejen op. Det er et utroligt vigtigt og værdigt stykke arbejde, som man gør for mennesker, som i den grad har brug for ens hjælp for at kunne klare hverdagen. Og ministeren nævner jo nogle positive ting. Ministeren nævner bl.a. den finanslovsaftale, vi har lavet, hvor vi også styrker ældreplejen. Ministeren nævner også, at man har en demenspris, som uddeles for at gøre opmærksom på det område. Men er der ikke flere ting i ærmet fra ministerens side af – for vi ved jo fra kommunerne, at tre ud af fire kommuner i dag mangler kvalificeret arbejdskraft på det her område – når det er, at de allerede nu står med den her bekymring, som jeg til fulde deler?

Altså, i Dansk Folkeparti mener vi, at det her er dybt bekymrende, at det er en bombe under vores ældrepleje. Hvis vi ikke sikrer mere faglært personale, SOSU-uddannet og socialt uddannet personale, til at tage sig af de ældre, så er det en bombe. Vi har en ledighed på det her område, som i 2017 var nede på 1,8 pct. Og i Dansk Folkeparti vil vi jo bare gerne høre ministeren om, hvad det er for nogle initiativer, ministeren ellers har på ønskesedlen, i forhold til hvad der skal ske på området. For ministeren siger, at der er nogle ting, der er reguleret af nogle overenskomster. Det er også rigtigt, men jeg synes nu også, at ministeren som den øverst ansvarlige på området må have nogle ideer til, hvad der skal ske for at sikre, at der rent faktisk er det faglærte personale til rådighed, som der er behov for i ældreplejen.

Kl. 15:31

Den fg. formand (Erling Bonnesen):

Tak. Ministeren.

Kl. 15:31

Ældreministeren (Thyra Frank):

Ja, men igen deler vi et bestemt grundsynspunkt om, hvor vigtige de her ting er. Og noget af det, der er meget vigtigt, og som jeg kan se efter mange år derude, er, at vi også styrker en god ledelse derude.

Det er utrolig vigtigt, for vi har et højere fravær på det her område end mange andre steder, og det kan jo være et tegn på, at der er nogle medarbejdere, som ikke trives. Og derfor er det så vigtigt, at vi har en stærk ledelse, som går foran og viser vejen i det her arbejde, og også har den her fleksibilitet i forhold til bl.a. arbejdstid.

Kl. 15:32

Den fg. formand (Erling Bonnesen):
Spørgeren.

Kl. 15:32

Marlene Harpsøe (DF):

Noget af det, jeg hører, er et ønske fra mange om selv i højere grad at kunne koordinere arbejdstider, hvorfor vi bl.a. hører – det er i hvert fald noget af det, vi hører; det er måske ikke hele svaret, men det, vi hører – at man ønsker deltidstillinger, fordi man derved så ved siden af kan supplere med noget vikaransættelse. Det giver jo nogle yderligere problemer, bl.a. i forhold til uddannelse, mulighed for at få barsel og også i forhold til pension. Så hvad mener ministeren om det? Hvad skal der gøres?

Kl. 15:32

Den fg. formand (Erling Bonnesen):
Ministeren.

Kl. 15:32

Ældreministeren (Thyra Frank):

Jamen der er jeg jo rigtig, rigtig glad for, at regeringen i forbindelse med finanslovsforhandlingerne sammen med Dansk Folkeparti har afsat 2 mia. kr. over de næste 4 år til netop at opnormere eventuelle personaler, som er på deltid og gerne vil have fuld tid, eller til at ansætte nogle flere medarbejdere – men selvfølgelig under hensyntagen til hvad det er for nogle ønsker, de har. For ja, det er rigtigt, at der er nogle, der gerne vil op i tid, men faktisk står der jo også nogle, der gerne vil ned i tid, og jeg synes, man skal have den fleksibilitet ude på den enkelte arbejdsplads, at lederne er meget opmærksomme på, hvad det er for nogle ønsker, man har som medarbejder. Det er uendelig vigtigt.

Kl. 15:33

Den fg. formand (Erling Bonnesen):
Spørgeren for det sidste halve minut.

Kl. 15:33

Marlene Harpsøe (DF):

Så vil jeg bare gerne spørge ministeren igen: Hvad har ministeren ellers af ideer? For ministeren henviser til en demenspris og henviser til ting, der er aftalt i finanslovsaftalen – gode ting, synes jeg, helt bestemt – men der må da være andre kreative ting, som ministeren mener der er behov for at gøre for at sikre mere faglært personale.

Kl. 15:34

Den fg. formand (Erling Bonnesen):
Ministeren for det sidste halve minut.

Kl. 15:34

Ældreministeren (Thyra Frank):

Jeg synes, vi skal tale det her område op. Vi har set, hvordan der år efter år bliver talt om, hvordan det er at arbejde som SOSU-assistent eller -hjælper. Vi hører hele tiden om, at det er så hårdt, og det er det sikkert også for nogle, men ude i kommunerne – og jeg har foreløbig været ude i 62 kommuner og mødt rigtig mange medarbejdere – ser jeg jo et engagement og et ønske om at gøre nogle ting. Det betyder også meget, at man får lov til at arbejde med det, som man føler er vigtigt. Derfor var jeg da også glad for at se, at Karen Stæhr fra FOA også nævnte, hvor vigtigt det er, at den enkelte medarbejder netop

kan arbejde uden at skulle tænke så meget over alt bureaukratiet, og at vi, som forstår at have tillid til medarbejderne, i hvert fald skal have mere tillid til vores medarbejdere derude. Det fortjener de.

Kl. 15:34

Den fg. formand (Erling Bonnesen):

Tak. Dermed er spørgsmålet afsluttet.

Vi går til det næste spørgsmål. Det er også til ældreministeren, og det er også af fru Marlene Harpsøe.

Kl. 15:35

Spm. nr. S 416

23) Til ældreministeren af:

Marlene Harpsøe (DF):

Vil ministeren iværksætte initiativer, der kan kortlægge omfanget af og årsagen til kommunernes problem med mangel på kvalificeret arbejdskraft i ældreplejen?

Skriftlig begrundelse

Spørgeren henviser til omtalen af Helsingørs Kommunes problem med manglen på kvalificeret arbejdskraft i artiklen »Helsingør Kommune mangler 62 medarbejdere til sundhed og omsorg« bragt i Helsingør Dagblad den 6. januar 2018.

Den fg. formand (Erling Bonnesen):

Jeg giver ordet til fru Marlene Harpsøe for oplæsning af spørgsmålet. Værsgo.

Kl. 15:35

Marlene Harpsøe (DF):

Vil ministeren iværksætte initiativer, der kan kortlægge omfanget af og årsagen til kommunernes problem med mangel på kvalificeret arbejdskraft i ældreplejen?

Kl. 15:35

Den fg. formand (Erling Bonnesen):

Ministeren.

Kl. 15:35

Ældreministeren (Thyra Frank):

Tak til fru Marlene Harpsøe for spørgsmålet. Spørgsmålet minder meget om det spørgsmål, som spørgeren stillede tilbage i november, og som jeg har svaret skriftligt på.

Beskæftigelsesministeriet foretager i dag en løbende overvågning af rekrutteringssituationen i ældreplejen, og de oplyser, at der i andet halvår af 2017 er omfattende mangel på SOSU-assistent og sygeplejersker, mens der er gode jobmuligheder for SOSU-hjælpere. Dette stemmer også overens med, at Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering i juni 2017 publicerede en analyse, der viser, at SOSU-assistent er et af de fag, hvor det er sværest at rekruttere nye medarbejdere.

Som spørgeren også henviser til i spørgsmål S 415, har KL og FOA i starten af januar offentliggjort en fælles rapport, der kortlægger rekrutteringsudfordringen på socialområdet i kommunerne. Rapporten underbygger de tal, vi har set tidligere og viser, at der er mangel på SOSU-assistent i ældreplejen, og at problemet vil blive større i fremtiden. Rapporten ser også på udviklingen over tid i antal elever på SOSU-uddannelserne samt beskæftigelsesgraden og sygefraværet for medarbejderne.

Vi har således et solidt vidensgrundlag at diskutere ud fra, og jeg har derfor ikke planer om at igangsætte en ny kortlægning af rekrutteringsudfordringerne.

Kl. 15:36

Kl. 15:39

Den fg. formand (Erling Bonnesen):
Tak. Spørgeren.

Kl. 15:36

Marlene Harpsøe (DF):

Tak for svaret fra ældreministeren. Jeg må indrømme, at jeg ikke er enig i, at der er sådan et solidt grundlag at tage stilling ud fra, med hensyn til hvad man rent faktisk skal gøre herfra, fordi det, vi har fået bl.a. fra KL og FOA, er jo en masse tal, og tal kan være rigtig, rigtig gode, men der er behov for en kortlægning, der viser: Hvad er bl.a. de forskellige praktiske problemer rundtomkring i kommunerne, som skal løses, og hvor er det, at vi fra Christiansborgs side kan gøre noget?

Jeg hører jo bl.a. ude fra virkelighedens verden, hvis man kan kalde det det, uden for Christiansborg mure, at det f.eks. kan være svært for kommunerne at få SOSU-elever ind, der så kan færdiggøre hele praktikken, for der er jo en bunden praktik i regionen i forhold til det somatiske område på 3 måneder, og der har man i regionerne ikke det samme behov for at uddanne SOSU-personale som kommunerne, og at det bl.a. kan være en hæmsko.

Der bliver talt om arbejdsmiljø, der bliver talt om løn, der bliver talt om travlhed, der bliver talt om muligheden for selv at planlægge sin arbejdsdag og mange, mange andre ting. Derfor må jeg bare erkende, at det her er et komplekst område, og derfor er der behov for at gå i dybden og være grundig i forhold til at sige: Hvad er det reelt, der er problemerne rundtomkring i kommunerne, og hvordan kan vi så sætte ind? Det er det, som jeg godt kunne tænke mig ministeren bidrog til i forhold til en dialog med KL for at få kortlagt det her ned til mindste detalje, så vi ikke bare kun diskuterer ud fra nogle tal, men rent faktisk diskuterer ud fra, hvad der reelt er de praktiske problemer, der gør, at vi står med den her udfordring.

Kl. 15:38

Den fg. formand (Erling Bonnesen):
Ministeren.

Kl. 15:38

Ældreministeren (Thyra Frank):

Jeg kan så også oplyse om, at ministeriets folk har været i løbende dialog med KL angående det her, og jeg har en aftale i kalenderen her i februar for også at tale med Thomas Adelskov fra KL. Det er et meget alvorligt problem, og jeg vil gerne sige, at jeg tager det alvorligt, og jeg har en stærk fornemmelse af, at det gør man også i kommunerne.

Kl. 15:39

Den fg. formand (Erling Bonnesen):
Spørgeren.

Kl. 15:39

Marlene Harpsøe (DF):

Under sit sidste svar sagde ministeren, at ministeren var meget optaget af god og værdig ældrepleje, og det synes jeg jo er dejligt, for jeg kan virkelig mærke, at ældreministeren har en stor hjertevarme og kærlighed til det her område. Men jeg må indrømme, at jeg fortsat mangler, at ministeren ud over sit engagement og sin hjertevarme også bidrager med noget handling. For jeg synes ikke, at ministeren bidrager nok med handling på det her område, så det vil jeg klart opfordre ministeren til at gøre.

Kl. 15:39

Den fg. formand (Erling Bonnesen):
Ministeren.

Ældreministeren (Thyra Frank):

Jeg synes, at der er kommet meget handling. Sammen med Dansk Folkeparti har vi jo netop afsat penge til at løfte området, nemlig 2 mia. kr. til i de næste 4 år at ansætte mere personale. Derudover har vi afsat 70 mio. kr. til en pulje til at skabe et bedre arbejdsmiljø og få sygefraværet ned. Så jeg synes faktisk, at der herindefra bliver skabt nogle gode rammer, som gør, at vi kan tage fat på det her. Og så må vi sige, at vi faktisk også er i gang med arbejdet med en ledelseskommission, så vi kan se, hvad lederne kan gøre. For der er ingen tvivl om, at det her også handler om ledelse derude og om, at vi skaber en god dialog om, hvordan det er at være derude, og at vi taler det her område op. Det synes jeg er uendelig vigtigt, for personalet er vores guld.

Kl. 15:40

Den fg. formand (Erling Bonnesen):
Så er det spørgeren for det sidste halve minut.

Kl. 15:40

Marlene Harpsøe (DF):

Det er bestemt vigtigt at tale det her område op, men vi skal også erkende, at der er nogle meget væsentlige problemer, som vi er nødt til at tage hånd om. For det handler i bund og grund om, hvorvidt vores ældre medborgere rent faktisk kan få den pleje og omsorg, som de har behov for, i en tid i deres liv, hvor de måske ikke har så mange kræfter, som de har haft før. Der er livskvalitet for den ældre utrolig vigtigt. Så jeg vil igen gerne opfordre ministeren til at tage fat på det her område med handling og ikke kun med et engagement, som viser sig i kommunikation, men ikke i handling.

Kl. 15:41

Den fg. formand (Erling Bonnesen):
Ministeren for det afsluttende halve minut.

Kl. 15:41

Ældreministeren (Thyra Frank):

Jeg vil sige, at jeg som ældreminister gerne tager min del af ansvaret for det her område, for det er så uendelig vigtigt. Men jeg må også gentage, at jeg synes, at der virkelig er sket handling, f.eks. ved at regeringen sammen med Dansk Folkeparti har sat så mange penge af til at få nye medarbejdere ind, og ved at vi laver en pulje til at få set på at få sygefraværet ned. Vi har også et videnscenter for værdig ældrepleje, som jeg ser frem til at få rigtig meget godt ud af, og som vi har fået igennem med partierne bag satspuljen. Jeg synes, at vi er godt i gang. Og ja, vi tager det alvorligt, og jeg ser også frem til mine samtaler med Thomas Adelskov fra KL.

Kl. 15:41

Den fg. formand (Erling Bonnesen):
Vi siger tak til ministeren og fru Marlene Harpsøe. Dermed er spørgsmål 23 afsluttet.

Hermed er spørgetiden også samlet set afsluttet.

Kl. 15:42

Meddelelser fra formanden

Den fg. formand (Erling Bonnesen):
Der er ikke mere at foretage i dette møde.

Folketingets næste møde afholdes i morgen, torsdag den 25. januar 2018, kl. 10.00.

Jeg henviser til den dagsorden, der fremgår af Folketingets hjemmeside.

Mødet er hævet. (Kl. 15:42).
